

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒/๒๕๑๔ (วิสามัญ)
วันพุธที่ ๒๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๑๒ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
 ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒, ๓ และ ๔/๒๕๑๓
 (สามัญ) จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้
 รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒, ๓ และ ๔/๒๕๑๓ (สามัญ)

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ซึ่ง
 คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา).

ที่ ๒

รัฐสภา

๑๓ มกราคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุม
คณะกรรมการร่วมกัน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๕ คน ประกอบ
เป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๐ (๓) มีรายนามกรรมการแต่ละสภาดังนี้

สภาผู้แทน

๑. นายขุนทอง ภูผิวเดือน
๒. นายชิต เวชประสิทธิ์
๓. นายฉวง เอี่ยมศิลา
๔. พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ
๕. นายนิยม อุดมัย
๖. นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์
๗. นายบุญเย็น วอทอง
๘. นายประมวล กุลมาตย์
๙. นายประเสริฐ บุญสม
๑๐. นางพูนศรี สุตบรรทัด
๑๑. นายยศ อินทรโกมालย์สุต
๑๒. ร้อยตำรวจเอก วิชัย ฉายประเสริฐ

วุฒิสภา

๑. พลโท จิตต์ สุนทานนท์
๒. นายดุสิต บุญธรรม
๓. นายดุสิต พานิชพัฒน์
๔. พลตำรวจโท ต่อศักดิ์ ยมภาค
๕. พระธีรณสารวิศวกกรรม
๖. พันโท ประเสริฐ สุตบรรทัด
๗. หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล
๘. พันเอก พงศ์ เกษะนันท์
๙. หลวงพิณพาทพิทยาเภท
๑๐. นายมัลย์ หุระนันท์
๑๑. พลเรือโท สงัด ชลออยู่
๑๒. นายसानนท์ สายสว่าง

LIART

๑๓. นายวิวัฒน์ อินทร์อุตม
 ๑๔. นายสุรธรณ ชนกันต์ญา
 ๑๕. นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ

๑๓. นายสุรพงษ์ ตริรัตน์
 ๑๔. พลโท ไสว ดวงมณี
 ๑๕. นายอินทร์ จันทรสถิตย์

ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการและ
 เลขานุการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิ่มโอชา วิทยากรเอก กองกรรมการเป็น
 เลขานุการคณะกรรมการ

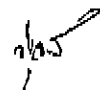
บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว
 จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
 (ลงชื่อ) **ปิ่น มาลากุล**
 (หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล)
 ประธานกรรมการร่วมกัน

สำเนาถูกต้อง

เสงี่ยม พิมพ์

 ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการร่วมกัน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๕ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๐ (๓) นั้น

คณะกรรมการร่วมกันได้เลือก หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นประธานกรรมการและเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยากรเอก กองกรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้วปรากฏผลดังนี้

ร่างพระราชบัญญัตินี้ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนเสนอมาในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑

มาตรา ๕ ความเดิมของสภาผู้แทน

“มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า “มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เป็นสภากาการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี”

มาตรา ๕ ตามที่วุฒิสภาได้แก้ไข

“มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า “มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวិชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๑ ความเดิมของสภาผู้แทน

“มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดและต้อง

- (๑) สอบไล่ได้มัธยมศึกษาปีที่ห้าหรือเทียบเท่า หรือ
- (๒) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้ หรือ
- (๓) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่สามหรือเทียบเท่า

ทั้งนี้ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก”

มาตรา ๑๑ ตามที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม

“มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดและต้อง

- (๑) สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ
- (๒) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีพื้นความรู้สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า หรือ

LIRT

(๓) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก”

คณะกรรมการร่วมกันมีมติให้คงคำว่า “แบบตลาดวิชา” ในมาตรา ๕ ไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทน ส่วนมาตรา ๑๑ คณะกรรมการร่วมกันเห็นชอบตามร่างที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว มาพร้อมกับบันทึกนี้

(ลงชื่อ) **ปิ่น มาลากุล**
(หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล)
ประธานกรรมการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า “มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันหรือสำนักเพื่อการวิจัยหรือเพื่อส่งเสริมวิชาการเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกเมื่อมีความจำเป็นก็ได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะและบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ

สำนักงานเลขานุการ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๗ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงซึ่งสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๙ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินอื่นซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับและวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และต้อง

(๑) สอบไล่ได้ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ

LIRT

(๒) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และพินความรู้อ่านเขียนภาษาไทยได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า หรือ

(๓) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๒ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันและผู้อำนวยการสำนักในมหาวิทยาลัย ถ้ามี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีมีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ

LIART

- ยังขึ้น
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญ
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตร
- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวมและเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักและ
ภาควิชา
- (๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้า
สมทบในมหาวิทยาลัย
- (๗) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รอง
คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตรา
จารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (๙) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยและกำหนดหน้าที่ของคณะ
กรรมการนี้

มาตรา ๑๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภามหาวิทยาลัย
ประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของ
จำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย
ไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นประธานในที่ประชุม ให้บุคคลนั้นมีอำนาจ
และหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชุมนั้น

LIRT

แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๖ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งรองสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ อีกก็ได้

มาตรา ๑๘ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

LIRT

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๑ ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ รองคณบดี ถ้ามี และหัวหน้าภาควิชาในคณะนั้น เป็นกรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือมีไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะนั้นเป็นกรรมการหรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๔ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในงานของบัณฑิตวิทยาลัย จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่ง
กรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงาน
ของภาควิชา

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยประกอบด้วยคณบดี
เป็นประธานกรรมการ รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการโดยตำแหน่งและ
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในบัณฑิตวิทยาลัยมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง
ใหม่อีกได้

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหา
วิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาให้ความเห็นแก่คณบดี

LIRT

มาตรา ๒๗ ในสถาบัน ให้มีผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
รับผิดชอบในงานของสถาบัน

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบัน
เป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย
นั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสถาบันแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง
ใหม่อีกได้

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการประจำสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหา
วิทยาลัย
- (๓) จัดการสอบไล่
- (๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นชอบแก่ผู้อำนวยการสถาบัน

มาตรา ๓๐ ในสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในงานของสำนัก

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนัก
เป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย
นั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสำนักแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

LIRT

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี' แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการประจำสำนักมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของสำนักด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) จัดการสอบไล่
- (๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสำนัก

มาตรา ๓๓ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน หรือคณะกรรมการประจำสำนักให้นำมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๕ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

LIRT

มาตรา ๓๗ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๘ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย

LIRT

รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๔ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

LIRT

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๔๐ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัยหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้นอธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดี จากบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๑ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

LIRT

มาตรา ๔๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ในสาขาวิชาที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะสาขาวิชา

มาตรา ๔๕ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็น เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศ นียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ และ เข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็น ไปตามสภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องหมาย เครื่องหมาย หรือเครื่องหมายแต่งกายนักศึกษาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๘ ผู้ได้ใช้ศรยวิทย์ฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกาย นักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ในวาระเริ่มแรกเมื่อยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี รองอธิการบดีและคณบดี ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน และไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยอีกตำแหน่งหนึ่ง

มาตรา ๕๐ ให้มหาวิทยาลัยตั้งแต่ระยะที่เริ่มดำเนินการ มีส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะนิติศาสตร์
- (๓) คณะบริหารธุรกิจ
- (๔) คณะมนุษยศาสตร์
- (๕) คณะศึกษาศาสตร์
- (๖) สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล

การยุบเลิกส่วนราชการในวรรคหนึ่ง ต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมาธิการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (ประธานกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่ของสภาว่า เรื่องชื่อของมหาวิทยาลัยนั้น ตามที่ท่านสมาชิกบางท่านมีความสงสัยว่าจะได้รับพระบรมราชานุญาตหรือไม่นั้น ท่านประธานได้ติดต่อเป็นทางการเพื่อนำความกราบบังคมทูลขอพระบรมราชานุญาตให้ใช้นาม "รามคำแหง" และบัดนี้ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว จึงขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดทราบด้วย

นายประสิทธิ์ จุลละเกต : สำหรับที่กรรมาธิการร่วมได้แก้ไขมานั้น ก็เป็นอันว่าให้คงใช้คำว่า "ตลาตวิชา" ซึ่งเป็นไปตามร่างเดิมนั้น กระผมเองก็คิดว่าทางกรรมาธิการน่าจะชี้แจงให้หมดความสงสัยในเรื่องนี้ เพราะเหตุว่ามันเป็นการแก้ไขกลับไปกลับมา และเหตุผลที่มีความสำคัญอยู่มากมายเหลือเกิน กระผมไม่อยู่ในฐานะจะชี้แจงอะไร อยากจะขอให้ทางกรรมาธิการชี้แจงในเรื่องนี้โดยยี่ดยาวด้วย

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (ประธานกรรมาธิการ) : ในเรื่องคำว่า "ตลาตวิชา" นี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาอย่างรอบคอบเป็นเวลานานพอสมควร ตามที่ได้ตกลงกันว่าจะให้คงใช้คำว่า "ตลาตวิชา" นั้น กรรมาธิการส่วนมากเห็นว่าอยากจะเน้นความสำคัญว่าเปิดโอกาสให้ได้ศึกษากันทั่วถึงจริง ๆ ในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบอกไว้ว่าจะให้เรียนกี่ปี และไม่บอกไว้ว่าจะให้เปิดกว้างได้อย่างไร ถ้าไม่มีคำว่า "ตลาตวิชา" แล้วเกรงว่ามหาวิทยาลัยนั้นจะจำกัดให้แคบลง เพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ของสมาชิกส่วนใหญ่ จึงตกลงให้ใช้คำว่า "แบบตลาตวิชา" ไว้

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาและ

LIRT

เสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

(สำเนา)

ที่ สผ.๐๐๐๒/๘๗๒

สภาผู้แทน

๑๕ มกราคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติชื่อดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๗/๒๕๑๔ (วิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๑๔ ที่ประชุมได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ได้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๕

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตรี ศ.สิริโยธิน

(ศิริ สิริโยธิน)

ประธานสภาผู้แทน

สำเนาถูกต้อง

An 1314

จ่านงค์ พิมพ์

พิมพ์ ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๑๓ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๔
สิงหาคม ๒๕๑๓ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้วได้เสนอสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

ในคราวประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๗/๒๕๑๔ (วิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มกราคม
๒๕๑๔ ที่ประชุมได้ลงมติให้ใช้ได้และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

จึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๑๔

(ลงชื่อ) ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)
เลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)
บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

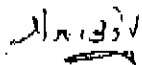
หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นจำนวนไม่เกิน
๒๘,๖๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เหตุผล

เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๔ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติตั้งประมาณ
รายจ่ายประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อจะได้ใช้เป็นกฎหมายต่อไป

สำเนาถูกต้อง

จ่านงค์ พิมพ์

 ทาน

พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ตั้งยอดไว้รวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๒๘,๖๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงานประมาณ เป็นจำนวน ๔,๕๕๐,๘๐๖,๒๕๕ บาท จำแนกดังนี้

LIRT

- (๑) การชำระคืนต้นเงินกู้ ๕๗๖,๒๒๘,๒๘๑ บาท
- (๒) ค่าดอกเบี้ยและค่าจัดการเงินกู้ ๒,๐๐๙,๐๗๗,๙๖๕ บาท
- (๓) เงินเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ ๕๙๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๔) ค่าบริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
และค่าบริการเหมาจ่ายให้แก่บริษัท ไทยโทรศัพท์ จำกัด ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๕) ค่าบริการไปรษณีย์เหมาจ่าย ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๖) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ๓๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๗) เงินเลื่อนขั้นและเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการ ๒๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๘) อัตราเงินเดือนตั้งใหม่ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๙) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนินและ
ต้อนรับประมุขต่างประเทศ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๐) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ฝึกงาน ดูกาน และ
ศึกษา ณ ต่างประเทศ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเจรจาธุรกิจและการประชุม
นานาชาติ ๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการพัฒนาภาค ๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๓) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนกระแสไฟฟ้า
ไทย - ลาว ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๔) ค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือเกี่ยวกับอุทกภัย ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๕) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๖) เงินเพิ่มทุนหมุนเวียนช่วยเหลือเกษตรกร ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๗) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปราบปราม ๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๘) ค่าทดแทนสำหรับผู้ได้รับอันตรายในการปราบปราม ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๙) เงินเพิ่มสู้รบสำหรับข้าราชการในการปราบปราม ๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒๐) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

LIART

ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ตั้งแต่รายการ (๖) ถึง (๒๐) ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายโดยตรงหรือเบิกจ่ายในรายการต่าง ๆ ของส่วนราชการนั้น ๆ ได้ตามความจำเป็น สำหรับรายการที่ (๗) และ (๘) ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจโอนไปตั้งจ่ายในงบประมาณมีอำนาจโอนไปตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนของส่วนราชการต่าง ๆ ได้ด้วย

ในกรณีจำเป็น สำนักงานประมาณอาจโอนรายจ่ายงบกลาง รายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มในรายการอื่น ๆ ในงบเดียวกันได้

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๓๗๗,๓๘๑,๓๔๕ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๖,๓๗๗,๓๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๕,๖๘๖,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๗๕๑,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๓๕๐,๖๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๓๗๒,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒๒๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑๕,๕๐๐ บาท
ข. สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๑,๒๗๒,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๗,๕๗๗,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑,๘๐๘,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๑๒,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๕๘๗,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๓,๐๘๗,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๕๓๐,๖๐๐ บาท

LIRT

ค่าครุภัณฑ์		๓,๕๘๗,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๓๒๒,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๘๖๐,๐๐๐ บาท
ค. สำนักงานประมาณ	รวม	๘,๐๑๘,๐๔๕ บาท คือ
เงินเดือน		๖,๑๖๔,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๔๑๓,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๘๓,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๕๒๗,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑,๕๕๔,๒๔๕ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๗๖,๒๐๐ บาท
ง. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	รวม	๕,๘๗๔,๙๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑,๔๗๑,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๒๓๖,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๘๕,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๗๐๘,๙๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๓,๒๘๑,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔๖,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔๕,๐๐๐ บาท
จ. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ	รวม	๘,๙๕๙,๒๕๐ บาท คือ
เงินเดือน		๖,๒๕๘,๒๕๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๕๕๕,๙๐๐ บาท

LIRT

ค่าจ้างชั่วคราว	๑๔๗,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๔๑,๔๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย	๘๘๓,๔๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๗๑๕,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๕๗,๗๐๐ บาท

ฉ. สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวแก่

ภาษีอากร	รวม	๗,๐๕๘,๓๑๐ บาท คือ
เงินเดือน		๕,๑๗๗,๕๑๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๕๕๕,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๔๙๘,๘๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย		๗๑๐,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๕๖,๐๐๐ บาท

ช. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออก

รวม	๑,๑๗๑,๑๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๖๖๓,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๕๐,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๓๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย	๑๘๘,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๙๖,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑,๖๐๐ บาท

ซ. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รวม	๒,๕๕๘,๕๘๐ บาท คือ
เงินเดือน	๑,๕๕๖,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๘๕,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑,๐๗๗,๒๘๐ บาท

LIRT

ค่าใช้สอย	๖๘,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๔๑,๓๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๗,๐๐๐ บาท
ฅ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	รวม ๖๐,๔๕๓,๒๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๑๔,๗๒๖,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๖๕๐,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๓,๘๑๓,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓,๔๖๑,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓,๘๓๓,๔๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๑๔๐,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๗๐,๘๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓๒,๗๖๓,๒๐๐ บาท
ฉ. สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	รวม ๑๘,๓๔๘,๒๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๑๔,๕๑๕,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๓๐๖,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕๑๖,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓,๑๒๗,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๔๐๖,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๗,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕๕,๑๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๘๐๐ บาท
จ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ	รวม ๓,๓๗๐,๖๐๐ บาท คือ
กิจการอุตสาหกรรม	
เงินเดือน	๑,๘๓๕,๒๐๐ บาท

LIRT

	ค่าจ้างประจำ		๓๘๐,๒๐๐ บาท
	ค่าจ้างชั่วคราว		๕๘,๐๐๐ บาท
	ค่าตอบแทน		๓๑๙,๗๐๐ บาท
	ค่าใช้สอย		๓๕๕,๕๐๐ บาท
	ค่าวัสดุ		๓๗๕,๐๐๐ บาท
	ค่าครุภัณฑ์		๘,๐๐๐ บาท
ฎ.	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๓๗,๓๕๙,๕๐๐ บาท คือ
	เงินเดือน		๙,๗๗๖,๕๕๐ บาท
	ค่าจ้างประจำ		๑,๒๒๒,๗๐๐ บาท
	ค่าจ้างชั่วคราว		๓,๗๐๕,๕๐๐ บาท
	ค่าตอบแทน		๘๐๐,๕๐๐ บาท
	ค่าใช้สอย		๑๕,๐๕๙,๕๐๐ บาท
	ค่าวัสดุ		๕,๗๘๕,๘๖๐ บาท
	ค่าครุภัณฑ์		๑,๐๑๘,๐๐๐ บาท
	รายจ่ายอื่น		๒,๐๐๐ บาท
ฐ.	สำนักงานสภาพัฒนาการคลังแห่งชาติ	รวม	๒,๐๒๔,๘๐๐ บาท คือ
	เงินเดือน		๑,๐๖๔,๙๐๐ บาท
	ค่าจ้างประจำ		๙๕,๑๐๐ บาท
	ค่าตอบแทน		๓๑๓,๗๐๐ บาท
	ค่าใช้สอย		๑๕๓,๐๐๐ บาท
	ค่าวัสดุ		๑๒๐,๐๐๐ บาท
	ค่าครุภัณฑ์		๗๘,๑๐๐ บาท
	รายจ่ายอื่น		๒๐๐,๐๐๐ บาท

LIRT

๗. สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ	รวม	๑๙,๒๕๐,๐๕๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒,๕๗๘,๐๗๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๒๑๕,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๔๔๙,๘๘๐ บาท
ค่าตอบแทน		๖๑๙,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔๖๗,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๔๖๕,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๓๙,๖๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๑,๗๙๘,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒,๖๕๗,๕๐๐ บาท
๘. สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ	รวม	๒๑,๑๐๓,๗๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒,๕๕๕,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๔๐๓,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๔๗๒,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๒๖๖,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๖๘๒,๘๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๓๗,๓๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๖,๕๕๕,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๕๐,๐๐๐ บาท
๙. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท	รวม	๒๗๙,๑๓๑,๗๓๐ บาท คือ
เงินเดือน		๙,๕๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๕,๒๘๐,๖๓๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒,๕๕๓,๕๕๐ บาท
ค่าตอบแทน		๙๘๘,๖๘๐ บาท

LIRT

ค่าใช้สอย	๑๒,๙๑๒,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๖,๕๓๖,๘๕๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓,๐๑๗,๕๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๔๔,๘๙๒,๕๗๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๘๑,๙๐๑,๙๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑,๕๘๓,๕๐๐ บาท
ด. กรมประชาสัมพันธ์	รวม ๕๗,๐๘๕,๔๒๐ บาท คือ
เงินเดือน	๑๕,๐๑๙,๓๗๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๓,๐๗๒,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๔๕๓,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔,๔๖๗,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๘,๐๖๐,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๗,๖๗๗,๗๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑๒,๙๕๗,๖๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๔,๒๑๘,๒๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๕,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑,๑๔๔,๐๐๐ บาท
ด. กรมประมงกลาง	รวม ๑๔,๕๕๖,๑๔๐ บาท คือ
เงินเดือน	๖,๒๕๔,๙๔๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๗๔๑,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔๐๐,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๖๒๖,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๓,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

LIART

๓. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๒๑,๔๕๐,๖๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๙,๒๖๓,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๓๘๐,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๖๖,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๕๗๒,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๒,๐๘๕,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๔,๒๘๔,๒๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๓,๐๓๖,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๙๒,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๒๕๙,๐๐๐ บาท
๓. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๑๔๓,๘๔๘,๕๕๐ บาท คือ
เงินเดือน		๕๖,๐๒๓,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๔,๗๓๑,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๔๘๕,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๘,๓๕๖,๖๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔,๕๐๒,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๗,๗๙๙,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑๒,๒๖๕,๒๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๗,๙๒๓,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๒๙,๑๖๗,๒๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒,๗๐๕,๕๐๐ บาท
๕. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๗๗,๖๒๒,๔๗๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒๑,๐๐๖,๖๕๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๖,๕๐๑,๖๒๐ บาท

LIRT

ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๑๒๘,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒,๔๒๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔,๙๕๑,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๖,๒๐๑,๑๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๙,๐๖๔,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๒,๕๕๗,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๒,๗๐๙,๗๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑,๑๒๒,๓๐๐ บาท
น. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๔๑,๙๘๙,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๖,๓๒๔,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑,๒๒๙,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๐๓๔,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๔,๘๖๑,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๒,๑๓๘,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑,๙๙๖,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑,๘๕๗,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๒,๒๘๙,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๕๙,๖๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๙๘,๒๐๐ บาท
บ. มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๒๒๙,๑๕๕,๙๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๗๙,๒๒๘,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๗,๕๗๗,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๙,๐๙๖,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒,๗๕๑,๒๐๐ บาท

LIRT

ค่าใช้สอย	๙,๗๗๐,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๔๙,๔๔๘,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓๑,๑๘๘,๔๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๕,๗๔๓,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒,๔๙๘,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑,๘๕๕,๐๐๐ บาท
ป. มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม ๒๙,๕๓๙,๔๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๕,๗๑๓,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๙๐๒,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๕๒๐,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑,๐๗๕,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑,๐๑๖,๙๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๘๑๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒,๙๐๗,๒๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๔,๔๖๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๓๕,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม ๑๐๘,๘๖๕,๗๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๒๙,๕๗๘,๔๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๔,๕๕๕,๕๒๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๒,๗๗๕,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒,๑๑๐,๗๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๙๘๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๘,๔๒๒,๗๐๐ บาท

LIRT

ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๘,๕๕๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๕๕,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๓,๕๕๒,๗๐๐ บาท
๘. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม ๖๔,๒๕๗,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๗,๓๕๖,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑,๑๘๕,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๔๔๑,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๗๗๕,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒,๕๕๔,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๗,๑๗๗,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๗,๖๔๗,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑,๓๗๑,๐๐๐ บาท
๙. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม ๖๑,๕๓๖,๐๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๖,๑๐๒,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๗๓๑,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๐๗๒,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๗๘๕,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑,๕๑๓,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๒,๘๘๒,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑๐,๘๙๐,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๓๗,๐๓๐,๖๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๗๕,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑๕๐,๐๐๐ บาท

พ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๑๓,๑๐๕,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๗,๕๓๓,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๖๓๒,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๗๑,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๖๑๒,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑,๓๘๖,๑๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๕๐๐,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑,๐๑๘,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓๘๐,๓๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๕๖๕,๗๐๐ บาท

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๐๖๘,๑๔๑,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

งบประจำ	๔,๕๗๙,๗๓๓,๖๐๐ บาท
โครงการจัดทำแผนที่จากรูปถ่ายทางอากาศ	๑๘,๗๒๒,๕๐๐ บาท
โรงกลั่นน้ำมันที่ ๒ (บางจาก)	๖๘,๐๘๕,๐๐๐ บาท
ค่าซื้อหุ้นบริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด ที่เพิ่มขึ้น (โดยกองทัพเรือ)	๑,๖๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๑๘๙,๗๙๒,๕๓๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๗๒๓,๖๐๙,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑,๕๒๗,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๒๕๙,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๐,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๘๘,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔,๘๑๖,๓๐๐ บาท

ค่าวัสดุ	๑๖๑,๔๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๖,๖๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น ๆ	๗๑๖,๒๘๐,๐๐๐ บาท.
ข. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม ๖๑,๔๖๓,๘๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๒,๕๒๘,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑๐๒,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๗๖,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔๔๙,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๙๖,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๕๑,๔๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๙,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น ๆ	๕๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท
ค. กรมธนารักษ์	รวม ๘๔,๖๐๙,๙๘๐ บาท คือ
เงินเดือน	๔,๘๓๙,๕๖๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๖,๕๐๒,๒๒๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๐๐๔,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓,๑๔๗,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓,๓๗๖,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๙,๕๐๓,๑๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓,๗๕๖,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๘๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น ๆ	๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท
ง. กองบัญชีกลาง	รวม ๓๗,๑๘๐,๘๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๒๔,๐๒๑,๖๐๐ บาท

LIRT

ค่าจ้างประจำ		๑,๒๓๓,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๓๗๗,๖๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๕,๘๓๖,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒,๓๖๕,๘๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๗๐๐,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๖๑๕,๕๐๐ บาท
จ. กรมศุลกากร	รวม	๘๐,๗๒๕,๗๕๐ บาท คือ
เงินเดือน		๔๕,๖๕๖,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๓,๘๒๐,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๐๓,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒,๓๓๙,๖๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๘,๔๒๑,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๗,๖๕๑,๑๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๒,๗๑๒,๔๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๐,๓๓๐,๒๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๑๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๔๘๐,๐๐๐ บาท
ฉ. กรมสรรพสามิต	รวม	๖๙,๓๐๖,๐๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๓๙,๗๙๘,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๓,๒๙๔,๙๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๒๑๔,๙๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๓,๔๔๔,๗๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๑,๐๒๓,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท

LIART

ค่าครุภัณฑ์	๗๑๙,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๑๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๗๐๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑๙๙,๙๐๐ บาท

ช. กรมสรรพากร	รวม	๑๗๒,๘๘๖,๒๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๗๐,๓๐๕,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๔,๓๑๓,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๕,๕๙๗,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๘,๒๐๘,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้จ่าย		๑๓,๙๗๔,๖๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๒,๘๕๐,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕,๑๒๒,๖๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๔๑๕,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๖๘,๓๘๕,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๕๘,๓๙๖,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๔๙๓,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๒,๘๓๓,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๕,๖๘๑,๐๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย	๓๒,๔๘๙,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕,๐๘๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓,๙๘๔,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๔,๘๒๕,๔๐๐ บาท

เงินอุดหนุน	๒๔,๓๐๒,๗๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๓๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตร ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๗๑,๔๔๒,๖๘๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๔๘,๖๑๘,๖๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๐,๐๓๔,๔๗๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๕,๕๓๓,๘๓๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒,๓๘๗,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๖๒๗,๒๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย		๘,๒๕๓,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๙,๑๘๖,๑๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๖,๗๕๑,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๕๕๖,๗๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑,๗๔๔,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๕๑๓,๔๐๐ บาท
ข. กรมกสิกรรม	รวม	๑๐๖,๐๐๘,๕๕๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒๑,๔๕๙,๑๑๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๕,๑๒๐,๐๔๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๕,๔๗๐,๔๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๗๕๗,๐๐๐ บาท
ค่าใช้จ่าย		๑๒,๔๗๗,๑๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๘,๕๖๗,๙๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๖,๕๘๘,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๑,๕๒๐,๖๐๐ บาท

LIRT

เงินอุดหนุน		๑,๗๗๔,๒๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑,๔๗๓,๕๐๐ บาท
ค. กรมการข้าว	รวม	๕๒,๓๖๘,๘๓๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๒,๕๕๕,๔๓๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๐,๘๖๒,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๕,๔๙๙,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๘๗๓,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๖,๗๗๘,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๘,๖๓๔,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๒,๕๕๔,๗๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔,๒๙๗,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒๖๔,๑๐๐ บาท
ง. กรมประมง	รวม	๕๘,๓๑๘,๗๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๕,๗๖๕,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๐,๘๙๒,๙๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๓,๐๖๒,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๕๕๓,๘๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๐,๑๙๐,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๘,๔๗๓,๒๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑,๑๙๘,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔,๑๗๘,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๒,๘๔๓,๖๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๓๐,๐๐๐ บาท

จ. กรมปศุสัตว์	รวม	๘๖,๕๓๗,๓๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๓๐,๖๑๔,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๒,๑๘๕,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๗๖๖,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒,๒๙๔,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๑,๒๕๕,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๔,๕๐๔,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๗,๕๕๙,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๖,๒๖๕,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๐๑,๓๐๐ บาท
ฉ. กรมป่าไม้	รวม	๑๕๕,๖๔๔,๙๔๐ บาท คือ
เงินเดือน		๕๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๙,๔๕๕,๙๔๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๒,๗๗๔,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๖,๒๙๒,๑๕๐ บาท
ค่าใช้สอย		๒๙,๕๕๑,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๖,๕๒๓,๑๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔,๙๓๗,๗๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๗,๐๙๕,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๔๕,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๘๕๐,๐๐๐ บาท
ช. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๑๒๓,๙๙๕,๗๖๐ บาท คือ
เงินเดือน		๓๒,๙๓๒,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๕,๑๙๖,๙๖๐ บาท

LIART

ค่าจ้างชั่วคราว	๗๑๗,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔,๑๘๕,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒๗,๒๙๒,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๔๗,๘๔๕,๒๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒,๖๙๖,๔๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒,๕๓๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๖๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๓๔,๘๑๘,๐๙๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๖,๖๓๖,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๒,๒๑๓,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕๒๗,๙๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๔๒๓,๙๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๖๗,๙๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๗๙๔,๘๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖๔๒,๒๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕๕,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๕๕๔,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๒๖๘,๕๐๐ บาท	
ข. กรมการขนส่งทางบก	รวม	๒๒,๕๘๖,๘๙๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๖,๖๑๐,๖๗๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๒,๒๓๑,๗๒๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๙๘,๕๐๐ บาท	

ค่าตอบแทน		๕๔๔,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๓,๕๙๖,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒,๑๙๔,๘๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑,๐๑๕,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕,๗๙๕,๐๐๐ บาท
ค. กรมการbinพาณิชย์	รวม	๑๕๖,๗๔๗,๐๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๘,๑๒๒,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๔,๑๕๒,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๙๘๗,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๕,๑๒๘,๙๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๒,๕๒๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๐,๐๓๘,๗๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑๕,๙๙๔,๒๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕๐,๐๔๐,๕๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๐๘,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๓๘,๖๔๙,๐๐๐ บาท
ง. กรมเจ้าท่า	รวม	๔๘,๘๔๗,๗๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๙,๑๖๘,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๔,๒๙๐,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๗๓๗,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๕๘๘,๒๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๐,๙๗๖,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๒,๙๙๙,๗๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๒,๖๖๘,๒๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๗,๔๑๘,๓๐๐ บาท

LIART

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๕,๗๕๒,๐๒๑,๓๓๕ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๕๐,๒๐๘,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒๑,๕๕๖,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๓,๐๑๖,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๑๗,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒,๑๕๑,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๘,๘๑๑,๑๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒,๕๘๒,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔๑๑,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๓๐๗,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒๕๕,๐๐๐ บาท
ข. สำนักงานวิชาการและวางแผน	รวม	๓,๕๒๒,๑๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒,๕๑๕,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๕๗,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๐,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๖๓,๗๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔๑๘,๑๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๓๑๐,๒๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๘,๐๐๐ บาท
ค. สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๗,๖๒๑,๑๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒,๘๑๘,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๔๖๕,๘๐๐ บาท

LIRT

ค่าจ้างชั่วคราว		๕๙,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๙๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๘๖๔,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑,๘๕๘,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๘๓๑,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๕๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๓๘๕,๐๐๐ บาท
ง. กรมชลประทาน	รวม	๑,๙๙๐,๔๕๖,๘๔๐ บาท คือ
เงินเดือน		๕๗,๘๐๖,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๒๐,๔๕๓,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๕๑,๗๙๐,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒๖,๘๗๐,๔๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔๒,๕๒๐,๙๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๙๕,๘๘๐,๑๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔๐,๐๖๖,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๓๕๗,๓๖๕,๓๔๐ บาท
เงินอุดหนุน		๒๙,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๑๗,๗๖๔,๐๐๐ บาท
จ. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๖๓,๕๕๔,๘๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๒,๗๖๙,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๖,๒๙๗,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๕,๗๓๖,๔๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๗๖๔,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๐,๓๗๗,๐๐๐ บาท

LIRT

ค่าวัสดุ		๑๖,๑๘๓,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๘,๓๕๐,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕๕๖,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๒,๕๑๗,๓๐๐ บาท
ฉ. กรมทางหลวง	รวม	๓,๐๕๒,๑๓๔,๒๓๕ บาท คือ
เงินเดือน		๖๓,๐๙๑,๗๖๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๙๔,๑๘๘,๓๓๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๘๔,๘๘๑,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๒,๘๕๒,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๓๖,๕๐๒,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๓๔๗,๑๓๗,๗๔๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๗๐,๘๐๒,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๒๕๓,๐๓๑,๘๐๕ บาท
เงินอุดหนุน		๕,๑๕๗,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๘๔,๔๙๐,๐๐๐ บาท
ช. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๖๔,๔๕๓,๐๙๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒๑,๑๔๗,๑๕๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๔,๘๘๒,๙๔๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๕,๕๙๐,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๔๑๕,๑๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๖,๘๐๓,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๙,๗๖๔,๓๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๒,๓๗๘,๒๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๙๒๒,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๕๕๙,๐๐๐ บาท

LIRT

ช. กรมวิเทศสหการ	รวม	๓๓๕,๑๑๙,๐๗๐ บาท คือ
เงินเดือน		๓,๕๗๕,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๒,๕๑๑,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๖๕,๖๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๘๕๗,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๖๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔๙,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๓๒๖,๓๕๙,๗๗๐ บาท
ฌ. กรมสหกรณ์ที่ดิน	รวม	๑๐๐,๒๙๘,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๓,๖๒๑,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๙,๗๕๓,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๔,๕๖๙,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๕๑๗,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๘,๘๒๗,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๖,๙๑๒,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๖,๖๐๙,๑๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๖,๑๘๘,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๓๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ฎ. กรมสหกรณ์พาณิชย์และธนกิจ	รวม	๑๐,๘๐๑,๘๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๕,๙๘๗,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๓๘๕,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๗,๔๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๒๒๖,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๓,๑๑๑,๕๐๐ บาท

LIART

ค่าวัสดุ	๕๗๕,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๔๘๘,๕๐๐ บาท
ฎ. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม ๘,๐๑๖,๑๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๔,๔๘๘,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑๐๖,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๕๘,๒๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒,๙๒๖,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๖,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๗,๘๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๕๑,๔๐๐ บาท
ฏ. กรมพลังงานแห่งชาติ	รวม ๗๖,๙๖๕,๔๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๖,๗๗๕,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒,๕๖๒,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๓,๙๑๔,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๔๒๓,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕,๑๖๔,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๖,๗๖๘,๓๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒,๑๑๐,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๓,๑๖๙,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๕๕,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๒๕,๕๑๗,๘๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๒๖๕,๔๔๓,๘๖๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๕๖,๕๖๖,๓๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๔,๒๔๑,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑,๔๗๘,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๕๕,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๘๖๔,๔๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๖,๕๔๑,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๔,๒๔๘,๓๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๓,๐๕๘,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕,๑๐๒,๙๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๕,๔๒๖,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ข. กรมการปกครอง	รวม	๓,๗๓๙,๔๔๙,๗๔๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๔๓,๘๘๒,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๑,๐๐๘,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๓๗๐,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๔๕,๓๘๑,๓๔๐ บาท
ค่าใช้สอย		๙๑,๗๓๒,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๓๓,๖๔๔,๘๘๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๘,๐๔๕,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๒,๕๕๕,๖๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๓,๒๓๗,๕๐๐,๑๒๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๕๔,๗๗๘,๙๐๐ บาท

LIRT

ค. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๑๐๖,๒๔๒,๐๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๓๘,๖๑๖,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๒,๐๗๑,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๒๘,๖๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔,๖๗๐,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๒๒,๔๒๘,๗๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๘,๑๔๗,๖๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๘๘๖,๓๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๗๐๖,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๒๖,๔๘๖,๐๐๐ บาท	
ง. กรมตำรวจ	รวม	๑,๕๖๘,๕๕๘,๕๐๐ บาท	คือ
งบประจำ		๑,๔๓๔,๐๒๒,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๑๙,๓๐๖,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๘,๘๗๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
จ. กรมที่ดิน	รวม	๑๒๖,๔๐๖,๕๗๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๖๐,๑๕๙,๕๕๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๔,๖๐๕,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๑,๐๕๓,๘๘๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔,๓๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๒๕,๕๖๕,๒๕๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๑,๑๓๒,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๔,๑๑๒,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔,๘๙๐,๐๐๐ บาท	

LIRT

รายจ่ายอื่น		๕๒๘,๒๐๐ บาท
ฉ. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑๘๖,๒๗๘,๕๒๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒๑,๗๓๔,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑๔,๙๖๘,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒,๗๘๘,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๖๘๗,๘๒๐ บาท
ค่าใช้สอย		๒๔,๗๕๘,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๔๒,๔๕๑,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๗,๗๑๒,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๒,๐๒๓,๒๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๗,๕๓๘,๘๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๓๕,๖๒๐,๐๐๐ บาท
ช. กรมแรงงาน	รวม	๑๙,๐๒๖,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๕,๙๗๕,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๘๘๕,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๓๓๐,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๑๑๗,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๒,๘๐๗,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒,๒๐๑,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑,๗๕๘,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒,๑๔๔,๘๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๘๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๗๖๓,๔๐๐ บาท

LIRT

ข. กรมโยธาเทศบาล	รวม	๒๖๒,๒๒๑,๕๕๐ บาท คือ
เงินเดือน		๑๙,๐๗๒,๒๘๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๖,๕๓๐,๔๒๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๖๙๓,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๓๙๗,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๗,๓๑๗,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๕,๒๕๕,๘๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๖,๔๑๗,๘๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๐๖,๕๓๘,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ค. กรมราชทัณฑ์	รวม	๑๕๙,๗๙๕,๒๘๐ บาท คือ
เงินเดือน		๔๙,๑๙๘,๔๘๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๖๕๖,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๖๐๔,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๘,๕๗๕,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๗๐,๐๑๒,๒๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑,๖๙๕,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๗,๘๓๗,๗๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๒๑๕,๒๐๐ บาท
ฅ. กรมอัยการ	รวม	๓๖,๙๕๗,๑๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒๗,๙๒๘,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๙๑๔,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๔๒๐,๙๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔,๒๖๑,๐๐๐ บาท

LIRT

ค่าวัสดุ		๗๑๕,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔๔๑,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๒๗๕,๐๐๐ บาท
๓. สำนักผังเมือง	รวม	๑๒,๙๐๒,๐๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๔,๑๗๙,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๗๕๕,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๓๓,๗๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๘๙,๗๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑,๓๒๔,๔๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑,๒๖๕,๖๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๕๓,๒๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙๑,๙๐๑,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๖๒,๒๕๕,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๕,๒๓๑,๓๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒,๔๒๙,๖๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๓๑๘,๔๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕,๙๓๗,๔๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑,๓๙๗,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๐,๒๓๙,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๕๓,๐๐๐ บาท

LIRT

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ตั้งเป็นจำนวน
๑,๗๘๙,๑๒๐,๑๖๕ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๘๒,๙๗๘,๘๖๐ บาท คือ
เงินเดือน		๔๗,๑๐๑,๕๕๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๕,๙๓๐,๒๖๐ บาท
ค่าตอบแทน		๕,๓๒๖,๒๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๙,๒๖๕,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๒,๙๔๗,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑,๓๗๐,๔๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔,๒๐๖,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๔,๕๒๙,๑๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๓,๓๐๒,๖๐๐ บาท
ข. กรมการฝึกหัดครู	รวม	๒๘๖,๕๐๒,๙๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๘๙,๙๙๕,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๙,๘๗๗,๑๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๕,๒๗๔,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๗,๖๙๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๗,๐๘๒,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๑๕,๓๓๘,๒๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๔๖,๙๐๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑,๔๐๙,๓๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒,๙๓๑,๐๐๐ บาท
ค. กรมการศาสนา	รวม	๖๐,๙๒๖,๑๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒,๐๘๘,๙๐๐ บาท

LIRT

ค่าจ้างประจำ		๑๗๔,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๖,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๖๕,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔๓๒,๗๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๕๑๕,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๕๒๓,๑๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๕๓,๓๐๖,๑๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๓,๗๑๔,๒๐๐ บาท
ง. กรมพลศึกษา	รวม	๒๖,๖๔๒,๗๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๕,๓๘๔,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑,๓๘๑,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๔๕๕,๑๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑,๘๔๙,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑,๑๐๒,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๔๙๗,๒๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๔,๐๕๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑,๘๒๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๕๐,๐๐๐ บาท
จ. กรมวิชาการ	รวม	๔,๗๖๙,๕๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒,๓๗๖,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๒๔๗,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๙๒,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๖๐๑,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑,๐๕๒,๐๐๐ บาท

LIRT

ค่าครุภัณฑ์	๒๒๑,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗๓,๐๐๐ บาท
ฉ. กรมวิสามัญศึกษา	รวม ๖๔๒,๔๑๙,๖๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๒๕๓,๒๑๙,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑๘,๐๑๑,๙๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๑๓,๗๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๗,๖๕๗,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๙,๔๐๐,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๒๒๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๐๐,๙๗๐,๖๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๓,๗๐๐,๐๐๐ บาท
ช. กรมศิลปากร	รวม ๓๕๕,๗๒๓,๑๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๑๔,๒๓๘,๓๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒,๖๒๘,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๐๕๙,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๖๑๙,๗๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๒,๑๘๗,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๗๘๒,๔๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑,๘๐๔,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗,๕๒๒,๓๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๔๐,๗๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๓,๙๓๐,๐๐๐ บาท

LIRT

๕. กรมสามัญศึกษา	รวม	๒๗๔,๕๑๒,๖๕๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๑๕๔,๑๖๔,๘๘๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๕,๕๙๓,๔๖๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๔,๒๓๙,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๖,๔๗๖,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๗,๓๗๕,๓๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๕,๒๙๖,๕๕๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๖๑,๑๘๔,๘๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๔,๕๖๙,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๔,๘๑๑,๕๐๐ บาท	
๖. กรมอาชีวศึกษา	รวม	๓๗๔,๕๕๔,๗๑๕ บาท	คือ
เงินเดือน		๑๓๔,๔๔๕,๖๓๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๓,๒๙๓,๔๒๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๗๖๘,๐๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๓๔,๕๐๙,๕๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๕,๐๑๗,๑๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๕๓,๖๐๙,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๓๐,๓๕๗,๖๕๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘๖,๔๐๔,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๕,๗๙๐,๐๑๕ บาท	

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเศรษฐกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๒,๕๕๑,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๒๒,๙๑๗,๓๘๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๙,๗๗๖,๘๘๐ บาท	

LIRT

ค่าจ้างประจำ		๑,๔๒๖,๔๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๑,๑๓๖,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑,๖๔๗,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๔,๗๓๕,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑,๑๙๑,๙๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๕๒๐,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๗๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒,๒๑๑,๗๐๐ บาท
ข. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๖,๒๘๖,๙๐๐ บาท
เงินเดือน		๓,๔๔๑,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑,๗๕๒,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๖๕,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๕๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๓๔๔,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๘๓,๐๐๐ บาท
ค. กรมการค้าภายใน	รวม	๖,๓๕๕,๘๐๐ บาท คือ
เงินเดือน		๒,๑๑๓,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๑,๒๘๖,๒๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๓๘,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑๗๔,๘๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑๑๒,๗๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๒๑,๙๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

LIRT

ง. กรมการสนเทศ	รวม	๖,๐๗๐,๒๒๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๓,๓๘๘,๑๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๓๓๓,๓๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๒๕๒,๑๒๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๓๙,๒๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑,๐๘๔,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖๐๖,๘๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๙๔,๖๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑๗๑,๒๐๐ บาท	
จ. กรมทะเบียนการค้า	รวม	๗,๔๗๖,๑๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๓,๙๙๖,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๕๘๐,๗๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๑๔๖,๙๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๘๒๔,๑๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๖๐๙,๕๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๔๒๒,๘๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘๐๐,๐๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๕๕,๐๐๐ บาท	
ฉ. กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์	รวม	๓,๓๔๕,๕๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๒๖,๕๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๗๗,๕๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๖๘,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๑๖๔,๗๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓๑๓,๕๐๐ บาท	

LIART

ค่าครุภัณฑ์	๑๑,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๑,๐๔๙,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุข ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙๗๕,๗๑๘,๖๔๐ บาท จำแนกดังนี้

ก.	สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๑๓๓,๕๙๓,๖๐๐ บาท คือ
	เงินเดือน		๑๔,๘๑๘,๕๐๐ บาท
	ค่าจ้างประจำ		๑,๔๑๘,๘๐๐ บาท
	ค่าจ้างชั่วคราว		๕๖,๒๘๘,๐๐๐ บาท
	ค่าตอบแทน		๑,๒๗๘,๒๐๐ บาท
	ค่าใช้สอย		๙,๕๙๕,๘๐๐ บาท
	ค่าวัสดุ		๓๙,๕๒๒,๒๐๐ บาท
	ค่าครุภัณฑ์		๙๒๐,๐๐๑ บาท
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	เงินอุดหนุน		๓,๑๔๖,๕๐๐ บาท
	รายจ่ายอื่น		๖๐๕,๗๐๐ บาท
ข.	กรมการแพทย์	รวม	๔๒๘,๙๒๐,๐๔๐ บาท คือ
	เงินเดือน		๑๔๐,๑๖๘,๕๕๐ บาท
	ค่าจ้างประจำ		๒๓,๖๑๒,๖๐๐ บาท
	ค่าจ้างชั่วคราว		๑๐๑,๓๐๐, บาท
	ค่าตอบแทน		๒,๘๑๐,๐๐๐ บาท
	ค่าใช้สอย		๑๕,๘๗๒,๐๐๐ บาท
	ค่าวัสดุ		๑๑๔,๙๖๘,๐๐๐ บาท
	ค่าครุภัณฑ์		๑๘,๕๓๑,๖๐๐ บาท
	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๑๒,๕๘๙,๐๐๐ บาท
	เงินอุดหนุน		๓๐๗,๐๐๐ บาท

LIRT

ค. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๑๐,๔๓๒,๔๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๖,๒๒๖,๒๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๘๕๒,๗๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๑๒๗,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๕๕๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๗๖๐,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๔๘๘,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๔๑๓,๕๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๖,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๖๐,๐๐๐ บาท	
ง. กรมอนามัย	รวม	๔๐๒,๗๑๒,๖๐๐ บาท	คือ
เงินเดือน		๑๖๖,๐๙๑,๔๐๐ บาท	
ค่าจ้างประจำ		๑๓,๗๘๓,๖๐๐ บาท	
ค่าจ้างชั่วคราว		๔,๕๙๙,๘๐๐ บาท	
ค่าตอบแทน		๔,๖๕๒,๗๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๒๗,๑๕๓,๓๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๕๗,๘๕๒,๘๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑๑,๕๑๙,๔๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๗๖,๗๓๕,๒๐๐ บาท	
เงินอุดหนุน		๓๙,๘๓๖,๘๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๘๗,๖๐๐ บาท	

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๑,๐๘๘,๘๓๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๑๒,๖๐๑,๐๐๐ บาท	คือ
------------------------	-----	----------------	-----

LIRT

เงินเดือน	๔,๘๒๗,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๒,๖๕๙,๓๕๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๕๘,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕๑๖,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑,๕๕๓,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๐๘๓,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๖๔๔,๗๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๕๘๓,๒๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๓๕,๐๐๐ บาท
ข. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม ๑๐,๗๔๐,๐๘๐ บาท คือ
เงินเดือน	๑,๔๑๐,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑,๕๕๖,๘๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๖๐,๑๘๐ บาท
ค่าใช้สอย	๗๔๙,๕๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๒๐,๘๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๔๘,๕๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๖,๒๒๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๒๓๓,๑๐๐ บาท
ค. กรมวิทยาศาสตร์	รวม ๑๓,๓๓๒,๓๐๐ บาท คือ
เงินเดือน	๕,๘๘๔,๒๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑,๔๑๑,๘๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๗๗,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๘๕๒,๕๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑,๐๓๘,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑,๙๘๓,๓๐๐ บาท

LIRT

ค่าครุภัณฑ์		๑,๗๐๖,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๙๖,๑๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๕,๘๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๗๗,๐๐๐ บาท
ง. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๑๔,๔๑๕,๔๕๐ บาท
เงินเดือน		๓,๓๒๕,๐๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ		๒,๖๐๐,๑๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว		๔๒๒,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน		๑๕๙,๖๕๐ บาท
ค่าใช้สอย		๑,๕๕๗,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ		๑,๔๙๐,๕๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์		๘๒๖,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๘๗,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๑๑๗,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๓,๗๕๑,๙๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของราชบัณฑิตยสถาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๗๕,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๓๒๖,๙๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๗๒,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๕๕,๖๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๒๙๑,๑๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔๘,๓๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๑๘๗,๒๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน
๕๒,๓๙๑,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๒๖,๓๐๙,๘๕๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๑,๐๒๔,๙๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๒๔,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๖,๔๑๖,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๙๙๕,๐๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๘๘๘,๓๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๒๕๑,๕๕๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๐,๓๖๓,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๓๐,๕๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๒,๐๘๗,๕๐๐ บาท

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของสำนักพระราชวัง ให้ตั้งเป็นจำนวน
๔๕,๑๘๙,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๑๐,๑๖๓,๗๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๓,๘๐๖,๔๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๖๕๗,๕๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๕๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔,๐๕๗,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๑,๙๘๒,๓๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๗,๗๗๒,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน	๑๒,๔๔๕,๗๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น	๔๖๔,๗๐๐ บาท

LIRT

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของสำนักราชเลขาธิการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๙๙๑,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

เงินเดือน	๙๙๘,๖๐๐ บาท
ค่าจ้างประจำ	๗๘,๕๐๐ บาท
ค่าจ้างชั่วคราว	๑๔๗,๐๐๐ บาท
ค่าตอบแทน	๓๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑๙๖,๒๐๐ บาท
ค่าวัสดุ	๕๐๒,๐๐๐ บาท
ค่าครุภัณฑ์	๓๘,๗๐๐ บาท

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๖๕,๓๗๙,๕๘๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	รวม	๒๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
ค่าครุภัณฑ์		๓,๑๕๐,๕๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๓,๕๙๙,๕๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๒,๔๕๐,๐๐๐ บาท	
ข. การท่าเรือแห่งประเทศไทย	รวม	๓,๕๘๕,๘๐๐ บาท	คือ
รายจ่ายอื่น		๓,๕๘๕,๘๐๐ บาท	
ค. การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๗๖,๔๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
ค่าครุภัณฑ์		๔๒,๐๒๐,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑๕,๒๒๐,๐๐๐ บาท	
รายจ่ายอื่น		๑๙,๒๑๐,๐๐๐ บาท	
ง. องค์การสวนยาง	รวม	๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
รายจ่ายอื่น		๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท	
จ. องค์การสวนสัตว์	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

LIRT

ฉ. องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	รวม	๑๔,๒๘๘,๐๐๐ บาท คือ
ค่าครุภัณฑ์		๕๓,๖๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๓,๒๓๕,๔๐๐ บาท
ช. องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๗,๔๕๓,๘๐๐ บาท คือ
ค่าครุภัณฑ์		๕๐๕,๗๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๔๐๐,๐๐๐ บาท
เงินอุดหนุน		๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๒,๘๙๘,๐๐๐ บาท
ซ. โรงกลั่นน้ำมันที่ ๑ (ฝาง)	รวม	๑๒,๕๖๑,๐๐๐ บาท คือ
ค่าครุภัณฑ์		๒๘๘,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑๒,๒๗๓,๐๐๐ บาท
ฅ. โรงงานกระสอบ กระทรวงการคลัง	รวม	๖,๗๗๗,๘๐๐ บาท คือ
รายจ่ายอื่น		๖,๗๗๗,๘๐๐ บาท
ณ. การประปานครหลวง	รวม	๘๘,๔๕๓,๐๓๐ บาท คือ
ค่าครุภัณฑ์		๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๖๔,๔๕๓,๐๓๐ บาท
ด. องค์การคลังสินค้า	รวม	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
จ. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย	รวม	๑,๔๕๕,๐๕๐ บาท คือ
ค่าครุภัณฑ์		๑๒๕,๘๕๐ บาท
รายจ่ายอื่น		๑,๓๒๙,๒๐๐ บาท

LIRT

ฐ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เงินอุดหนุน	รวม	๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ท. องค์การสะพานปลา ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	รวม	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๔ ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินทุนสำรองจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่ได้จ่ายไปในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นจำนวน ๓๙,๕๒๔,๐๓๙.๙๗ บาท

มาตรา ๒๔ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการ และจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๒๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

นายเผด็จ จิราภรณ์ : วันนี้เป็นวันสำคัญวันหนึ่งที่เรามาพิจารณากฎหมายที่สำคัญ คืองบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ในการพิจารณาของวุฒิสภาในวันนี้ ในวาระที่ ๑ หรือขั้นรับหลักการ ข้าพเจ้าใคร่จะขอทบทวนว่าเป็นการที่เราจะพิจารณาตั้งแต่ร่างของรัฐบาลที่เสนอต่อสภาผู้แทนเป็นอันดับต้น รวมทั้งผลการพิจารณาของสภาผู้แทนโดยผ่าน คณะกรรมาธิการมาจนถึงผ่านสภาผู้แทนมา ซึ่งทั้งนี้รวมทั้งเอกสารประกอบของสำนักงาน งบประมาณทั้งสิ้น เราก็จะได้มาพิจารณาในวาระที่ ๑ ในโอกาสนี้

สำหรับงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ก็ขอทบทวนว่ามียอดรายจ่ายทั้งสิ้น ๒๘,๘๐๐ ล้านบาท โดยถือจ่ายจากรายรับคือจากรายได้ที่แท้จริง ๒๑,๘๐๐ ล้านบาท จะจ่ายจากเงินกู้ ๕,๓๐๐ ล้านบาท จะจ่ายจากเงินคงคลัง ๑,๕๔๕ ล้านบาท เมื่อดูยอดรายได้ รายจ่ายที่แท้จริงโดยไม่รวมยอดเงินกู้และเงินคงคลังแล้ว จะเห็นว่างบประมาณฉบับนี้มีรายจ่าย สูงกว่ารายได้เป็นเงินถึง ๖,๘๔๕ ล้านบาท จึงเป็นงบประมาณที่ขาดดุล สำหรับยอดรายจ่ายทั้งสิ้น ๒๘,๘๐๐ ล้านบาทนี้ ทางสำนักงานงบประมาณได้จัดเปอร์เซ็นต์ แบ่งตามลักษณะของงาน ได้ดังนี้ สำหรับเงินประเภทที่ส่งเสริมการเศรษฐกิจ ๒๗ เปอร์เซ็นต์เศษ บำรุงการศึกษา ๑๘ เปอร์เซ็นต์เศษ การรักษาความสงบและความมั่นคงปลอดภัย ๒๕.๕ เปอร์เซ็นต์ การสาธารณสุข ๓.๒ เปอร์เซ็นต์ การสาธารณูปการ ๘.๒ เปอร์เซ็นต์ การบริหารทั่วไป ๔.๒ เปอร์เซ็นต์ การชำระหนี้เงินกู้ ๙.๐ เปอร์เซ็นต์ รายจ่ายอื่น ๆ ๔.๓ เปอร์เซ็นต์ นี้แบ่งตามลักษณะของงานก็ขอทบทวน เพื่อเป็นหลักที่จะได้มาอภิปรายในขั้นรับหลักการในคราวนี้ ข้าพเจ้าได้พิจารณางบประมาณ ประกอบด้วยเอกสาร ตลอดจนความเห็นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการที่มีการแก้ไขตัดทอน เพิ่มเติมเรียบร้อยแล้ว ก็มีความเห็นที่จะเสนอต่อที่ประชุมดังต่อไปนี้

สำหรับงบประมาณฉบับนี้ข้าพเจ้าจะพิจารณาในส่วนที่ตีเสียก่อน ว่ามีลักษณะที่ตีพอสมควรอย่างไรบ้าง ประการแรกก็เห็นว่างบประมาณปีนี้ แม้จะเป็นงบประมาณที่ขาดดุลงross ถึง ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาทก็ตาม แต่เมื่อเทียบกับปีที่แล้วคือปี ๒๕๑๓ ที่ผ่านมา ปีที่แล้วขาดดุลงross ถึง ๗,๒๕๐ ล้านบาท ปีนี้รายจ่ายสูงกว่าปีที่แล้วบ้างเล็กน้อย แต่จำนวนการขาดดุลลด

น้อยลงไป อันนี้ข้าพเจ้าถือว่าเป็นส่วนดีของงบประมาณฉบับนี้ เมื่อเทียบกับงบประมาณฉบับที่แล้ว แต่ถือว่ายังขาดดุลอยู่นั่นเอง

ประการที่ ๒ ข้าพเจ้าก็เห็นว่างบประมาณฉบับนี้เป็นงบประมาณที่มีการจ่ายอย่างประหยัดพอสมควร เพราะเป็นหลักของการพิจารณางบประมาณอันหนึ่ง หลักการทางงบประมาณต้องเป็นการประหยัด คือพยายามใช้จ่ายให้น้อยเท่าที่จำเป็นและให้ได้ประโยชน์มากที่สุด นี่เป็นหลักการทำงานงบประมาณ ข้าพเจ้าพิจารณาในแง่นี้ก็เห็นว่าการประหยัดพอสมควร กล่าวคือจะเห็นได้ว่าในรายงานของกรรมาธิการของสภาผู้แทนก็แจ้งไว้ว่า สำหรับปีนี้รัฐบาลไม่ได้ตั้งงบประมาณสำหรับรถยนต์แท็กซี่ รถยนต์นั่งมาเลยทุกกระทรวงทบวงกรม อันนี้คณะกรรมาธิการในสภาผู้แทนและรัฐบาลก็เห็นชอบด้วย แต่ได้ให้ข้อสังเกตว่า สำหรับงบรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นเงินก้อนนั้น ก็ขอให้หน่วยราชการที่คุมรัฐวิสาหกิจนั้นอย่าได้ซื้อรถยนต์นั่งโดยไม่จำเป็นเช่นเดียวกัน เพื่อให้ความเสมอภาคไม่ใช่คุมหน่วยราชการไม่ให้ตั้งงบประมาณรถยนต์แล้ว รัฐวิสาหกิจกลับไปซื้อรถยนต์กันอย่างฟุ่มเฟือย อันนี้เป็นข้อสังเกตที่ถูกต้องและก็เป็นข้อริเริ่มจากฝ่ายรัฐบาลมา ข้าพเจ้าก็ถือว่าเป็นงบประมาณที่มีการประหยัดพอสมควร และนอกจากนั้นจากผลการพิจารณาของกรรมาธิการสภาผู้แทนในปีนี้ก็ปรากฏว่าตัดยอดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นและฟุ่มเฟือยไปถึง ๓๐๐ กว่าล้านบาท ก็นับว่าเป็นจำนวนมาก แม้จะได้เอายอดนี้มาเข้าในงบประมาณทำให้งบประมาณไม่ได้ลดรายจ่ายลงก็ตาม แต่ก็นับว่าเปลี่ยนจากรายจ่ายที่ไม่จำเป็นและฟุ่มเฟือยมาเป็นรายจ่ายที่จำเป็นและสมควร อันนี้ก็นับว่าเป็นความดีของงบประมาณฉบับนี้อีกประการหนึ่ง และนอกจากนั้นการพิจารณางบประมาณปีนี้ก็ล่าช้าเช่นเดียวกับปีที่แล้ว แต่ข้าพเจ้ามาเทียบดูแล้ว ถ้ากฎหมายผ่านวุฒิสภาในชั้นรับหลักการวันนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะประกาศใช้งบประมาณนี้ได้เร็วกว่าปีที่แล้ว ปีที่แล้วจำได้ว่าได้ประกาศใช้งบประมาณผ่านสภา ๒ สภาในปลายเดือนกุมภาพันธ์ ข้าพเจ้าหวังว่าในปีนี้อาจจะประกาศได้ในกลางเดือนกุมภาพันธ์ เออะ นิด ๆ หน่อย ๆ ๑๕ วันก็ยังดี ในเมื่อเวลาการทำงานนั้นจำกัด นี่ข้าพเจ้าก็ถือว่าเป็นส่วนดีในการพิจารณาของสภาผู้แทนและรัฐสภาเราตามสมควรถ้าหากว่าจะเสร็จไม่ช้ากว่าปีที่แล้ว ที่นี้มาพูดถึงในแง่ดีแล้วข้าพเจ้าก็อยากจะให้ทวนมาพูดถึงในแง่ที่งบประมาณ

LIRT

นี้มีข้อบกพร่องต่อหลักวิชาต่อเหตุผล ต่อข้อเท็จจริงประการใดบ้าง อันนี้อยากจะโต้แย้งให้ที่ประชุมนี้ทราบ ประการแรก งบประมาณนี้เป็นงบประมาณที่ขาดดุล งบประมาณที่ขาดดุล นับว่าเป็นงบประมาณที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชา จริงอยู่ประเทศเราจำเป็นต้องพัฒนา ต้องการป้องกันตัวเอง รายจ่ายอาจจะสูงขึ้น แต่ก็อย่าลืมว่าได้ยืมข่าวจากประเทศข้างเคียง ท่างบประมาณ ห้าง ๆ ที่สถานการณ์อย่างเราเขาก็ท่างบประมาณเข้าสู่อุตล สุดลก็หมายความว่ารายได้กับรายจ่าย เท่ากันไม่ต้องกู้เงิน ไม่ต้องเอาเงินคงคลังมาใช้ รายได้ที่แท้จริงกับรายจ่ายที่แท้จริงสมดุลกัน เรียกว่าเป็นงบประมาณที่ดุลยภาพซึ่งถูกหลักวิชา งบประมาณที่เป็นงบประมาณที่ขาดดุลแล้ว ถือว่าไม่ถูกหลักวิชา และสำหรับที่ขาดดุลนี้ข้าพเจ้าก็วิตกกังวลว่าจะก่อให้เกิดผลร้ายแก่การ เศรษฐกิจการเงินกับเสถียรภาพของการเงินหลายประการ ซึ่งจะได้ชี้ให้ที่ประชุมได้เห็น สำหรับ ยอดที่ขาดดุลไป ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ เราจะกู้เงินมาใช้ ๕,๓๐๐ ล้านบาท ยอดเงินกู้ปีที่แล้ว ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปีนี้ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ยอดสูงกว่าปีที่แล้วเงินคงคลังปีที่แล้วเอามาใช้ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปีนี้เอามาใช้ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท เอาเงินคงคลังมาใช้น้อยลง แต่เงินกู้เพิ่มขึ้น จะชี้ให้ว่าเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นนั้นจะกระทบกระเทือนภาวะการเงินการเศรษฐกิจอย่างไร ทั้งนี้เงินของประเทศทั้งหมดก็เป็นที่ยอมรับกันว่ามียอดประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาททั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งถ้ารวมกับจำนวนในปีที่แล้วก็อาจจะเกินกว่า ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งก็นับว่าเป็นภาระที่หนักที่จะต้องใช้ต้นทุนเงินและดอกเบี้ยโดยเฉพาะสำหรับการกู้เงินนี้ดูตาม รายการที่กระทรวงการคลังทำมาในงบประมาณแล้ว เป็นการกู้เงินในประเทศโดยตัวเงินคลัง จากธนาคารแห่งประเทศไทย โดยพันธบัตรจากธนาคารออมสิน โดยออกพันธบัตรโดยให้ ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเป็นผู้ซื้อ เมื่อปีที่แล้วข้าพเจ้าวิตกว่าพันธบัตรต่าง ๆ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่าขายไม่ค่อยได้ ในที่สุดธนาคารแห่งประเทศไทยก็ซื้อไว้เอง เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยซื้อพันธบัตรไว้เองเช่นนี้ก็เหมือนกับรัฐบาลนี้ กู้เงินตัวเองใช้ อันนี้ย่อมจะเป็นผลร้ายในทางฐานะการเงิน และที่นี้ข้าพเจ้าก็คาดคิดว่าถ้าไม่แก้ไข อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรให้ดีขึ้นกว่าเดิม จะไม่มีธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันเอกชนหรือ เอกชนได้ซื้อพันธบัตรให้หมดไป ในที่สุดกระทรวงการคลังก็จะต้องกู้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยดังเช่นเดิม ๆ มา ที่นี้การกู้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยนี้ โดยธนาคารแห่ง

ประเทศไทยเป็นผู้รับซื้อพันธบัตรเสียเอง ก็เอาเงินในธนาคารแห่งประเทศไทย เงินหลวงนั้น มาเข้างบประมาณพันธบัตรนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยก็ถือไว้เป็นหลักทรัพย์ของรัฐบาล พันธบัตรต่างประเทศก็ดีพันธบัตรในประเทศก็ดี ถือเป็นหลักทรัพย์รัฐบาล เมื่อถือเป็นหลักทรัพย์รัฐบาลก็เป็นส่วนหนึ่งของทุนสำรอง เพราะทุนสำรองตามพระราชบัญญัติเงินตรา นั้น นอกจากทองคำ เงินปอนด์สเตอร์ลิง เงินดอลลาร์แล้ว รวมถึงพันธบัตรที่เป็นเงินตราต่างประเทศและพันธบัตรที่เป็นเงินบาทด้วย เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยถือพันธบัตรที่เป็นหลักทรัพย์นี้ไว้เท่ากับมาเพิ่มเงินทุนสำรองขึ้นก็เป็นเหตุที่ทำให้รัฐบาลจะพิมพ์บัตรเพิ่มขึ้น ถ้าพิมพ์ธนบัตรเพิ่มขึ้นโดยใช้เงินตัวเองอย่างนี้แล้ว ไม่มีทุนสำรองที่เป็นหลักทรัพย์ที่แน่นอน แท้จริง หรือทองคำหรือเงินปอนด์สเตอร์ลิงแล้วลักษณะก็จะกลายเป็นเงินเฟ้อ เมื่อเงินเฟ้อ ข้าวของราคาก็แพงขึ้น เมื่อผู้ทำงานมีรายได้ประจำโดยเฉพาะข้าราชการมีรายได้คงที่ แต่ต้องซื้อของแพงขึ้น เงินก็จะเฟ้อและทำให้ภาวะความเดือดร้อนของประชาชนทั่วไปจะได้รับความกระทบกระเทือน เมื่อเงินเฟ้อหนัก ๆ ขึ้นก็กระทบกระเทือนเสถียรภาพของเงินตรา เงินบาทไทยต่อ ๑ ดอลลาร์ ๒๐.๘๐ บาทปัจจุบันนี้อาจจะต้องลดค่าของเงินบาทก็ได้ ถ้ารัฐบาลยังกู้เงินตัวเองใช้ ยังคงเป็นงบประมาณขาดดุลอยู่เรื่อย ๆ อันนี้ชี้แจงให้เห็นว่างบประมาณที่ขาดดุลนั้นไม่ถูกต้องตามหลักวิชาและจะบังเกิดผลเสียหายประการใด หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรับว่าจะไม่พิมพ์ธนบัตรเพิ่ม โดยเอาพันธบัตรที่ตนซื้อนั้นที่ธนาคารชาติซื้อนั้นเป็นทุนสำรองส่วนหนึ่ง สำหรับประการต่อไป ข้าพเจ้าเห็นใจว่าตลอดระยะเวลาที่ งบประมาณนั้นวันแต่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จาก ๑,๐๐๐ ล้านบาทเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท จาก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ก็ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท ปีหน้าจะเป็น ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ามองโดยความจำเป็นของประเทศที่จะต้องพัฒนาแล้วข้าพเจ้าก็เห็นใจ พลเมืองก็เพิ่มขึ้น ความต้องการสถานศึกษา สาธารณสุขก็ต้องการ ความปลอดภัยก็ต้องการ อันนี้จำเป็น แต่ข้าพเจ้าใครจะแนะนำขอให้เปลี่ยนวิธีการทำงบประมาณหรือวิธีการจัดสรรงบประมาณเสียใหม่เถอะ วิธีการที่เป็นอยู่นี้เหมือนกับรัฐบาลนี้เอาภาระต่าง ๆ มาไว้แก่ตนเองทั้งหมด เราย่อมอำนาจในการปกครอง เราย่อมการเงินมาอยู่ที่รัฐบาลกลาง เราย่อมกฎหมายกระจายอำนาจให้ไปบริหารส่วนจังหวัด ส่วนท้องถิ่นให้ไปแต่ตัวหนังสือและอำนาจหน้าที่ แต่เงินไม่ได้ให้ไป การเก็บภาษีอากรเราก็เก็บจากส่วนท้องถิ่นมาเข้ารัฐบาลกลาง

และก็กลับไปอุดหนุนเขาอีกทีหนึ่ง เขาก็ไม่ค่อยเห็นค่าของการเสียภาษีอากร ลักษณะของรัฐบาลก็ตามแบบนี้ อุ่มหมูทั้งมั่ง หรือพ่อแม่ที่จะต้องเลี้ยงพอมัน เลี้ยงลูกมัน เลี้ยงหลานมัน เลี้ยงเหลนไปอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ไม่ยอมให้ออกเรือนสักทีพ่อแม่ก็จะแบกภาระอยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นวิธีการทางงบประมาณต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อให้มันสุดล เพื่อแบ่งภาระ ควรกระจายอำนาจเกี่ยวกับการเงินนี้ไปให้ท้องถิ่นเขาให้จังหวัดเขาเก็บภาษีของเขาเอง จ่ายของเขาเอง ให้เทศบาลท้องถิ่นเก็บภาษีของเขาเอง และจ่ายของเขาเอง รัฐบาลกลางเพียงแต่ควบคุมหรือวางแนวให้เท่านั้น และอีกประการหนึ่งท่านจะเห็นว่า นอกจากการแบ่งแรง โดยกระจายการเงินออกไปตามระบบราชการบริหารแผ่นดิน คือส่วนจังหวัดและส่วนท้องถิ่นแล้ว เราจะเห็นได้ว่าประชาชนพลเมืองคนไทยเดี๋ยวนี้ได้ตื่นตัวแสดงความต้องการในเรื่องถนนหนทาง ในเรื่องการศึกษา โรงเรียน โรงพยาบาลอยู่มากเราจะเห็นว่าในงบประมาณปีนี้ หลายจังหวัดที่ออกเงินสมทบทุนในการที่จะก่อสร้างร่วมกับรัฐบาลเขาต้องการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำสักแห่งหนึ่ง งบประมาณ ๒ ล้านบาท เขาออก ๑ ล้านบาท กรมทางจ่ายเพียง ๑ ล้านบาทก็ได้ทรัพย์สินที่เป็นสะพานมา ๒ ล้านบาท โรงเรียนหลายโรงเรียนเขาออกเงินครึ่งหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าเสียดายในสมัยก่อน ๆ นั้น ข้าพเจ้าจำได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการเคยรวบรวมตัวเลข มีเงินสมทบทุนที่จะสร้างโรงเรียน ๒๐ ล้านบาท ถ้ารัฐบาลตัดลงไป ๒๐ ล้านบาท จะได้โรงเรียนเป็น ๔๐ ล้านบาท แต่เสียใจรัฐบาลตัดได้เพียง ๓ ล้านบาท เลยได้โรงเรียนมารวมทั้งเงินหลวงด้วย ๖ ล้านบาท กรณีอย่างนี้โรงเรียนพยาบาลเดี๋ยวนี้เขาสร้างให้นะ เครื่องไม้เครื่องมือเขาให้หาหามาไม่ได้ โรงเรียนเขาสร้างให้ หาคนไปไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงใคร่จะเสนอว่าในการพิจารณางบประมาณนี้ ควรพิจารณาจากผู้ที่เขาต้องการสมทบทุนในสิ่งเหล่านั้นก็ให้เขาไป จะได้ทรัพย์สินมากกว่า และอีกประการหนึ่งงบประมาณที่แบกแบะอยู่อย่างนี้ตลอดระยะเวลา นี้ เราก็ไม่ได้แบ่งให้เอกชนเขาช่วยทำ ถนนหนทางบางสายนี้ก็เริ่มกันดีแล้วว่าจะให้สัมปทาน เทศบาลนี้ให้เขาไป ๑๐ ปี ๒๐ ปี เขาออกทุนทำเอง เขาเก็บค่าทางของเขาเอง เมื่อครบ ๑๕ ปี ๒๐ ปี ก็ยกให้หลวงไป ก็เหมือนเราทำโรงกลั่นน้ำมันนี่มาแล้ว เสร็จแล้ว ๒๐ ปี จึงยกให้เรา ๑๕ ปีนี้เราก็ทำอยู่แล้ว ทำไม่ไม่ทำเรื่องทาง เรื่องอะไรอีก จะได้แบ่งแบกภาระงบประมาณ ไม่ใช่รัฐบาลจะต้องจ่ายทั้งสิ้น ถ้าขึ้นแบกไว้อย่างนี้ไม่ไหว ต้องกระจายเหล่านี้ออกไปให้เอกชนเขาทำ เอ้าซัก

ตัวอย่างอีกอันหนึ่ง นโยบายรัฐบาลก็ถอยหน้าถอยหลัง การศึกษา โรงเรียนราษฎร์นี้ การศึกษา
 นี้ต้องให้ออกชนเขาทำ รัฐบาลเป็นแต่ควบคุม เงิน ๑๐๐ บาท เราไปทำโรงเรียนอาจจะได้นักเรียน
 สัก ๑๐ คน แต่โรงเรียนราษฎร์ ๑๐๐ บาท ได้ ๒๐ คน ให้โรงเรียนราษฎร์เขาทำ นี้ก็ได้ข่าวมาตกใจ
 ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะขยายห้องเรียนโรงเรียนมัธยมสามัญให้สูงขึ้นให้มากขึ้น โรงเรียน
 ราษฎร์ก็อาจจะล้มระเนระนาดไปเพราะโรงเรียนมัธยมรัฐบาลไม่ต้องเสียเงินค่าเล่าเรียน เพราะ
 ฉะนั้นนโยบายของท่านจะเอาอย่างไร จะให้ออกชนเขาช่วยแบ่งเบาภาระรัฐบาลหรือจะดึง
 กลับมา ที่จะทำไม่มีอะไร แก้ปัญหาแป๊ะเจี๊ยะไม่ตก ให้โรงเรียนราษฎร์ทำ เก็บแป๊ะเจี๊ยะคน
 เดือดร้อน ก็คุมให้ได้ซี โรงเรียนไหนฝ่าฝืนก็ยุบไป เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่โรงเรียนที่ดี ๆ เขา
 เรื่องสถานพยาบาลเหมือนกันนะ ให้ออกชนเขาทำ ให้เขาจ่ายเงินไปทำ เช่นเดียวกับกิจการอื่น ๆ
 เพราะมันเป็นประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาที่ข้าพเจ้าชักตัวอย่าง หลายท่านอาจจะมีแนวความคิด
 เห็นวิธีแบ่งเบาในการทำงาน ดิวิชัน เลเบอร์ (division labour) ตำรับตำราก็ก่อนให้แบ่งแรงกัน
 ทำงาน ไม่ใช่ทำเสียคนเดียว เราแบกภาระไม่ไหว งบประมาณจะขาดดุลอยู่เรื่อย ๆ ขาดดุล
 ๖,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ล้านบาท ต่อไปแล้วก็จะหนักหนายิ่งขึ้น

ประการที่ ๓ งบประมาณนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าบกพร่อง เป็นงบประมาณที่พิจารณา
 กันล่าช้า งบประมาณเริ่ม ๑ ตุลาคม ๒๕๑๓ ไปสิ้นสุดวันที่ ๓๑ กันยายน ๒๕๑๔ ตุลาคม,
 พฤศจิกายน, ธันวาคม, มกราคม, กุมภาพันธ์ นี้ ๕ เดือนจะประกาศใช้มีเวลาทำงานอยู่ ๗ เดือน
 พิจารณากันล่าช้าอย่างนี้ ทำให้งบประมาณนี้ เงินแต่ละบาทแต่ละสตางค์ที่ให้ไปนี้ใช้สายได้ไม่
 เต็มเม็ดเต็มหน่วย การสร้างถนนหนทางโดยผิดฤดูกาลการก่อสร้างโดยรีบประมุลรีบประกวด
 ราค การควบคุมการก่อสร้าง เหล่านี้เป็นอุปสรรคทั้งนั้น ฤดูกาลอะไรต่าง ๆ ทั้งสิ้น สิ่งเหล่านี้
 การงบประมาณล่าช้านี้เป็นผลร้าย ในสิ่งเหล่านี้ก็เป็นที่น่ายินดีว่าได้ทราบว่าการรัฐบาลก็จะได้
 ปรับปรุงวิธีการนี้ นี้เราเพิ่งเริ่มระบอบสภาใหม่มา ๒ ปี มันก็ชุลลุกชลักมาตั้งแต่ปีที่แล้วและปีนี้
 หวังว่าปีที่ ๓ นี้อาจจะดีขึ้น อันนี้กฎหมายวิธีการงบประมาณไปเขียนไว้ว่า งบประมาณนี้ให้
 เสนอต่อสภาก่อนเริ่มปีงบประมาณเพียง ๒ เดือน เริ่มปีงบประมาณ ๑ ตุลาคม ให้เสนอ ๑
 สิงหาคม แต่ข้อเท็จจริงเรามีสภาเดี๋ยวนี้นสองสภา ไม่ใช่สภาเดียวเหมือนแต่ก่อน ๒ เดือนอยู่

LIRT

ในสภาพพิจารณากันไม่ทัน เราพิจารณากันทั้งสิ้นประมาณ ๕ เดือนถึง ๖ เดือน เมื่อรู้เห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าแล้ว รัฐบาลก็น่าจะเสนอกฎหมายนี้มาสู่สภาผู้แทนวันที่ ๑ เมษายน เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม ๕ เดือนแล้วจะทันใช้งบประมาณในวันที่ ๑ ตุลาคมงบประมาณที่ออกไปจะใช้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยถูกต้องตามฤดูกาล มีเวลาที่จะทำงานไม่ต้องจ่ายเงินข้ามปีไม่ต้องตัดยอดเงินเหลือและอีกประการหนึ่งในการพิจารณางบประมาณก็ล่าช้าเริ่มด้วยรัฐบาลเสนอช้า รัฐบาลเสนอช้านี้ ก็เห็นใจ ถ้าเป็นงบประมาณรูปเดิม ข้าพเจ้าเห็นใจคือว่าต้องคำนวณรายรับเสียก่อนแล้วจึงมาตั้งรายจ่าย แต่ระบบการคลังของรัฐนะ เขาให้กำหนดรายจ่ายเสียก่อน แล้วจึงหารายรับ ถึงรัฐบาลทำในขณะนี้ก็กำหนดรายจ่ายขึ้นก่อนแล้วหารายรับ เมื่อการทำงานงบประมาณโดยไม่อาศัยรายรับเป็นหลักเช่นนี้ เราทำเมื่อไรก็ได้ เสนอเมื่อไรก็เสนอได้แต่นั้นแหละก็ขอฝากข้อสังเกตว่า งบประมาณของรัฐโดยถือว่าตั้งรายจ่ายขึ้นมาโดยไม่คำนึงรายได้ ต่างกับการคลังของเอกชนที่ว่า จะจ่ายอะไรให้คำนึงถึงรายได้นะ ข้าพเจ้าว่าหลักตำรานี้อาจจะเปลี่ยนแปลง ต่อไปนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าจ่ายอะไรนี้ต้องคำนึงถึงรายได้ ไม่เช่นนั้นต้องกู้เงิน ต้องเอาเงินเก่ามาใช้ เป็นอันตราย นี้รัฐบาลทำได้เร็วได้

อีกประการหนึ่ง ในสภาผู้แทน ข้าพเจ้ามีข้อสังเกตว่าการพิจารณาในสภาผู้แทนจริงอยู่ได้พยายามกระเดือก ชมกัชมั่น ๗ วัน ๗ คืน ได้อภิปรายในวาระสอง เรื่องการแปรญัตติและการสงวน ข้อนี้ข้าพเจ้าก็มีข้อสังเกต เพราะวิธีการของสภาเป็นไปตามข้อบังคับ แต่ข้าพเจ้าจะชี้แจงให้ ควรจะแก้ไขข้อบังคับในสภาผู้แทน และวุฒิสภา นี้ไม่ใช่คิดขึ้นเองหรือ ข้าพเจ้าขอทบทวน ในวิธีพิจารณาในโรงในศาลนั้น ท่านรัฐมนตรียุติธรรมอยู่ที่ แต่ก่อนวิธีพิจารณาความแพ่ง คู่ความฝ่ายโจทก์หรือจำเลยก็ตาม มีทนายได้หลายคน ทนาย ๒ คน ๓ คน คนนี้ลุกขึ้นซักแล้วคนนั้นก็ขอลุกขึ้นซักบ้าง คนนี้ตั้งแล้ว คนนั้นก็ขอตั้งบ้าง ทนายทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ศาลก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร เลยวิธีพิจารณาความแพ่งฉบับปัจจุบันนี้ได้แก้ไขว่าทนายความในกรณีที่เป็นทนายแก้ต่างของคู่ความรายใดที่มีตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไป การจะซักถามพยานก็ดี ซักค้านพยานก็ดี ตั้งพยานก็ดี ให้เป็นทนายแต่เพียงคนเดียวซักได้เท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นว่า เว้นแต่ศาลจะเห็นเป็นการสมควร กล่าวคือ ถ้าเห็นว่าทนายคนแรกที่ซักไป

นั้นมันไม่ครบประเด็น นายคนที่ ๒ อาจจะขออนุญาตศาลชกได้ แต่ถ้าในประเด็นเดิม เหตุผลเดิมแล้วที่ถามไปแล้ว ถามอีกไม่ได้ ถ้าข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนและวุฒิสภา จะเอาวิธีการของศาลมาใช้ ที่ศาลแก้ไขเช่นนี้ เพื่อเป็นการรวบรัดในการพิจารณา แต่ก็ไม่ใช่เสียความเป็นธรรม เพราะนายความร่วมมือกันหลายคนปรึกษาหารือกันแล้วนี่ว่าจะคัดค้านหรือจะชกถามอะไรก็พูดแทนกันได้ ถ้าพูดไม่ครบ ก็ขออนุญาตศาลได้ ของเราไม่เช่นนั้น รายการหนึ่ง ผู้แปรญัตติตั้ง ๑๐ คน ๑๕ คนในข้อบังคับว่า ผู้แปรญัตติที่สงวนไว้พูดได้ทุกคน ข้าพเจ้าไม่ได้มาฟังหรือว่าเหตุผลมันซ้ำกันหรือเปล่า ถ้าซ้ำกัน ความจริงประธานก็ห้ามพูดได้ เว้นแต่เหตุผลจะไม่ซ้ำกัน แม้แต่ข้อบังคับจะเปิดอย่างนี้ก็ตาม อันนี้ข้าพเจ้าฝากไว้ให้สมาชิกสภา ไม่ใช่เป็นการรอนสิทธิเข้าในสภาก็เคยทำกัน แต่ก่อนกระทู้ถามนี้ คนหนึ่งถามตั้ง ๓ - ๔ กระทู้ เพราะตั้งกระทู้มาถาม ไม่มีกระทู้ของคนอื่น ข้อบังคับการประชุมก็เปลี่ยนแล้วว่า ในการประชุมสภาครั้งหนึ่งนั้น ผู้ถามกระทู้หลายกระทู้ถามได้เพียงกระทู้เดียวเท่านั้น เว้นแต่เวลาที่เหลืออยู่ ๑ ชั่วโมงนั้น ไม่มีผู้ใดถามอีก เวลาเหลือก็ให้ถามอีกได้ อันนี้คุณทองดีช่วยทำประวัติศาสตร์ไว้ คุณทองดี อิศราชีวินนะ กระทู้แก่ ๑๐๐ กระทู้ ๒๐๐ กระทู้ บรรจุของแก่ทั้งนั้น ถ้าจะให้แก่พูดทุกกระทู้ ในชั่วโมงนั้น คุณทองดีพูดคนเดียว ขอประทานโทษที่ออกนาม นี้ก็เจตนาที่จะทำงาน นี่ข้าพเจ้าไม่ได้ตำหนิอะไร แต่สภาก็ต้องประหยัดเวลาให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นจึงได้แก้ไขข้อบังคับ ดังนี้ไม่เป็นการรอนสิทธิแต่อย่างใด อันนี้ข้าพเจ้าขอฝากไว้ด้วยว่า ในกรณีคำสงวนการแปรญัตตินั้นควรสงวนได้ในรายการเดียวเพียง ๑ คนหรืออย่างมาก ๓ คน ถ้า ๓ คนนั้นพูดได้เพียงคนเดียว เว้นแต่ประธานจะอนุญาตในเมื่อมีเหตุผลแตกต่างกันก็อนุญาตได้ อันนี้ขอฝากไว้ด้วย จะทำให้การพิจารณารวบรัดขึ้น

ประการที่ ๔ ก็ใครจะว่า เห็นว่างบประมาณนี้ไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันนี้บางประการ อันนี้ข้าพเจ้าก็ได้ยินได้ฟังมาจากผู้ที่มีเกียรติบางท่านที่เคยร่วมในแผนพัฒนาเศรษฐกิจหรืออะไรต่าง ๆ นี้ เริ่มทำงบประมาณนี้เขาว่างบประมาณนี้ทำมาจากข้าราชการประจำชั้นระดับธรรมดา ทำมาไม่ได้พิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่พิจารณาถึงนโยบายของรัฐบาล จริงอยู่งบประมาณนี้ขึ้นมาสู่คณะรัฐมนตรี

LIART

แต่เรื่องมาตบแต่งเพิ่มเติมบ้างเล็กน้อย แต่ขั้นรากฐานจริง ๆ นั้นไม่ได้ตั้งอยู่บนรากฐานของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ หรือนโยบายของรัฐบาลที่แท้จริง อันนี้ข้าพเจ้าก็ได้เข้ามาว่า ปีใหม่นี้เข้าใจจะทำให้มันถูกต้อง การที่งบประมาณไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจหรือนโยบายรัฐบาลนี้ มันก็ไม่เกิดผลดีอะไร เรามีแผนพัฒนาเศรษฐกิจตั้งแต่ระบอบปฏิวัติมา ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ใช้มา ๑๐ กว่าปีแล้ว นี่กำลังทำแผนฉบับที่ ๓ จริงอยู่ตัวเลขรายได้ของประชาชนดีขึ้น ตัวเลขหลังที่สุดจำได้ว่ารายได้ของประชาชนชาติปีหนึ่งเฉลี่ยคนละ ๒,๐๐๐ กว่าบาท ตัวเลขเท่าที่มีอยู่ ๒,๐๐๐ กว่าบาท ถ้า ๒,๐๐๐ กว่าบาทนี้ เรามาคิดถึงค่าครองชีพสมัยนี้ ถ้าคนได้ ๒,๐๐๐ บาทจริง ๆ ทุกคนนะ ก็ไปได้ แต่ตรงกันข้าม รายได้ที่ลำดับสูง เมื่อกี้นี้ส่วนตัวเฉลี่ยขั้นพื้นฐานชาวไร่ชาวนาชาวนานี้ ยังมีรายได้ต่ำ คนที่มีรายได้สูงก็คือพ่อค้าคนกลางหรือบุคคลชั้นที่สูงกว่าชั้นกลาง แสดงว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจนี้ไม่ได้ผล แผนที่ถูกต้องต้องสามารถยกระดับความเป็นอยู่และฐานะของประชาชนส่วนใหญ่ทั้งประเทศให้สูงขึ้น อันนี้ข้าพเจ้าว่าต้องบอกพร้อมอะไรอยู่บ้าง แผนอาจจะไม่ทันสมัย งบประมาณนี้อาจจะไม่ได้วางตามแผนนี้ก็ได้อย่างที่ได้เข้ามาจะเท็จจริงประการใดนั้นก็ขอให้รัฐบาลที่อยู่ในโอกาสนี้ได้พิจารณาด้วยจะขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ประการที่ ๕ ที่ข้าพเจ้าอยากจะพูดอีกสักเล็กน้อย ขอประทานโทษที่รบกวนเวลาก็ได้เอาร่างคำอภิปรายนี้ส่งประธานแล้ว เพราะเกรงประธานจะหิวกว่านอกประเด็น นี้ว่ากันเป็นข้อ ๆ เลย เดียวนี้เราขาดดุลงบประมาณนี้มาหลายปีแล้ว ดุลการชำระเงินแต่เดิมไม่ขาดปีที่แล้วเริ่มขาด ปีนี้ก็ขาดอีก ดุลการค้ำนี้ขาดเรื่อย ๆ มา ตกลงดุลการค้ำก็ขาดดุลการชำระเงินก็ขาด ดุลงบประมาณก็ขาด มันขาดตลอดมา ถ้าเป็นเสื้อผ้าขาด เมืองไทยนี้ก็จะเป็นฮิปปีหมดแล้ว คือถุงผ้าขาด ๆ กัน ขาดหน้าขาดหลัง กางเกงก็ขาด เสื้อก็ขาด หมวกก็ขาด มันขาดทั้งสิ้น ตกลงมันไม่ค่อยจะได้ผลอย่างไรเลย เพราะฉะนั้นก็ควรจะได้แก้ไขแก้ดุลการค้ำ ดุลการชำระเงิน และดุลงบประมาณนี้ให้ถูกต้องและใครจะเรียนว่าในการแก้ไขนั้นยังมีความเข้าใจผิดว่าโยนภาระให้รัฐบาลทั้งหมด รัฐบาลต้องแก้ไข ประชาชนคนอื่นนั่งดูเฉย ๆ นั่งดูเขาแก้ไข นั่งดูรัฐบาลวิตหน้าเข้าเรือ วิตหน้าออกจากเรือ มีรูรั่วตรงไหนพอจะอุดได้ก็เฉยเสีย ปล่อยให้

ให้รัฐบาลวิตหน้าคนเดียวไปไม่รอด การแก้ไขดุลทั้ง ๓ นี้ การจะปะผัดที่มันขาดรุ่งรังนี้ไม่มีทางทำได้ ถ้าขาดความร่วมมือจากใครบ้าง จากท่านสมาชิกรัฐสภา จากพ่อค้าประชาชน จากสื่อสารมวลชนร่วมมือกันซึ่ครับ อย่าไปรับทำเสียคนเดียว ทำคนเดียวไม่ได้ ข้าพเจ้าก็จะชี้ให้เห็น ข้าพเจ้ามีความยินดีที่มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นที่แสดงถึงความร่วมมือ ถ้ารัฐบาลจะส่งเสริมความร่วมมือนั้นให้กว้างขวางออกไป ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นประโยชน์ สองสามวันนี้ลิตเกษตร เกิดปฏิบัติการเดินขบวนต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น อันนี้แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่เป็นนักศึกษานี้มีความคิดเห็น ว่า ในการที่เราเสียเปรียบดุลการค้าญี่ปุ่นนี้ เราก็อย่าซื้อสินค้าญี่ปุ่นมันเสียซึ่ก็ควรจะต้องได้ เอ้า รัฐมนตรีเศรษฐกิจก็ทำ ห้ามสั่งรถยนต์ใช้แล้วมาอย่างเด็ดขาด ผลก็เกิดขึ้น แต่ข้าพเจ้ารอห้ามสินค้าฟุ่มเฟือยอีกหลายอย่างมารวม ๒ ปีแล้ว กฎหมายไม่เห็นออกของกิน ของใช้ ของเล่น ตุ๊กตา อ้ายของที่เมืองไทยผลิตได้แล้วก็ให้เข้ากันมาอยู่เรื่อย ๆ ท่านอาจจะเสียตายนินาวิชาเข้าก็ได้ เหล่านี้เราไม่ห้าม เมื่อไม่ห้ามก็ส่งมามาก ๆ อย่างนี้นักศึกษาเขาแสดงปฏิบัติการ รัฐบาลท่านสนใจเหมือนกัน ห้ามโดยเด็ดขาด เอ้า เราขายข้าวไม่ออก อเมริกา มาโจมตี เรื่องข้าวไทยเรา ข้าพเจ้าก็พอใจที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่าเราต้องแก้ไขสัมพันธภาพระหว่างไทยกับอเมริกาเสียใหม่ ที่เราเคยให้ฟรี ช่วยฟรีโดยไม่ขอเรียกเรื่องอะไรนะ เราเสียเปรียบตลอดระยะมา ควรจะปรับปรุงสัมพันธภาพในเรื่องอเมริกา กับเราเสียใหม่ ในด้านการช่วยเหลือ ในด้านการที่เราให้ประโยชน์อะไรเขา เขาก็ต้องให้ประโยชน์แก่เรา อะไรเราไม่เบียดเบียนเขา เขาก็ไม่ควรเบียดเบียนเรา นี่เป็นการแสดงจากฝ่ายรัฐบาลเราพูดถึงฐานันดรที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ข้าพเจ้าอยากจะให้คำว่าเกียรติศักดิ์ทั้ง ๔ นี้ขอได้ช่วยกันเกียรติศักดิ์ที่ ๑ คือ รัฐบาลและข้าราชการ เกียรติศักดิ์ที่ ๒ คือ สมาชิกรัฐสภา เกียรติศักดิ์ที่ ๓ คือ สื่อมวลชน เกียรติศักดิ์ที่ ๔ คือ พ่อค้าประชาชนมารวมกันแก้ไขดุลการค้า ดุลการชำระเงินและเป็นการช่วยดุลงบประมาณแผ่นดินซึ่งมีส่วนได้เสียกันทุกคน นี่ข้าพเจ้าขอฝากไว้ด้วยประการสุดท้ายที่จะพูดอีกเล็กน้อย คือข้อสังเกตของคณะกรรมการของสภาผู้แทน มีข้อสังเกตมา ๒๑ ข้อ ที่แนะนำรัฐบาลว่าควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ควรจะแก้ไขอย่างนั้นอย่างนี้ อ้ายนั้นควรจะยุบเลิก อ้ายนี้ควรจะโอน มีทั้งหมด ๒๑ ข้อ แต่ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจอยู่ ๒ - ๓ ข้อซึ่งยังไม่เห็นสอดคล้องกับความเห็นของกรรมการของสภาผู้แทน ซึ่งข้าพเจ้าถือเป็น

ส่วนหนึ่งของการพิจารณาในวันนี้ด้วย คือเสนอให้ยุบเลิกกรรมการ ก.ต.ภ. ตรวจสอบสินค้า
หนีภาษี ยกเลิกคณะกรรมการ ก.ส.อ. ส่งเสริมสินค้าขาออก ยกเลิกตำรวจป่าไม้ ๓ อันนี้ทำให้
ยกเลิก แต่ข้อสังเกตปีที่แล้วเขียนไปอีกรูปหนึ่ง ว่าควรจะโอนหน่วยงานเหล่านี้ไปหาสังกัดเดิม
ของเขา ไม่ควรจะมาตั้งอยู่เฉยๆ แต่ในปีนี้ให้ข้อสังเกตควรยุบเลิกไป โดยเหตุผลอ้างว่าเป็น
งานที่ซ้ำซ้อนกันอันนี้ข้าพเจ้าจะพูดในวุฒิสภานี้ว่าอะไรเราจะคงอยู่หรือจะยุบเลิกนั้น ประการ
แรกควรจะคำนึงถึงผลว่า คณะกรรมการต่างๆ ก.ต.ภ. กิติ ก.ส.อ. กิติ ตำรวจป่าไม้ กิติ ทำงาน
ได้ผลหรือไม่ ค่าใช้จ่ายเท่าไร ไปตรวจจับไม้มามีมูลค่าที่ล้านบาท ตรวจภาษีอากรที่ลักลอบ
หนีภาษีอากรกันที่ล้านบาท ได้ส่งสินค้าขาออกไปนอกเหนือจกกระทรวงเศรษฐกิจทำ ได้
กำไรที่ร้อยล้านบาท เมื่อประเมินผลออกมามันมีผลได้ดีกว่าก็อย่ายุบ ถ้าทำไม่ได้ผลคุ้มกับ
เงินค่าใช้จ่ายและเงินเดือนแล้วก็ยุบไปเสียเถิด นี่เหตุผลหนึ่ง อีกประการหนึ่ง คำว่าซ้ำซ้อนงาน
นี่คืออะไร ซ้ำซ้อนงานต้องเป็นงานระดับเดียวกัน ข้าพเจ้าเห็นว่า ก.ต.ภ. กิติ ที่ทำอยู่นั้นไม่ใช่
ลักษณะซ้ำซ้อน เพราะไม่ใช่ระดับเดียวกัน ซ้ำงานกัน แต่ต่างระดับกัน ข้าพเจ้าจะชี้ตัวอย่าง
ให้เห็น อย่างบริษัทจำกัด เขามีการสอบบัญชีภายในอินเทอร์เน็ต เช็คเกอร์ (internal checker)
แล้วมีผู้สอบบัญชีหรือผู้ถือหุ้นต่างเรียกว่าออร์ดิเตอร์ (auditor) เพราะฉะนั้นการตรวจสอบ
การหนีภาษีอากรนั้น กรมสรรพากรมีหน้าที่กองตรวจอยู่เป็นการตรวจภายใน แต่ ก.ต.ภ. เป็น
การตรวจเหมือนออร์ดิเตอร์ (auditor) ไม่ได้สังกัดกรมสรรพากร มีอำนาจอิสระต่างหาก คน
ตรวจที่อยู่ในสังกัดเดียวกันนี้ถึงต่างระดับกันนี้ ข้าพเจ้าไม่ค่อยมั่นใจเท่าไร แต่ต่างระดับกันนี้
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นประโยชน์ มันต่างระดับกัน การตรวจสอบนี้มันมีหลายระดับ แม้จะทำงาน
อย่างเดียวกัน แต่มันคนละระดับกัน อันนี้ขอฝากข้อสังเกตไว้ด้วย แต่สำหรับสำนักงาน ก.ต.ภ.
นี้ข้าพเจ้าบังเอิญได้เห็นรายงานและแถลงของเขาบ่อยๆ เขาได้ทำประโยชน์ได้เป็นเงินหลาย
ร้อยล้านบาท ถ้าเราเสียไปสัก ๑๐ ล้านบาท ๑๕ ล้านบาทนี้ แต่สำหรับตำรวจป่าไม้ยังไม่เห็น
ตัวเลข สำหรับกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออกยังไม่เห็นตัวเลข ถ้าทำประโยชน์ได้คุ้ม ข้าพเจ้า
เห็นว่าควรคงไว้ แต่ไม่คุ้มก็ยุบไป ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง และข้อสังเกตอีกประการหนึ่งนั้นเงิน
รายได้สลากกินแบ่งที่คณะกรรมการมีความเห็นว่า ให้ส่งรายได้ทั้งหมดนั้น นี่ก็เป็นเรื่อง
ถกเถียงกันมานาน นี่ก็แล้วแต่ดุลพินิจของสภา แต่ข้าพเจ้ามีข้อสังเกตอันหนึ่งว่าสลากกินแบ่ง

ที่ออกทับถมมาเป็นเวลานานหนักหนา สลากมันหาย สลากไม่ได้จ่ายเงินนี้ ไม่ทราบว่าเป็นเงินเท่าไร ไม่ปรากฏในนี้ มีเพียงว่ารายได้เบ็ดเตล็ด ๑๐ ล้านบาท จะเป็นเงินจำนวนนี้หรือเปล่า เงินที่ถูกรางวัลแล้วไม่มีผู้รับเพราะเรถือหลักแบเรอร์ (bearer) คือใครไม่มีสลากมารับแล้วเราไม่จ่าย สูญหายไปไม่จ่ายเลย เว้นแต่จะแจ้งความล่วงหน้า ข้าพเจ้าว่าเงินจำนวนนี้ไม่ใช่ ๑๐ ล้านบาท ต้องมี ๒๐ - ๓๐ ล้านบาท อันนี้ไม่ทราบว่าจะมีอยู่จริงหรือเปล่านั้น

ท้ายที่สุดนี้ข้าพเจ้าได้อภิปรายมาทั้งหมดก็หวังว่าท่านสมาชิกสภานี้จะช่วยให้ข้อคิดความเห็น จะให้การสนับสนุนหรือทักท้วงวิพากษ์วิจารณ์ ข้อที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายนี้ จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ขอได้ช่วยกัน และได้ฝากข้อสังเกตแก่รัฐบาลหลายประการ ในวิธีการงบประมาณให้รวดเร็วขึ้น และรอบคอบถูกเป้าหมายขึ้นนี้ ก็ขอฝากต่อรัฐบาลด้วย ข้าพเจ้าก็หวังที่จะได้เห็นงบประมาณที่ถูกต้องหลักวิชาและเป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองอย่างแท้จริงในอนาคตอันใกล้ ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอย่างไรถือคติของท่านนายกรัฐมนตรีว่าข้าพเจ้าอยู่ด้วยความหวัง ขอขอบคุณครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้ว และได้ให้ข้อสังเกตมีทั้งข้อติชม และข้อบกพร่อง แต่ดูเหมือนข้อบกพร่องนั้นตีมากกว่าชม ผมจะใคร่ขอทราบเรียนในเรื่องข้อบกพร่องเสียเลย ในข้อแรกที่ว่างบประมาณขาดดุลไม่ถูกหลักวิชานั้น ผมขอทราบเรียนว่าการทำงบประมาณนั้น ถ้าจะพูดกันเรื่องหลักวิชาการแล้ว คำว่า งบประมาณขาดดุลเกินดุล หรือพอสมควรดุลนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องศึกษากันโดยรอบคอบและโดยละเอียดแต่ที่เราจะพูดว่างบประมาณขาดดุลหรือไม่นั้น เราจะต้องดูผลของงานที่รัฐได้กระทำไป การที่รัฐได้ใช้วิถึกู้เงินมาทำการพัฒนาประเทศนั้น ท่านทั้งหลายก็ย่อมทราบแล้วว่า การพัฒนาประเทศนั้นเราต้องรีบพัฒนา ไม่ใช่ค่อย ๆ พัฒนา ประชาชนพลเมือง ๑๐ ปีล่วงมาแล้วได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๑๐ ล้านคน นับว่าเป็นภาระอันหนักแก่รัฐบาลเป็นอันมาก แต่เมื่อคำนึงถึงว่าประโยชน์ของประชาชนนั้นเราควรจะต้องอุ้มชูให้เขาได้ประโยชน์เต็มที่และมีบริการทุกทาง ในทั้งด้านการศึกษาสาธารณสุข การเศรษฐกิจเหล่านี้ จึงจำเป็นจะต้องให้เงินเป็นจำนวนมาก และการใช้เงินเป็นจำนวนมาก

LIRT

นี้ขอกราบเรียนว่าเป็นเพียงขั้นรากฐานเท่านั้น เป็นการวางชั้นมูลฐาน เราต้องทำการทุกอย่าง ถนนหนทางก็ต้องทำ การคมนาคมก็ต้องทำ การรถไฟก็ต้องทำ การพลังงาน การไฟฟ้าก็ต้องทำ การประปาก็ต้องทำ การศึกษาก็ต้องเร่งรีบทุกวิถีทาง กิจการเหล่านี้ต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากและใช้เวลานานพอสมควร แต่ถ้าหากว่าเราไม่เร่งรัดพัฒนาแล้วการที่เราจะอยู่ด้วยความผาสุกอย่างทุกวันนี้คงจะมีไม่ได้ ความต้องการในพลังงานที่เกิดขึ้น ถ้าหากว่าข้าพเจ้าจะเรียนต่อท่านแล้ว จะเห็นว่าจะตกใจมาก เพราะความต้องการในพลังงานไฟฟ้า อย่างกระแสไฟฟ้าที่เราใช้อยู่นี้ ซึ่งเข้าโรงงานอุตสาหกรรมมีเพิ่มขึ้นปีละ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ มันไม่ใช่ค่อยๆ เป็นการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ขึ้นไป และการที่เราพัฒนานี้ก็ได้รับผลตอบแทนในทางที่ว่าเป็นรายได้ของประชาชาติในทางเศรษฐกิจ ผมใคร่จะกราบเรียนเสียเลยว่า ในการที่พูดถึงว่าเฉลี่ยต่อหัวเท่านั้นนะเป็นวิธีเชิงคารมในทางเศรษฐกิจที่ว่าพูดกันว่าประชาชนนั้นรายมีรายได้เท่านั้นเท่านี้ แต่ละประเทศก็พูดกันอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ว่านี่เป็นการมในทางวิชา เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ว่ารายได้ประชาชาติจะเพิ่มมากขึ้นหรือไม่นั้น ก็ขอกราบเรียนว่าที่ ๑๐ ปีล่วงมาแล้วนั้นรายได้ประชาชาติของเราเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๘.๑ เปอร์เซ็นต์ต่อปีทุกปีตลอดมา ซึ่งรัฐบาลต้องการจะให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกเพื่อความผาสุกของประชาชน เพราะฉะนั้นในการที่ความร่ำรวยหรือความมีเงินของประชาชนยังไม่เท่าเทียมกันทุกแห่งนั้นก็เพราะเหตุว่า การพัฒนายังไม่ไปถึง เราเร่งรีบทุกจังหวัดในเวลานี้ แต่ก่อนนี้ออกมาไม่ได้ เราก็ทำถนนหนทางเข้าไปจนกระทั่งติดต่อกันได้ตลอดไปทั่ว และได้พยายามกระทำทุกอย่างเพื่อให้ประชาชนได้มีรายได้เพิ่มขึ้น การที่เรากู้เงินนี้ กู้เพื่อมาพัฒนาเท่านั้น คือว่าถ้าหากว่าเราไม่พัฒนาสมมติว่าเราจะใช้จ่ายน้อยลง การพัฒนามันก็ไม่มี ถ้าหยุดการพัฒนาเมื่อไร ประเทศจะถอยหลังทันที และจะเกิดผลเสียหายร้ายแรงมาก และการกู้เงินนี้รัฐบาลได้ค้ำประกัน กู้เงินเฉพาะตามที่กำลังเหมาะสมไม่เป็นภาระแก่ประเทศชาติและเศรษฐกิจของประเทศจนเกินไป ดังท่านจะเห็นได้ว่าปริมาณธนบัตรที่ออกใช้ซึ่งประกาศอยู่ทุกสัปดาห์นั้น ไม่ได้เพิ่มมากขึ้นมากมายประการใด และการที่จะเกรงว่ามันเกิดเงินเฟ้อขึ้น รัฐบาลได้คอยคุมอยู่ทุกวิถีทางอยู่แล้ว เพราะมาตรการที่จะควบคุมเงินเฟ้อนั้นรัฐบาลต้องคอยดูและใช้ให้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นปริมาณเงินที่จะ

ออกไปสู่ในท้องตลาดนั้น ก็จะไปในระดับที่เหมาะสม เพื่อความต้องการของประชาชนในทาง การค้าและการลงทุน

สำหรับข้อที่ ๒ ที่ว่าเห็นใจงบประมาณจะต้องเพิ่มเรื่อย ๆ นั้น ท่านได้เสนอข้อ แนะนำว่าควรกระจายอำนาจออกไปให้ประชาชนเขาทำ เช่นว่าทางจังหวัดหรือทางเทศบาล เรื่องนี้ขอกราบเรียนว่าเป็นความคิดที่ดี แต่ว่าที่ท่านว่าหอบคนทั้งมุ้งนั้นนะมันก็จำเป็นอยู่ครับ มันต้องอุ้มชูกันอยู่ เพราะเหตุว่าสมมติว่าลูกเราปล่อยไป มันยังไม่มีกำลังที่จะไปประกอบอาชีพ ได้ สมมติว่าเรามีลูกได้เงินเดือนคนละ ๘๐๐ บาทบ้าง ๑,๐๐๐ บาทบ้าง บอกว่าแกออกไปอยู่ ที่อื่น ไม่ให้อยู่กับพ่อกับแม่ มันก็ยังไม่ไหว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะกระทำได้แล้ว เราต้อง พัฒนาขั้นมูลฐานเสียก่อน เมื่อการพัฒนาขั้นมูลฐานนี้ปูพื้นฐานเสร็จแล้ว เขาได้มีกำลัง ประชาชนมีกำลังที่จะเลี้ยงตัวได้ตั้งนี้แล้ว การกระจายอำนาจจะค่อย ๆ กระจายออกไป ตัวอย่างเช่นว่า เทศบาลในเวลานี้ เทศบาลนั้นนะควรจะมีรายได้ของตัวเอง แต่ว่าการเก็บรายได้ ของเทศบาลนั้นเป็นการเก็บด้วยความลำบาก และค่าเก็บนั้นเสียค่าใช้จ่ายแพงมาก ตัวอย่างเช่น ว่าเวลานี้เทศบาลเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บมาก และท้องที่บางแห่ง ก็ยังไม่เจริญพอที่จะเก็บภาษีให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ภาษีที่เทศบาลจะเก็บนั้นก็มีอีกมากครับ แต่ว่าประชาชนในท้องถิ่นจะร่วมมือเพียงใดนั้น ก็เป็นเรื่องที่จะต้องคำนึงซึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ตามหัวเมืองก็มีข้อร้องเรียนว่า ภาษีแพงขึ้นไป คือภาษีบำรุงท้องที่นั่นเอง ก็เก็บเพื่อท้องที่ ไม่ได้มาเข้ารัฐบาลกลาง แต่ก็ได้รับความร้องเรียนซึ่งเป็นที่ประจักษ์อยู่แล้ว

สำหรับข้อที่ ๓ ที่กล่าวถึงว่างบประมาณล่าช้านั้น ก็ข้อเท็จจริงก็ปรากฏอยู่ครับ ผม ได้ร่วมทำงานกับกรมการมาร่วมกันจนกระทั่งเจ็บป่วย ทายก็เข้าไปร่วมกันอีก ทำในกรรมา ชีการวิสามัญนั้นทั้งกลางวันกลางคืนเกือบจะว่าตลอดเวลาตั้งหลายเดือน แล้วมาถึงเวลาอภิปราย ก็ ๖ คืน ๗ วัน แทบจะยืนไม่อยู่แล้ว รู้สึกว่าทางคณะกรรมการนั้น และทั้งสภาผู้แทนได้ เอาใจใส่ต่องบประมาณนี้เป็นอันมาก แต่ความล่าช้านั้นย่อมจะเกิดขึ้นเพราะเหตุว่ามีการชักได้ ไล่เสียงในรายการละเอียดมาก ถ้าพูดถึงความล่าช้านั้น ถ้าเราเทียบกับต่างประเทศแล้วจะ เห็นได้ว่ามีหลายประเทศที่งบประมาณล่าช้าเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการล่าช้ามันก็เป็นบาง

LIART

โอกาส แต่อย่างไรก็ดีก็ขอทราบเรียนว่ารัฐบาลได้คำนึงถึงข้อนี้และจะพยายามเร่งให้งบประมาณนั้นเข้าสู่สภาได้เร็วยิ่งขึ้นกว่าที่ได้ปฏิบัติมาแล้ว แต่ทั้งนี้เราก็ต้องดูถึงว่า ในการที่จะเร่งงบประมาณเข้ามานั้น เราก็ต้องคำนวณถึงรายได้รายจ่ายที่จะต้องมีต่อไป ก็จะต้องคำนวณกันให้เรียบร้อย แต่ว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้คำนึงอยู่ และได้สั่งการไปแล้วว่าจะรีบให้เร็วขึ้น

ในข้อที่ ๔ ที่ท่านกล่าวว่างบประมาณนี้สงสัย ได้ยินมาว่าเขาว่าไม่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจนั้น ขอทราบเรียนว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจนั้นจะเป็นหลักสำหรับการทำงบประมาณทุกปีที่ทำมา ตั้งแต่มีผังเศรษฐกิจ และผังเศรษฐกิจที่วางไว้ นั้นจะเป็นรากฐาน เพราะฉะนั้นจึงขอให้ท่านได้โปรดเข้าใจว่า การพัฒนาเศรษฐกิจนั้นนะ เราจะตั้งงบประมาณตามผังซึ่งวางไว้ล่วงหน้าและมีการปรับปรุงผังนั้นทุกปีไป เพราะถ้าหากว่าไม่มีผังเศรษฐกิจแล้ว การที่จะไปให้งบประมาณในเรื่องนั้นเรื่องนี้ในโครงการใดก็จะเสียแผน เพราะการเศรษฐกิจนี้เราได้รับความร่วมมือจากธนาคารโลกมาทำการสำรวจเศรษฐกิจให้เรียบร้อย และเขาก็มาทำการสำรวจติดต่ออยู่ทุกปีประเมินผลทุกปีไป เพราะฉะนั้นเรื่องผังเศรษฐกิจนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งรัฐบาลถือว่าการที่จะลงทุนในโครงการใดนั้น ต้องผ่านให้สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจได้ดู และพิจารณาให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเศรษฐกิจด้วย

ส่วนเรื่องที่ท่านฝากข้อสังเกตเรื่องที่ ๕ ดุลการชำระเงินนั้น ก็นับว่าเป็นข้อสังเกตที่ดี ซึ่งผมขอขอบคุณที่ท่านได้ขอให้ทุกคนช่วยกันแก้ไข แต่ว่าในเรื่องดุลการค้าหรือดุลการชำระเงินนี้ เป็นเรื่องที่ว่าเมื่อเราลงทุนมาก ดุลการชำระเงินก็อาจจะขาดไปบ้าง แต่ว่ารัฐบาลก็พยายามที่จะแก้ไขทุกวิถีทาง คือใช้เงินตราต่างประเทศของประเทศอื่น แทนที่จะใช้เงินตราต่างประเทศที่เรามีอยู่ กล่าวคือว่าเราจะสงวนเงินตราต่างประเทศไว้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ว่าตามแผนพัฒนาที่เราวางไว้นี้เป็นสิ่งที่คาดหมายได้ว่าเราจะต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศไปบ้าง เพราะเหตุว่าเหตุที่จะทำให้เราได้เงินตราต่างประเทศมานั้น เวลานี้มันก็เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ เพราะฉะนั้นตามที่ขอให้ทุกคนช่วยกันแก้ไขในเรื่องนี้ก็เป็นการความคิดที่ดี ส่วนข้อสังเกตของกรรมาธิการนั้นผมจะไม่กล่าวถึง เพราะเป็นเรื่องของกรรมาธิการ

นายไอศถ โกสิน : กระทบได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านแรกก็กล่าววิจารณ์พระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้แล้ว รู้สึกมีความไม่สบายใจอยู่เพียงข้อเดียว จึงขอทราบเรียนเฉพาะข้อนั้นเพื่อเป็นการประหยัดเวลาของสภานี้ กล่าวคือท่านได้ตั้งข้อหาอย่างฉาฉฉฉฉฉฉมาว่างบประมาณฉบับนี้ขาดหลักวิชาหรือไม่ถูกต้องตามหลักวิชา ข้อกล่าวหาที่กระทบคือว่าเป็นข้อกล่าวหาที่ฉฉฉฉมาก เพราะท่านได้กล่าวย้ำถึง ๓ ครั้ง ๓ ทน เป็นที่น่าเสียดายที่ว่า ท่านว่าขาดหลักวิชาหรือไม่ถูกต้องตามหลักวิชานั้น ท่านมิได้อ้างตำราหรือหลักวิชาใดเพื่อประกอบเหตุผลก็เสมือนกับการกล่าวอ้างว่าผู้ใดกระทำผิด แต่มิได้กล่าวอ้างว่ากระทำผิดกับผู้ใดที่ไหนหรือเมื่อไร จึงเป็นการยากที่จะให้กระทบปลงใจเชื่อตามคำอภิปรายได้ สภานี้ประกอบด้วยสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาต่าง ๆ ถ้าเราจะมายอมรับในสิ่งที่เสียที่ขาดหลักวิชาแล้ว ก็เสมือนว่าสภานี้มิได้ใช้หลักวิชาซึ่งมีอยู่ในตัวของท่านสมาชิกทุกท่าน กระทบขอประทานทราบเรียนว่า ใครจะขอยืนยันว่าคำกล่าวหาที่ว่างบประมาณนี้ขาดหลักวิชานั้นไม่เป็นความจริง และไม่มีหลักฐานที่พอจะเชื่อได้ในทางตรงกันข้าม กระทบกลับเห็นว่า การตั้งงบประมาณขาดดุล โดยมีรายจ่ายมากกว่ารายรับนั้นกลับเป็นผลดีต่อประเทศชาติในด้านการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อให้ความผาสุกแก่ประชาชนได้ทันทั่วทั้ง และทันตามกำหนดจำนวนพลเมืองที่เพิ่มขึ้น กระทบเกิดมาทันในสมัยที่รัฐบาลมีงบประมาณเพียง ๗๐๐, ๘๐๐, ๙๐๐ ล้านบาท ขอแต่ให้ท่านเหลียวหลังไปดูในสมัยนั้น จะเห็นได้ว่าไม่มีสิ่งใดที่พัฒนาให้ทันต่อความต้องการของประชาชนเลย โดยเหตุนี้งบประมาณที่ต้องการพัฒนาประเทศเพื่อความผาสุกของประชาชนให้ทันต่อความต้องการ จึงจำเป็นต้องขาดดุล กระทบจึงขอยืนยันว่างบประมาณฉบับนี้ไม่ขาดหลักวิชาการ และถูกต้องตามหลักวิชา ขอขอบคุณครับ

พลโท อัมพร จินตกานนท์ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านก็รู้ดีว่าเราจะต้องสงวนเวลาในการอภิปรายวันนี้ เพื่อให้งบประมาณซึ่งล่าช้า ๕ - ๖ เดือนนี้ ผ่านไปโดยรวดเร็ว เพราะฉะนั้นกระทบจะไม่พูดในประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอื่นได้กล่าวไปแล้ว เว้นไว้แต่มีกรณีที่จะต้องขอคำชี้แจงบ้าง กระทบขอเริ่มต้นด้วยว่าเมื่อสักเดือนกว่า ๆ มานี้ สมาชิกผู้มีเกียรติแทบทุกท่าน คงจะได้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ท่านรัฐมนตรีบางท่านได้แถลงต่อหนังสือพิมพ์

LIART

จะเป็นตรงตามที่หนังสือพิมพ์ลงทุกถ้อยคำหรือไม่ กระผมไม่ทราบ เพราะกระผมไม่ได้ฟังท่านพูด คงอ่านจากหนังสือพิมพ์เท่านั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็ได้แสดงความปริวิตกในเรื่องรายได้ของประเทศ ในเรื่องการเศรษฐกิจการค้าและการเงิน ว่าในปี ๒๕๑๔ หรือในปีต่อไปนั้น ประเทศไทยจะต้องเผชิญหน้ากับภาวะที่ยากลำบากในการเศรษฐกิจ การค้า และการเงินเป็นอันมาก นี่ก็ทำให้กระผมเกิดความปริวิตกอยู่ ทางกระทรวงเศรษฐกิจก็ได้แถลงชี้แจงถึงเรื่องการค้า เป็นต้นว่าการค้าข้าว การค้าพืชไร่อย่างอื่นซึ่งมีความยากลำบากหรือมีอุปสรรคอยู่ข้างหน้า ตลอดจนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ก็ได้เคยปรากฏข่าวจากหนังสือพิมพ์ ในปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองอยู่ ปัญหาเหล่านี้ก็มาเกี่ยวโยงถึงงบประมาณเกี่ยวโยงถึงการที่เราจะดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป โดยอาศัยงบประมาณฉบับนี้ กระผมจะขอเข้าหวัข้อย่อ ๆ ว่า ตามที่ได้ตรวจสอบปรากฏว่าดุลการค้าที่ขาดอยู่ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ จนกระทั่งบัดนี้มีประมาณเกือบ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ดุลการค้า ดุลการชำระเงินเมื่อเดือนกันยายนี้ปรากฏว่าขาดดุล ๑,๖๑๖ ล้านบาท ทุนสำรองได้ลดลงไปจากปีก่อน ๆ ซึ่งมีตั้งแต่ ๙๒๒ ล้านบาท ได้ลดลงไปเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท คงมีอยู่ประมาณ ๗๐๐ ล้านบาท หรือ ๖๐๐ ล้านบาทเศษ ๆ ยังมีเงินกู้ต่างประเทศอีก ๓๗,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ตามงบประมาณฉบับปัจจุบันนี้ต้องกู้เงินมาเพื่อสมทบในงบประมาณอีกเป็นจำนวนนับพันล้านบาท เงินคงคลังที่เอามาใช้ ๒ ปี เป็นเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาท สิ่งเหล่านี้เมื่อรวมยอดเข้าแล้วก็เงินเกือบ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่เราขาดไป หรือที่เรามีความปริวิตกกัน

ในข้อแรกกระผมอยากจะสอบถามทางรัฐบาลว่า ปัญหาที่ขาดดุลการค้าการชำระเงิน ทุนสำรองลดลงไป การที่กู้เงินต่างประเทศมา ๓๗,๐๐๐ ล้านบาท รวมทั้งดอกเบี้ยที่จะต้องชดใช้ในเวลาข้างหน้า สิ่งเหล่านี้รัฐบาลมีโครงการที่จะแก้ไขหรือที่จะบรรเทาผลที่จะกระทบกระเทือนทางเศรษฐกิจน้ออย่างไบบ้าง เพราะไม่มีการชี้แจงที่ไหนเลยแม้แต่ในการเสนองบประมาณเหล่านี้ก็ไม่ปรากฏว่าได้ชี้แจงไว้ กระผมอยากที่จะทราบเป็นข้อแรก หวังว่าท่านสมาชิกสภาอีกหลายท่านก็มีข้อข้องใจอย่างเดียวกับกระผมเหมือนกัน ความคิดสั้น ๆ ในระยะนี้ก็คิดว่าเราถึงภาวะที่จะต้องประหยัด รัฐบาลเคยแถลงในเรื่องการประหยัด เฉพาะอย่างยิ่งท่าน

นายกรัฐมนตรีได้เคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไว้ ๒ - ๓ ครั้งว่าเราจะต้องเผชิญหน้ากับภาวะยากลำบากในทางเศรษฐกิจการเงิน เพราะฉะนั้นจะต้องประหยัด แต่กระผมยังสังเกตเห็นว่าเราไม่มีการประหยัดอะไรเลย นอกจากใช้ทางหนังสือหรือพูดกันด้วยปากเท่านั้น แต่การกระทำนั้นไม่ได้เคยปรากฏออกมาอย่างชัดเจน หรือมีใครเป็นผู้นำในทางประหยัด ในต่างประเทศ การประหยัดนั้นได้ทำกันทุกระดับตั้งแต่รัฐบาลจนถึงประชาชน การสงวนเงินตราต่างประเทศได้ทำอย่างเคร่งครัด แต่ของเรารู้สึกว่าจะหละหลวม หรือว่าจะไม่มีการควบคุมกันโดยรอบคอบถึงขั้นนัก ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อปีที่แล้วมีงานเอกซ์โปที่โอซากาประเทศญี่ปุ่น คนไทยหลายพันคนออกไปใช้จ่ายเงินโดยการไปท่องเที่ยวที่เอกซ์โป ถ้าดูที่ประเทศพม่าแล้ว พม่าเขาไม่ยอมให้คนออกไปนอกประเทศมากนัก เพราะว่าเขาสงวนเงินตราต่างประเทศไว้ เพื่อไม่ให้ดุลการค้า ดุลการชำระเงินหรือหนี้ของเขาพองพูนขึ้น ผมทราบว่าประเทศพม่าจำกัดว่า ถ้าใครจะออกนอกประเทศก็ออกได้ แต่เอาเงินตราต่างประเทศติดตัวไปไม่ได้เกินกว่า ๒๐๐ ดอลลาร์ เงิน ๒๐๐ ดอลลาร์นั้น บางทีก็ไม่พอค่าเรือบินเสียแล้ว เพราะฉะนั้นคนพม่าจึงไม่ออกมานอกประเทศมากนัก ขอให้สังเกตดูว่าการประชุมที่ดี การแข่งขันกีฬาที่ดี การมาแข่งขันกอล์ฟอะไรก็ตามเอะ รัฐบาลพม่าก็พยายามประหยัดเพื่อที่ไม่ให้เกิดความฟุ่มเฟือย หรือไม่ให้เงินตราต่างประเทศต้องสูญเสียไปโดยไร้ประโยชน์ นอกจากงานเอกซ์โปแล้ว เรายังได้เห็นหนังสือพิมพ์ว่าคนไปเรียนต่างประเทศ ไปกันมาก ใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศ เช่นไปอยู่ที่ลอสแอนเจลิสตั้ง ๒,๐๐๐ คน แล้วก็ไปก่อเรื่องทะเลาะวิวาททุบตีตั้งกันเป็นแก๊งเป็นก๊วนที่นั่น ก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลได้มีการควบคุม กระผมมุ่งที่จะควบคุมบุคคลและควบคุมเงินตราต่างประเทศด้วยเพื่อมิให้ไปก่อความเสียหายกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงของประเทศ เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าในข้อเสนอนี้ ๒ ของกระผมก็ใคร่จะให้รัฐบาลหรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้พิจารณาวางมาตรการในเรื่องการประหยัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น ผมเคยอยู่กระทรวงการคลัง และได้รับการอบรมจากท่านว่ากระทรวงการคลังถือหลัก ๔ป. คือ ประหยัด ประท้วง ประวิง แล้วก็ปฏิเสธ นี่กระผมขอเอา ๒. เดียวละครับคือประหยัด อัย ๓ป. นั้นอาจจะไม่ได้ประโยชน์มากนัก ประการที่ ๓ เพื่อรวบรัดครับ เพราะยังมีเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่านใครจะอภิปราย ก็คือว่า ข้อสังเกตของกรรมาธิการซึ่งท่าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมาธิการเงินไว้เอง ปีที่แล้วผมก็เอามาครับ แต่เอาเถอะ เอาแต่ปีนี้ก็แล้วกัน ลงท้ายข้อสังเกตของกรรมาธิการว่า ข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาพิจารณาฉบับประมาณนั้นได้ตั้งกันมาในปีที่แล้ว แต่สภาผู้แทนก็ไม่รับทราบที่รัฐบาลได้พิจารณาหรือดำเนินการอย่างไร อย่างน้อยรัฐบาลควรจะได้แถลงให้สภาทราบภายในเวลาอันควร ว่ารัฐบาลมีความเห็นอย่างไรหรือได้ดำเนินการไปแล้วอย่างไรเกี่ยวกับข้อสังเกตนั้น กระผมเข้าใจว่าข้อสังเกตนี้ก็เป็นการพิมพ์เอาไว้ไว้ไว้ ๆ เท่านั้นเองแล้วก็หายตุ่มไปไม่เคยแถลง เมื่อปีที่แล้วกระผมขอถามเหมือนกัน แต่ขอประทานโทษ ท่านประธานท่านบอกว่า อย่าเอาเรื่องของสภาผู้แทนมาพูด ก็เลยผ่านไปเสีย อันนี้กระผมจำเป็นที่จะต้องขอประทานอภัยท่านประธานที่เอาเรื่องนี้มาพูดอีกเพราะเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลควรจะแถลงชี้แจงให้ทราบ เพราะเงินงบประมาณทุกบาททุกสตางค์นั้นมาจากภาษีอากรของประชาชน เวลานี้ประชาชนกำลังเดือดร้อนอยู่เป็นอันมาก ขอขอบคุณครับ

นายดุสิต พานิชพัฒน์ : กระผมขอรบกวนเวลาอีกสักเล็กน้อย เพื่อกราบเรียนฝากข้อสังเกต ทั้งนี้ก็โดยมีเจตนารมณ์ที่อยากให้การพัฒนาประเทศตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณของประเทศชาติเราเป็นไปโดยประหยัด และเป็นไปโดยได้ผลต่อส่วนรวมทุกด้าน และผลที่ได้รับนั้นเป็นผลที่มีระยะยืนยาวไม่ใช่ชั่วระยะเวลาอันสั้น เสร็จแล้วเราก็ไม่มีผลที่ได้รับต่อไป

ประการแรกที่ผมอยากขอประทานเสนอเป็นข้อสังเกตก็คือว่า นับตั้งแต่รัฐบาลได้มีแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ และมุ่งหนักในการพัฒนาขั้นมูลฐานในด้านคมนาคมและในด้านเขื่อนเพื่อพลังงานน้ำ เพื่อพลังงานชลประทานพวกนี้ ก็นับว่าเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นอันมาก อันนี้กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านก็คงจะได้ทราบแล้ว แต่มีข้อสังเกตที่กระผมได้สดับตรับฟังมาแต่ที่กระผมสดับตรับฟังมานั้นอาจจะไม่ถูกต้องก็ได้ หรือผิดพลาดก็ได้ คือประการแรกนั้นในการสร้างถนนหนทางนั้น เท่าที่กระผมได้ทราบจากผู้สันหัดกรณีบางท่านก็บอกว่า ในกรณีที่เราต้องไปกู้ยืมเงินธนาคารโลกมานั้น มีข้อผูกพันหลายอย่างเหลือเกิน ทำให้การสร้างถนน

หนทางเราแพงกว่าที่เราจะสร้างด้วยงบประมาณเราเอง อันนี้เราจะมีทางแก้ไขประการใดบ้าง หากว่าเป็นจริงตามนั้นเราก็ควรจะหาทางให้ได้เงินจากซอส (source) อื่นมาเพื่อไม่ต้องมีข้อผูกมัดมากขึ้น

ประการที่ ๒ กระผมเดินทางไปต่างจังหวัดบ่อยเหลือเกินแล้วรู้สึกละลายใจที่ต้องไปเห็นบริษัทในประเทศเกาหลี ประเทศไต้หวันซึ่งเป็นประเทศเล็กกว่าเราและก็นายช่างของเขาก็ไม่ได้เก่งกาจหรือมีความสามารถมากกว่าของเราไป กระผมก็ได้สอบถามดูเหตุใดเขาจึงประมูล เขาจึงสามารถมาสร้างถนนหนทางในบ้านเราได้ ก็ปรากฏว่าได้รายละเอียดว่ารัฐบาลเขาช่วยเหลือเหลือเกิน คือช่วยทั้งบริษัทนั้น ๆ ของเอกชน เสนอโครงการต่อรัฐบาล เมื่อรัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่จะได้ผลโดยสมบูรณ์ หรือได้ผลมากเขาก็ช่วยเหลือให้ อาจจะเองงบประมาณของรัฐบาลเองหรือมีฉะนั้นก็ธนาคารของประเทศนั้นช่วยในด้านงบประมาณ และนอกจากนั้นในกรณีที่เขาให้นักวิชาการที่จะมาช่วยบริษัทนั้น รัฐบาลเขาก็จัดนักวิชาการมาให้ด้วย แต่ว่าบริษัทของคนไทยเรานั้นรู้สึกว่าได้มีโอกาสที่จะสร้างถนนหนทางสายสำคัญ ๆ น้อยมาก และถ้าหากบริษัทใดได้สร้างก็ต้องไปกู้ยืมเงินมาจากธนาคารหรือจากเอกชนในอัตราดอกเบี้ยที่สูงมาก นี่ก็อาจจะทำให้การสร้างถนนหนทางไม่สำเร็จตามที่เห็นสัญญาไว้กับรัฐบาลก็ได้ อันนี้ถ้าหากเรามีทางแก้ไขได้อย่างเช่นประเทศเกาหลี ไต้หวัน หรือญี่ปุ่นเขาก็ทำกัน โดยรัฐบาลให้ความสนใจในเรื่องความช่วยเหลือในด้านการเงินด้านวิชาการอย่างเขาแล้ว กระผมก็รู้สึกว่าพวกเราจะขึ้นอกขึ้นใจที่เดินทางไปไหนก็เห็นบริษัทคนไทยเราได้ทำงานเหล่านั้น และก็นอกจากนั้นยังประหยัดเงินตราที่จะต้องออกไปสู่ต่างประเทศอีกด้วย อีกประการหนึ่งนั้นการพัฒนาประเทศนั้น การสร้างเขื่อน หรืออ่างเก็บกักน้ำ หรือการสร้างคมนาคมนั้น เท่าที่กระผมได้ไปดูงานต่างประเทศมา รู้สึกว่าเขากระทำกันอย่างรอบคอบและรัดกุมมาก ยกตัวอย่างเช่นการสร้างเขื่อนและอ่างเก็บกักน้ำเพื่อชลประทานหรือพลังงานไฟฟ้านั้น ยกตัวอย่าง เช่น สหรัฐอเมริกา เขาหาได้ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเป็นผู้พิจารณาแต่ฝ่ายเดียว แต่ประกอบด้วยหลายกระทรวงทบวงกรมหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ เกี่ยวข้องกับการปกครอง เกี่ยวข้องทุกอย่างเข้าไป แต่ละหน่วยงานเข้าไป

สำรวจแล้วก็เสนอความคิดเห็นว่าเขื่อนหรือถนนนี้จะควรสร้างเพียงใดหรือไม่ และประโยชน์ที่ได้รับแต่ละฝ่ายนั้นมากนักน้อยเพียงใด แล้วก็ประมวลเรื่องนี้ต่อสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ ก่อนที่เสนอต่อรัฐบาล มิใช่ว่าจะสร้างเขื่อนก็ให้แต่เพียงกรมชลประทาน หรือสร้างถนนก็ให้เพียงกรมทางหลวง ถ้าหากว่าจะได้มีหลายหน่วยงานไป อันนี้เข้าไปพิจารณาก็จะทำโดยละเอียดรอบคอบและประหยัดขึ้น ว่าผลที่จะได้รับนั้นจะมีมากนักน้อยเพียงใด กระผมได้มีความเป็นห่วงโยเหลือเกินว่าเราได้ลงทุนปีนี้ก็ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทในการสร้างคมนาคม แต่การพัฒนาการเกษตรซึ่งมี ๗ กรมด้วยกัน ได้แต่เพียง ๖๐๐ กว่าล้านบาท หรือประมาณน้อยกว่าตั้ง ๗ - ๘ เท่า กระผมเกรงว่าถ้าหากการพัฒนาการเกษตรไม่ได้ควบคุมการพัฒนาขั้นมูลฐานแล้ว เกรงว่าถนนหนทางที่สร้างขึ้นไว้ในอนาคตภายใน ๒๐ - ๓๐ ปีนี้ จะมีอะไรมาชน มีอะไรที่จะใช้ประโยชน์ในเส้นทางนั้นในเมื่อผลผลิตที่ได้รับจะค่อย ๆ ลดน้อยลงไป แล้วในที่สุดจะไม่มีอะไรเลย ยกตัวอย่างเวลานี้ฝ่ายก็เกือบจะไม่มี การไปจำหน่ายสู่ตลาดต่างประเทศแล้ว อันนี้ถ้าหากว่าเราได้มีการพิจารณาโดยรอบคอบโดยหลาย ๆ ฝ่ายก็พิจารณาดูแล้ว กระผมนี้ว่าการพัฒนายังควรจะต้องควบคู่กันไป อีกประการหนึ่งที่กระผมใคร่ขอกราบเรียนข้อสังเกตก็คือว่าบรรดาผลผลิตต่าง ๆ จะเป็นด้านการเกษตรหรือด้านอุตสาหกรรมที่เราผลิตได้นั้น ถ้าหากว่าเรายังมีการเก็บภาษีขาออกอยู่นั้น กระผมเห็นว่าควรลดเก็บทุกอย่าง เพราะเงินตราต่างประเทศที่จะได้มาจากสินค้าที่ออกไปขายนั้นจะมากกว่าภาษีขาออกที่เราได้รับ ประการสุดท้ายที่สมาชิกท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวถึงกิจการตำรวจป่าไม้ที่มีข้อเสนอจากกรมการของสภาผู้แทนว่าควรที่จะยุบเลิกอะไรนั้น การจะยุบเลิกหรือไม่นั้นเป็นนโยบายระดับสูง แต่กระผมใคร่ขอให้ข้อสังเกตว่า ในต่างประเทศนั้น ยกตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกา การตรวจตราจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้นั้นเขาไม่ได้ใช้พนักงานป่าไม้เขาทำเลย เขามอบให้ตำรวจท้องที่เขามอบให้ตำรวจสอบสวนกลางเป็นผู้กระทำการ ทั้งนี้ก็โดยที่เขาเห็นว่าถ้าหากให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ผู้เดียวกันนั้น คนเดียวกันนั้นไปทำทั้งจับกุมปราบปรามและขณะเดียวกันไปเผยแพร่ส่งเสริมให้ประชาชนรักป่าไม้ มันไปไม่ได้ครับ จะต้องใช้ต่างคนต่างสอบสวนกันและข้อจะเสียหายหรือไม่เสียหายนั้นอยู่ที่ตัวบุคคลมากกว่าหลักการ สำหรับหลักการกระผมเห็นว่า

ควรจะเป็นสัดส่วนในการป้องกันปราบปรามผู้กระทำความผิด ส่วนเจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็มีหน้าที่ในเรื่องการส่งเสริม การบำรุงสร้างเสริมมากกว่าครับ กระผมขอกราบเรียนเท่านั้น

พันโท ประเสริฐ สุตบรรทัด : กระผมจะขอประทานโอกาสพูดอย่างประหัตยัดเวลา แต่คงไม่ถึง ๗ วัน ๗ วันอย่างที่แล้ว เป็นไปในแง่ของการประหัตยัด ก่อนที่จะอภิปรายต่อไปนั้น กระผมขออ้างตัวเลขงบประมาณ ปี ๒๕๑๕ ฉบับที่ ๓ เล่ม ๖ ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมการศาสนา ในหน้า ๑๒๕ บรรทัดสุดท้าย อนุ (๑๐) เขียนไว้บอกว่า งบประมาณของเงินบูรณะวัดในต่างประเทศที่อุดหนุนนั้น ๓ ล้านบาท ในยอดเงินอุดหนุนในนี้มี ๓๖,๘๗๕,๐๐๐ บาท แต่เมื่อรวมแล้วได้ ๓๘,๕๗๕,๐๐๐ บาท คงขาดไป ๒,๗๐๐,๐๐๐ บาทถ้วน อันนี้เข้าใจว่าจะผิดพลาด เพราะฉะนั้นขอให้ทางด้านรัฐบาลหรือฝ่ายงบประมาณได้กรุณาเปิดดู จะเห็นว่าขาดหรือเกินในทางที่เกินของสภาผู้แทน ในสภาล่างก็มีการเพิ่มให้ ๖ ล้านอีกเล่มหนึ่ง แต่เล่มที่ส่งมาที่เราในในยอดของเงินอุดหนุนบูรณะวัดและการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์คงไว้ ๓ ล้านบาทอย่างเดิม เพราะฉะนั้นเงินยอดนี้ผิดแน่ จะผิดหรือไม่ก็ขอได้กรุณาตรวจดูด้วย และประเด็นย่อตอบก็ได้ครับ เกรงว่าจะช้าผมจะได้ดำเนินการต่อไป สำหรับกระทรวงศึกษาธิการนี้กระผมติดใจอยู่หลายประการ คือกระผมจะไม่พยายามตัดเงินงบประมาณของรัฐบาล เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้ใช้ความใคร่ครวญและความรอบคอบมานานกว่าจะเสนอสภาผู้แทนได้ก็บางที่ท่านผู้หลักผู้ใหญ่ก็ต้องล้มเจ็บป่วยไปตาม ๆ กัน แต่จะพยายามเอาเงินงบประมาณที่ได้มีอยู่แล้ว ๒๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ ถ้าสมควรที่จะประหยัดลงได้อีกก็ประหยัดได้ด้วยการประหยัดที่ถูกต้อง คือให้มันเหลือ อย่าวว่ามีเงินงบประมาณสัก ๑๐๐ ล้านบาท ใช้ให้หมดทั้ง ๑๐๐ ล้านบาท อันนี้กระผมก็ว่าไม่เป็นการถูกต้อง แต่ก็ไม่ผิดพลาด แต่ถ้า ๑๐๐ ล้านบาทแล้วลดเหลือเพียง ๕๐ ล้านบาท ๖๐ ล้านบาท เงินเหลือนั้นยังส่งเข้าคืนคลังได้ อันนี้กระผมอยากให้มีการประหยัดอย่างนั้น ถ้าเราพิจารณาในกระทรวงศึกษาธิการเราจะเห็นว่ากรมวิสามัญศึกษานี้กำลังเพิ่มงบประมาณสูงขึ้นกว่าปีที่แล้ว ๆ มาเป็นอันมาก และในกรมวิสามัญนี้มีหน่วยกองโรงเรียนราษฎร์อยู่ในนั้นด้วย ปรากฏว่าประโยชน์ที่จะพึงได้นั้นอยากจะทำให้ที่ประชุมนี้ได้กรุณาเปรียบเทียบดูว่า กรมวิสามัญได้พยายามที่จะดำเนินการแก่โรงเรียนราษฎร์อย่างใดบ้าง

ได้รับอย่างสม่ำเสมอ เสมอต้นเสมอปลายหรือไม่ หรือควรที่จะให้การสนับสนุนแก่โรงเรียน
ราษฎรอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของข้าพเจ้าคนแรกได้พูดขึ้นก็ขอสภานี้ได้โปรดพิจารณา
ทางกรรมได้เทียบเคียงอย่างนี้ครับ คือว่าทางกรมวิสามัญศึกษานี้มีงานทำน้อยมากควบคุม
แต่โรงเรียนรัฐบาลเท่านั้น ส่วนกองโรงเรียนราษฎรนั้นมีงานมากเหลือเกิน หัวหน้ากองโรงเรียน
ราษฎรนี้ต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งในทางนโยบายและในทางปฏิบัติ กรมวิสามัญศึกษาสนับสนุน
แต่โรงเรียนรัฐบาล แต่ทำไมก้าวหน้าไปตามที่ควร กรรมจะขอให้ที่ประชุมนี้ได้รับทราบตัวเลข
ก็คือว่าจำนวนโรงเรียนราษฎรมีด้วยกัน ๓,๖๓๗ โรงเรียน โรงเรียนรัฐบาลมีเพียง ๔๔๑ โรงเรียน
เท่านั้น แต่งบประมาณใช้ต่างกันลิบลับ ครูโรงเรียนราษฎรมี ๔๘,๐๒๑ คน แต่ครูโรงเรียน
รัฐบาลมีเพียง ๑๐,๕๕๘ คนเท่านั้น นักเรียนโรงเรียนราษฎรมี ๑,๑๙๖,๓๒๔ คน นักเรียนโรงเรียน
รัฐบาลมี ๒๑๖,๑๑๔ คน ในงบประมาณปี ๒๕๑๓ โรงเรียนราษฎร กองโรงเรียนราษฎรได้เพียง
๔๖ ล้านบาทเศษ ๆ เท่านั้นเอง แต่ในปี ๒๕๑๔ นี้ได้เพิ่มขึ้นมาเป็น ๑๐๐ ล้านบาทเศษ แต่โรงเรียน
รัฐบาลกรมวิสามัญศึกษามีถึง ๕๓๔ ล้านบาท เมื่อปีกลายนี้ ปีนี้เพิ่มขึ้นเป็น ๕๔๑ ล้านบาทเศษ
หรือเพิ่มขึ้นจนนับเกือบไม่ถ้วน โรงเรียนราษฎรคงอยู่ในสภาพอย่างนั้นเท่านั้นเอง ที่จ่าย
อย่างมากที่สุดก็คือเงินเดือนเกือบครึ่ง แล้วท่านเทียบประโยชน์ดูของโรงเรียนราษฎรกับโรงเรียน
รัฐบาลนั้นต่างกันไหม โรงเรียนราษฎรเจ้าของโรงเรียนราษฎรต้องออกเงินเดือนให้เอง ต้อง
สร้างโรงเรียนเอง ต้องจ่ายเงินเดือนให้เอง ต้องจ่ายอะไรอีกบ้าง ช่วยเหลือโรงเรียนรัฐบาลเท่าไร
ถ้าหากว่าโรงเรียนราษฎรไม่มีแล้วไซ้ มีแต่เฉพาะโรงเรียนรัฐบาล รัฐบาลนี้จะต้องเพิ่มเงินอีก
ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาทเป็นค่าสร้างโรงเรียนและเป็นค่าครุค่าอะไรอีกต่าง ๆ นานานี้ เพราะ
ฉะนั้นกรรมไม่ได้ตำหนิรัฐบาล แต่เป็นข้อเสนอแนะว่าควรพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการ
ศึกษา นี้ ยกสภาพของการศึกษานี้ส่วนใหญ่ให้กับโรงเรียนราษฎรหรือไม่ เป็นการประหยัดเงิน
ของแผ่นดินตามที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติของกรรมได้มีความคิดความเห็นสมควรด้วยกัน
และนอกจากนี้แล้วเราจะเห็นว่าเงินของกรมวิสามัญนี้ จ่ายไปทางครูบาอาจารย์ช่วยมากมาย
อาจจะเห็นเป็นเงินช่วยบ้างก็ช่วย บำเหน็จบำนาญก็ได้ ตำแหน่งก็ได้ รวมทั้งภาษีก็ได้ ค่าเล่าเรียน
ลูกก็ได้ ครูโรงเรียนราษฎรไม่มีเลย ก็เราจะช่วยทางด้านโรงเรียนราษฎรเสียให้หมดเลยอย่างนั้น
ไม่ต้องการบำเหน็จบำนาญ ไม่ต้องการอะไร แต่ปล่อยสถานภาพเหล่านี้ให้แก่โรงเรียนราษฎร

เสียเลย หรือถ้าจะเอาไว้ก็เพียงนิดหน่อย มันจะประหยัดเงินลงได้มากไหม ประเด็นที่ข้าพเจ้าจะพูดในที่นี้ก็คือว่าปีนี้กรมวิสามัญคิดจะก้าวหน้า ไม่รู้จะทำอย่างไรกับโรงเรียนราษฎร์ที่ข่มด้วยเรื่องแป๊ะเจี๊ยะ โรงเรียนรัฐบาลไม่พูด ประชาบาลไม่พูด เทศบาลไม่พูด ทุกแห่งเหมือนกันหมด แล้วเราเอาความผิดอะไรของเขาได้ เมื่อเขายินยอมที่จะให้ แม้รัฐบาลนี้ก็ตามที่ ผู้แทนราษฎร์ก็ดี หรือสมาชิกรัฐสภานี้ก็ดี อยากจะเข้าโรงเรียนดี ๆ กระผมเชื่อว่าหลายคนได้ให้ไปแล้ว ให้โดยเสนาหา ให้โดยเลื่อมใสว่าเขาสอนดีอย่างนั้นอย่างนี้ เราไปเอาความผิดเขาได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สามารถจะจับความผิดอะไรในระยะ ๒ ปีนี้ได้ว่าโรงเรียนนี้เอาค่าแป๊ะเจี๊ยะแล้วล้มโรงเรียนเขา ยังจับไม่ได้เลย ยังทำไม่ได้เลย นี่กระผมมีความเห็นว่า กรมวิสามัญยังไม่ได้ก้าวหน้าไปสู่แค่ไหน จึงเปลี่ยนแปลงวิธีการเสียใหม่ที่ว่า ถ้าเช่นนั้นเราตั้งโรงเรียนมัธยมประสม ค.ม.ส. เพื่อที่จะได้ลบล้างโรงเรียนราษฎร์นี้ให้จางไปที่ละน้อย ๆ ตายไปที่ละนิด ๆ ด้วยการกูดเงินของต่างประเทศ ๗.๗ ล้านเหรียญจากแคนาดา หรือเขาจะช่วยด้วยก็ไม่ทราบละ เมื่อคิดเป็นเงินไทยแล้วประมาณ ๑๕๔ ล้านบาท มาตั้งเป็นโรงเรียนมัธยมประสมขึ้น ท่านที่เคารพทั้งหลาย โรงเรียนมัธยมประสมนี้ต่างกับโรงเรียนมัธยมวิสามัญหรือสามัญธรรมดา เรียน ๒ อย่างรวมกัน ทั้งสามัญและอาชีพด้วยปนกันเข้าไป ๑๕๔ ล้านบาท ท่านที่เคารพทั้งหลาย การศึกษาทุกชนิดนั้นไม่มีครูบาอาจารย์นั้นไม่ได้ เราจะมานั่งเพียงนึกเอาอย่างนั้น นึกเอาอย่างนี้ด้วยโรคนี้ก็อย่างเดียวกันนั้นหาสำเร็จไม่ เรามีครูอาจารย์พร้อมหรือยัง งบประมาณได้มาแล้ว โครงการเดิมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยประมาณ งบประมาณก็ได้มาแล้วด้วย เราจะต้องสร้างโรงเรียนมัธยมประสมขึ้น ๒๐ โรงเรียน ทำไปแล้ว ๑๓ โรงเรียน ขอเรียนถามทางรัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการว่าใน ๑๓ โรงเรียนนั้น ได้ผลเป็นประการใด แต่ละโรงเรียนมีคุณค่าแก่ประเทศชาติบ้านเมืองอย่างไร ยังเหลืออีก ๗ โรงเรียนนั้น เวลานี้ก็ยังจะต้องใช้เงินจำนวนนี้ให้หมดไปอีกด้วย เงินได้ไปแล้ว แต่ไม่อาจจะทำได้ มีไหม การที่เงินไปนอนนิ่ง ๆ อยู่เฉย ๆ นับจำนวนด้วย ๑๐ - ๒๐ ล้านบาทอย่างนี้เศรษฐกิจเสียหรือเปล่า และเงินจำนวนนั้นอยู่ที่ไหน ผกษณาการหรือว่าอยู่ในคลัง นี่ก็โปรดกรุณาอธิบายด้วยจะดีมากเพราะเหตุว่าโรงเรียนมัธยมประสมนี้ เป็นการแย่งอาชีพของกรมอาชีวศึกษา ซึ่งขึ้นอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน เรามีกรมอาชีวศึกษาอยู่แล้วเพื่อผลิตนักเรียนทั้งหลายให้เข้าใจในปัญหาเรื่องอาชีพแต่ละอาชีพ

แต่ละวิชาอยู่แล้ว ทำไมไม่สนับสนุนให้มากขึ้น กระทบมีความเห็นด้วยในการที่จะเปลี่ยนนโยบายของรัฐบาลเสียใหม่ให้อาชีพเรื่องข้าวเรื่องปลานี้ผ่อนปรนลงบ้าง ให้คนทุกคนช่วยตัวเองบ้าง ด้วยการให้วิชาอาชีพให้มากขึ้นแต่กรรมอาชีพศึกษามิถึงประมาณได้ไม่เท่าไร กลับเอามาเพิ่มให้กับกรมวิสามัญมากขึ้น ด้วยประการดังนี้เราจะเรียกว่ากรมชั้นอนุกรมได้หรือไม่ กระทบขอฝากข้อเสนอแนะอันนี้ให้กับรัฐบาลไปพิจารณาเท่านั้น ไม่ได้ตำหนิติเตียนด้วยประการใดๆ นอกจากนี้แล้ว ครูบาอาจารย์นี้ไม่พร้อม พวกที่วิชาเทคนิคต่างๆ นานา นี้ไปหาที่ไหนมา ในหลักสูตร ในระเบียบปฏิบัติ ต้องได้ดีกรีเท่านั้นต้องได้ดีกรีเท่านี้ ต้องมาจากไหนต้องมาจากไหนอะไรต่างๆ เวลานี้มหาวิทยาลัยบางมหาวิทยาลัยยังขาดครูบาอาจารย์อยู่เลย และเราจะเอาที่ไหนมา มาสอนคนพวกเหล่านี้มาสอน นี้ ค.ม.ส. นี้ กระทบว่าปัญหาจะเกิดข้างหน้ามากมาย ในอนาคตข้างหน้า ถ้าเราขาดการทะนุบำรุงช่วยเหลือจากแคนาดาก็ดี หรือมันไม่ได้ผลก็ดี จะเกิดเป็นพันชุกพันในเรื่องงบประมาณต่อไปหรือไม่ กระทบตั้งตัวเลขให้คิด ในอายุของเราเนี่ยยังพอจะคุมงบประมาณนี้ต่อไปอีกได้ จึงขอเสนอแนะหรือฝากไว้ให้ทางด้านรัฐบาลได้โปรดพิจารณาไว้ด้วย ในประการที่ ๓ ปัญหาเรื่องโรงเรียนราษฎร์ กระทบก็ได้พูดไปแล้ว จะไม่พูดอีกคือว่าควรจะปล่อยให้โรงเรียนราษฎร์เหล่านี้ได้ช่วยตัวเองใหม่จะเป็นการช่วยเหลืองบประมาณของเราได้ไหม ครูบาอาจารย์เวลานี้ ครูโรงเรียนราษฎร์นี้จะแย เพราะเหตุว่าเจ้าของโรงเรียนไม่อาจที่จะดำเนินการให้เงินเดือนตามอัตราของโรงเรียนรัฐบาลได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนก็อยากจะทำโรงเรียนรัฐบาล ไม่ใช่โรงเรียนรัฐบาลสอนพิเศษอย่างใดตามได้ หลักสูตรอันเดียวกันสอนอย่างเดียวกัน แต่บางทีโรงเรียนรัฐบาลก็ใช้ครูเกินแก่สถานภาพของการสอน ประถม ๒ ประถม ๓ เราใช้ครู ป.ก.ศ. สอนก็ได้ เสรีจ.ม. ๖ สอนก็ได้ มัธยม ๓ ในต่างจังหวัดก็สอนได้ ก็อ่าน ก.ไก้ออก พวกเราไม่เคยอยู่วัดมาแล้ว นี่สมภารเราสอน ก.ไก้ออก เราก็เป็นรัฐมนตรีกันได้ตั้งเยอะแยะ แต่ไม่ต้องปริญญาตรี ปริญญาโท ไปสอนชั้นประถมมีเยอะแยะ ในชั้นมหาวิทยาลัยก็มี มันเปลืองเงินโดยใช่เหตุ เพราะฉะนั้นกระทบถึงว่าเงินงบประมาณที่ใช้ไปในกระทรวงศึกษาธิการนี้ ถ้าใช้ให้ถูกแล้ว จะประหยัดลงได้เยอะแยะ ส่วนนโยบายไม่ต้องเปลี่ยนแปลง แต่วิธีทำเท่านั้นแหละครับ ว่าอย่างใดควรและไม่ควร พวกครูบาอาจารย์ร้องกันใหญ่เวลานี้ ภาษีต้องเสียเอง แต่ครูรัฐบาลไม่ต้องเสีย การเจ็บหัวป่วยไข้ ทางรัฐบาลช่วยหมด

คนจึงอยากเป็นข้าราชการเต็มบ้านเต็มเมืองหมด ใน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ของงบประมาณ ๒๘,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ท่านไปตรวจดูว่าเป็นเงินที่จะต้องเป็นเงินเดือนเท่าไรแล้ว กระทบงบประมาณเกือบ ๗๐ เปอร์เซนต์ เอาไปแล้วเหลือนั้นมาบำรุงประเทศชาติ เมื่อไรหรืออีกชาติใดเมืองไทยจึงจะช่วยตัวเองได้ ท่านที่เคารพทั้งหลาย กระทบมีเรื่องอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องมาตรา ๔ เกี่ยวกับงบรายจ่ายบกลาง ได้พิจารณาดูในข้ออนุมาตรา (๑๗), (๑๘), (๑๙) การใช้จ่ายเกี่ยวกับการปราบปราม ๓๕๐ ล้านบาท ค่าทดแทนสำหรับผู้ได้รับอันตรายในการปราบปราม ๔ ล้านบาท เงินเพิ่มสำหรับข้าราชการในการปราบปราม ๔ ล้านบาท กระทบไม่ได้ตำหนิรัฐบาลว่าตั้งไว้ทำไมมากมายอย่างนี้ อย่างที่สภาผู้แทนร่วมกัน กระทบเห็นด้วย กระทบเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ถ้าเราไม่มีงบประมาณนี้แล้ว เมืองไทยจะยุ่ง รัฐบาลจะแก้ปัญหานี้ไม่ได้ แต่ว่ากระทบมีทางที่อยากจะให้รัฐบาลมีโอกาสที่จะประหยัดใช้ให้น้อยกว่า ๓๕๐ ล้านบาทนี้ก็ ได้ ด้วยวิธีการดำเนินการที่เราต้องไปปราบปรามนั้นนะ มันปราบปรามอะไร ต้องเข้าไปหาเหตุก่อนว่า เหตุเกิดจากอะไร เหตุเพราะมีผู้ก่อการกำเริบเสิบสานต่อประเทศชาติมีคอมมิวนิสต์เป็นต้น โจรผู้ร้ายชายแดนเหล่านี้เป็นต้น ต้องเข้าไปหาเหตุที่นั่นอีกว่าโจรผู้ร้าย และคอมมิวนิสต์เหล่านี้มันเกิดมานะเพราะอะไร เกิดด้วยความเต็มใจ หรือว่าใครเป็นคนไปข่มเหงเขา เราต้องพิจารณาไปขั้นนั้นอีกด้วย ตามธรรมชาติตามมนุษย์เรานั้นอยากอยู่ด้วยความสงบสุข อยากอยู่ด้วยความสบายใจ แต่บางทีเมื่อถูกข่มเหงเข้ามั้นก็อยู่ไม่ได้ ก็ต้องตีโต้ในฐานะที่กระทบเป็นคนหนึ่งที่พยายามที่สุดที่จะพยายามทำประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองซึ่งก็ได้ทำมาแล้วอย่างเอกอุด้วยประการหนึ่ง แต่ยังเห็นว่าอายุอานามก็พอที่จะทำประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองต่อไปอีกได้ เมื่อเห็นเหตุเกิดขึ้นที่บักซ์ได้นั้นรุนแรงเหลือเกิน ใน ๔ จังหวัดนั้น เขาว่า จะแยกดินแดน ๔ จังหวัดออกไปอยู่ในสหพันธ์รัฐมลายูนั้น เป็นมูลความจริงหรือไม่ กระทบจึงได้ออกเดินทางไปทำเป็นไปเที่ยว ท่องเที่ยวไปในจังหวัด ๔ จังหวัดนั้น ทะลุเข้าไปถึงสหพันธ์รัฐมลายู ไปถึงสิงคโปร์ ได้ความว่าอ้ายที่เป็นโจรแล้วไปอ้างเข้าว่าจะอยากจะแยกดินแดนก็มี อ้ายที่ถูกข่มเหงคะเนงร้ายจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เมื่อถูกข่มเหงอย่างนั้นเขาก็จำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องเป็นพวกแยกดินแดน ประการที่ ๓ เกิดจากนักการเมืองของชาวสัมพันธรัฐมลายูนั่นเอง ใน ๓ ประการดังนี้เราจึงต้องเสียเงินจำนวน ๓๕๐ ล้านนี้ ส่วนหนึ่งไปดำเนินที่นั่น เพราะฉะนั้น

เมื่อเรารู้เหตุตั้งนี้แล้วเราจะแก้ปัญหาอย่างไร อ้ายนี้ต้องคิดกันมากหน่อย เพื่อประหยัดในการที่จะไม่ต้องใช้งบประมาณของแผ่นดินให้มากมายนัก กระทบได้พยายามถามชาวบ้านโดยเฉพาะชาวอิสลามที่อยู่ในประเทศนั้น คนในประเทศนั้นไม่อยากจะไปเรียกร้องดินแดนคืนเอกอีกหรอก เขาตอบกระทบว่าตั้งนี้ ท่านครับ ผมจะไปเอามาทำไมกันอีก เจ้า ๔ จังหวัดนั้นนะของผมนะยังรักษาไม่ได้เลย สิ่งโปรดของผม ผมยังเอาไว้ไม่ได้ยังต้องแยกไปอยู่กับคนอื่นเขา เวลานี้ผมยังจะช่วยตัวเอง ยังช่วยไม่ไหว จะไปเอาอ้าย ๔ ดินแดนมาทำไม เขาว่าอย่างนี้ นำฟังใหม่ครับ เพราะฉะนั้นเราอย่าไปหลงเชื่อว่าพวกเหล่านี้จะแยกดินแดนคืนมาได้ วิธีที่จะแก้ จะแก้ปัญหาอย่างไร เพื่อไม่ให้ทับถมเงินงบประมาณนี้มากจนเกินไป กระทบคิดว่าเราน่าจะได้มีกรรมการสักชุดหนึ่งเป็นชุดพิเศษ เลือกเฉพาะที่เป็นคนไทยอิสลาม ถ้าท่านถามคนปัญญาชนภายในเขตไทยนี้แล้ว พวกเหล่านี้ไม่ได้ถือตนว่าเป็นชาวมลายู แต่แยกออกเป็น ๒ ส่วน ใน ๔ จังหวัดนั้น ไทยพุทธกับไทยอิสลาม ไทยอิสลามเหล่านั้นเองยังถือตนว่าตนเป็นสัญชาติและเชื้อชาติไทย ไม่ใช่ชาวมลายู เขาบอกว่าท่านครับ ผมอยากจะแยกไปทำไมกัน มันเรื่องอะไรกัน เวลานี้เรามีสิทธิเหนือคนไทยพุทธมากมาย อะไรบ้าง กระทบจดเขามานะครับ จดจากคำพูด ถ้าคิดว่าดีก็เอาไปทำครับ ถ้าไม่ดีขอภัยด้วย เขาบอกว่าเขาได้ทุนจากรัฐบาลไทย จากไทยพุทธ เหนือกว่าคนไทยธรรมดา คือไทยพุทธ เป็นต้นว่านักศึกษาจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เขามีทุนถึง ๑๕๐ ทุนฟรี เฉพาะไทยอิสลามเท่านั้นเชิญเข้ามา ของเรามีก็ทุนละ ไทยพุทธนี่ข้อหนึ่ง ข้อที่ ๒ ทุนระดับอุดมศึกษาอีกหลายทุนด้วยกัน เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเข้าฟรีไม่ต้องมาสอบเข้าแข่งขันเหมือนไทยพุทธ ประการที่ ๓ ตามปอเนาะต่างๆ วัดวาอารามต่างๆ ท่านนายกรัฐมนตรีก็เคยสร้างให้เขาอย่างมโหฬาร และมีงบประมาณช่วยเหลือทุกปีมา นอกจากนี้แล้วท่านที่เคารพทั้งหลาย ไทยอิสลามเมื่อสมัย ๒๐ ปีที่แล้วมาในเมืองไทยยากจนมาก แถวตำบลบางกะปิ พระโขนง ต่างมีแต่ที่นา ที่นาในสมัยนั้นไร่หนึ่ง ๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาทเท่านั้น บอกขายกันเกลื่อนไปหมดเลย นี่กระทบก็รู้ดีในเรื่องปัญหาเหล่านี้ เดียวนี้ราคาเท่าไรครับ ไทยอิสลามที่บางกะปิ พระโขนงเป็นมหาเศรษฐียิ่งกว่าไทยพุทธ เขาบอกว่าเดี๋ยวนี้กระทบร่ำรวยตั้งปานนี้แล้ว กระทบจะแยกดินแดนไปทำไม เขาว่าอย่างนี้ นอกจากนี้แล้วเขายังบอกว่า บังเอิญในชุดที่กระทบไปได้ข่าวว่า เรามีวุฒิสมาชิกไปเยี่ยมเยียนพวกอิสลาม

พวกผู้แทนไปเยี่ยมเยียน ๔ จังหวัด ทำไมมันถึงได้เกิดเรื่องมากมายอย่างนั้น บังเอิญเป็นในระหว่างที่กระผมก็กำลังท่องเที่ยวอยู่ในบริเวณนั้นเช่นเดียวกัน ได้ทราบข่าวจากนายทหารว่าทำนุศิษมาชิกของเราไม่น้อยกว่า ๒ คนหรือมีอยู่ ๒ คนก็ไม่ทราบ ได้ไปพูดคุยบรณในที่ประชุมทหารและราษฎรที่มีโอกาส ดำเนินความตามอย่างที่กระผมพูดอย่างนี้ให้กับพวกไทยอิสลามเหล่านั้นฟังทั้งทหารและพลเรือนและชาวบ้าน ได้รับการปรบมือเป็นอย่างยิ่ง เขาก็ไม่รู้ว่าเป็นไทยอิสลามพวกเขาเช่นเดียวกันและการพูดพูดภาษาอิสลามเสียด้วย ในบางกรณีแล้วก็พูดเป็นภาษาไทย แต่แปลกที่ฝ่ายปกครองของเรานั้นไม่รู้เรื่อง เพราะอะไร เพราะเราเอาคนที่ไม่รู้เรื่องไปปกครองเขาพูดกันเลยไม่รู้เรื่อง อันนี้กระผมขอเสนอแนะว่าเราควรจะเปลี่ยนแปลงวิธีการปกครองเสียใหม่ว่า ถ้าพวกที่สอบมัธยมสอบเตรียมอุดมหรือสอบมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้นี้ ควรให้เขาไปปกครองกันบ้าง แล้วก็ใช้ภาษาพูดแบบเดียวกันกับพวกไทยอิสลามที่อยู่ในประเทศไทยนี่ที่เป็นคนดีจริง ๆ นี้ไปดำเนินการบริหารหรือปกครอง ในชั้นนี้อยากให้มีการสละส่วนหนึ่งไปดำเนินการอย่างที่เราว่าเช่นนี้แล้ว คนเรานี้ไม่อยากจะกระทำความผิดหรือครบแต่มันมีความจำเป็นเหลือเกินที่ต้องทำความผิด มันจึงสู้ หนักเข้าก็ต้องสู้ คนเราไม่ได้รับความเป็นธรรม มันต้องสู้ แต่ถ้าเขาทำความเข้าใจดีแล้วละก็ กระผมว่างบประมาณต่าง ๆ ที่เมื่อคืนนี้ทั้งค่าช่วยเหลือก็ดี บำเหน็จก็ดี มันรวมกันเข้าแล้วไม่ใช่ ๒๕๐ ล้านบาทครับ มันเกินกว่า ๓๕๐ ล้านบาท มันต้องลดลงมาทันที ถึงไม่หมด มันก็คงลดน้อยลงบ้าง เรื่องนี้กระผมเข้าใจว่าทำนุศิษมาชิกบางท่านที่ได้ไปมาแล้วนั้นคงจะรับรองในเรื่องนี้

กระผมมีเรื่องอีกหลายเรื่อง ขอเอาอีกสักเรื่องหนึ่ง คือปัญหาเรื่องข้าวนี้ ในฐานะที่กระผมไปหลายจังหวัด ถ้ามีเวลาหยุดพักก็ไปสดับตรับฟังต่าง ๆ นานา เวลาที่ปัญหาข้าวนี้ราษฎรแทบน้ำตาตก เราจะแก้ปัญหานี้กันอย่างไร เหตุเพราะว่าข้าวราคาถูกมากเหลือเกิน กระผมก็ขอขอบพระคุณกระทรวงเศรษฐการได้กำลังพิจารณาปัญหาเรื่องเหล่านี้อยู่ แต่อย่างไรก็ดี กระผมขอฝากว่าเราอย่ามัวนั่งทำแต่นานกันอย่างเดียวเลย โทษมันเกิดขึ้นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็ควรจะเปลี่ยนวิธีการใหม่ เปลี่ยนเป็นข้าวโพด หรือมันสำปะหลังอะไรที่ราคามันเพิ่มขึ้นนั้น ก่อนที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ เปลี่ยนใหม่นั้นกระผมชอบในการที่จะเพิ่มในเรื่อง

LIRT

การเกษตรกรรมให้มากขึ้น แต่การเพิ่มมากขึ้น ๆ กรมประชาสงเคราะห์ได้เพิ่มนิคมรวมทั้งผ่านศึกได้เพิ่มนิคมมากมาย แล้วผลผลิตมากเหลือเกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดสระบุรี ที่ทับกวางก็ดี ปากช่องก็ดี หรือที่พระพุทธบาทก็ดี เรามีนิคมเกี่ยวกับการเกษตรนี้มากมายเวลานี้ข้าวโพดนำข้าวแล้วครับ ไปเปิดดูเถอะครับ ข้าวออกได้เพียง ๑ ล้านกับ ๑ หมื่นตัน แต่ข้าวโพดออก ๑ ล้านกับ ๒ แสนตันโดยประมาณ แสดงว่าข้าวโพดกำลังวิ่งขึ้นหน้าแล้ว มันล่าปะหลังกำลังตามมา สมัยเราเรียนสมัยนั้น มันไม้ซุง ไม้สักตามมา แร่ดีบุกตามมาทีหลังเดี๋ยวนี้มันเปลี่ยนเป็นเช่นนั้นแต่ทำไมคนไทยไม่รวย กลับไปรวยคนกลาง คือต่างด้าว เพราะเหตุว่า ท่านอธิบดี ขอประทานโทษ กรมป่าไม้พูดนั้นถูกต้อง ในปัญหาเรื่องถนนหนทางไม่มี ถ้าท่านไปที่พระพุทธบาท ตามนิคมต่าง ๆ แล้วละก็ ราษฎรมีสิ่งผลิตเยอะเยอะไปหมดเลย ออกไม่ได้ ถนนไม่มีถ้าเรามีถนนแล้วเราก็จะได้ลำเลียงสิ่งผลิตเหล่านั้นออกมาขาย ตามสถิติครับเฉพาะที่พระพุทธบาทนั้น ๑๐๐ ล้านต่อปี แต่ถนนไม่มี ถนนมีเหมือนกันแต่เป็นถนนชั้น ๓ ถนนดินบ้าง ถนนลูกรังบ้างเหล่านี้เป็นต้น เจ้าคนกลางนี้แหละครับต่างด้าว นารถ ๑๐ ล้อโครม เข้าไปพังหมด ถนนเสียหายหมดเลย แล้วจะเอาอะไร เราไปโทษราษฎรอย่างไรได้ ของก็ราคาถูก ถั่วราคาตกลงมา ข้าวโพดราคาตกลงมา สิ่งผลิตทั้งหลายในนั้นผลิตตกลงมาหมดเลยถ้าไรต่างด้าวเอาไปกินหมด ไม่ขายไม่ได้ เพราะไปเป็นลูกหนี้เข้ามา กระผมขอฝากรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติและกระทรวงมหาดไทยร่วมกัน คือว่ากรุณาอย่าเถียงกันเลยครับว่า ถนนนี้มันไม่ใช่ถนนจังหวัดไม่ใช่ถนนแผ่นดิน มันเป็นถนนชนบทเป็นถนนระหว่างตำบลหมู่บ้าน จะเป็นกระทรวงไหนก็ตาม กระผมขอตั้งข้อสังเกตว่า ปัญหาเรื่องนี้ถนนต้องแก้ไขให้สินค้าส่งผลิตเหล่านั้นออกมาจะเป็นชั้น ๒ ชั้น ๓ อะไรก็ยังมี ดีกว่าไม่มีถนนเลยขอขอบคุณครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมขอขอบคุณบรรดาท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายมาแล้วนั้น ซึ่งได้ฝากข้อสังเกตให้แก่รัฐบาลเท่าที่ได้ฟังดูแล้วก็รู้สึกที่ท่านได้เป็นห่วงในเรื่องการประหยัดในการใช้จ่าย ในข้อนี้รัฐบาลก็ได้ถือปฏิบัติอยู่แล้วที่เราต้องพยายามประหยัดอย่างจริงจัง และในคราวประชุมสภาผู้แทน ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ให้

LIART

คำแนะนำและให้คำรับรองว่า เราจะใช้อย่างประหยัดตามงบประมาณที่ได้มานี้ สำหรับข้อสังเกตของบางท่านที่ว่า การที่เราจ่ายเงินมาแล้วทำให้เสียค่าก่อสร้างแพงนั้น นี่เป็นเรื่องรายละเอียดซึ่งผมขอทราบเรียนว่าเราได้พยายามอยู่แล้วว่า ถ้าหากว่าสิ่งใดถ้าแพงกว่าเราออกเงินเอง เราก็จะไม่ทำเขา หรือว่าทำอยู่ในแหล่งอื่นที่ดีกว่า ส่วนในเรื่องการที่จะช่วยเหลือผู้จะสร้างทางที่เป็นบริษัทไทยนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการอยู่แล้ว คือว่าให้เป็นช่วงเล็ก ๆ ซึ่งบริษัทไทยสามารถจะเข้าประมูลกับเขาได้ ถ้าหากว่าเป็นทางยาวเกินไป บริษัทไทยก็ไม่มีปัญหาที่จะเข้าไปประมูลได้เวลานี้เราก็ดำเนินการอยู่ในเรื่องภาษีต่าง ๆ สำหรับสินค้าขาออกนั้น เราพยายามลดภาษีให้ทุกอย่างในเวลาส่งสินค้าขาออก โดยเฉพาะพวกพืชไร่และสิ่งต่าง ๆ นั้นไม่มีภาษี สำหรับอีกท่านหนึ่งที่กล่าวถึงเรื่องให้ข้อสังเกตท่านที่ได้อภิปรายคนสุดท้ายนี้ก็ เป็นข้อสังเกตซึ่งผมขอขอบคุณที่ให้ข้อสังเกตนี้ แต่สำหรับชาว ๔ จังหวัดภาคใต้ที่ได้กล่าวถึงว่าได้ประโยชน์มากมายนั้น ก็เป็นเรื่องที่ว่าเรากระจายประโยชน์ให้ทั่วถึงแก่ประชาชน และท่านลืมบอกไปอีกอันหนึ่งว่า ประโยชน์ที่เขาได้ ซึ่งดูเหมือนจะชอบกันมาก คือว่า มีภริยาได้ ๔ คน

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ : งบประมาณที่รัฐบาลเสนอมาขอรับหลักการ ๒๘,๖๔๕ ล้านบาทนี้ก็ ได้พูดกันมานานแล้ว ว่า เสียเวลาในการพิจารณาตั้งแต่สิงหาคม และมาเข้าสภาในวันนี้ เวลาที่เสียไปกว่าจะประกาศใช้เป็นงบประมาณได้คงเป็นเวลาประมาณ ๕ เดือน แต่เวลาเริ่มใช้งบประมาณนั้น วันที่ ๑ ตุลาคม ซึ่งกว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณจะตราออกเป็นกฎหมายได้ ก็คงเสียเวลาไป ๔ เดือน เพราะฉะนั้นถ้าจะให้เป็นการถูกต้องตามกาลเวลาแล้ว ก็คิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังควรจะยอมให้ตัดรายการ ก่อสร้างทั้งหลายนี้ออกเสีย ๑ ใน ๔ รายการก่อสร้างของทุกกระทรวงทบวงกรมนั้น ตัดออกได้เสีย ๑ ใน ๔ เพราะเวลามันล่วงเลยไป ๔ เดือนแล้ว อีกประการหนึ่งก็การประมูลที่จะทำก่อสร้างก็ยังไม่ได้ทำเวลานี้ และเวลาต่อไปข้างหน้าอีก ๒ - ๓ เดือน ฝนก็จะตกลงมาอีกแล้ว ก็เป็นอุปสรรคในการก่อสร้างนั้นเป็นอันมาก ฉะนั้นในเรื่องเสียเวลาต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีวุฒิสมาชิกได้พูดกันมาแล้วว่า ควรจะร่นเวลาเข้าไปให้มีการเสนอให้สภาผู้แทนได้พิจารณาเนินขึ้นไปสักหน่อย ก็จะเป็นการถูกต้องเหมือนกัน แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ส่วนผมมีความ

LIRT

เห็นว่า ในฐานะที่เขาเป็นผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งมานั้น ถ้าเขาสนใจงบประมาณมากจริง ๆ แล้ว ก็ควรจะตั้ง ให้สภาเขาตั้งเข้าไปเป็นกรรมาธิการยกร่างงบประมาณรายจ่ายเสียเลยจะได้ เห็นมีส่วนรู้เห็นในการตั้งว่าอะไรควรอะไรไม่ควร คือแต่ละพรรคก็เสนอตั้งกรรมการเข้าไป พิจารณาร่วมกับทางรัฐบาล ก็คิดว่าการที่จะผ่านสภาผู้แทนก็ควรจะเร็วขึ้น สำหรับวุฒิสภานี้ก็มี เวลาพิจารณาได้เพียงเดือนเดียว เพราะฉะนั้นก็อาจจะพิจารณารับหลักการได้เสร็จไปในวันนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้โปรดพิจารณาว่า ที่เราจะ เสนอให้เงินเข้าไปหรือว่าเราจะตั้ง ส.ส. เข้าไปร่วมตั้งงบประมาณรายจ่ายนี้จะทำอย่างไรก็ลอง แก่ไข บางทีจะทำให้งบประมาณแผ่นดินของเราผ่านสภาไปได้โดยรวดเร็วแล้วอีกประการหนึ่ง การที่จะขอตัดเสีย ๑ ใน ๔ ของงบประมาณก่อสร้างนี่จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ และทำได้ หรือไม่ อีกประการหนึ่งก็คือรายจ่ายที่เราตั้งมานี้ ๒ หมื่น ๘ พันกว่าล้านบาทนี้ก็รู้สึกว่ารัฐบาล นี้ได้ตั้งงบประมาณประหยัดมากเพราะว่าถ้าจะทำให้ถูกต้องตามแผนการเศรษฐกิจที่วางไว้แล้ว ก็น่าจะตั้งให้สูงกว่านี้ เพราะถ้าเราจะได้พากันไปดูโครงการพัฒนาที่ตั้งเอาไว้ในยอดงบประมาณ นั้นมีโครงการพัฒนาเศรษฐกิจนี้เพียง ๕,๖๘๐ ล้านบาทและทางสภาเศรษฐกิจนั้นได้ประกาศ ว่าโครงการ ๕ ปี เราจะตั้งยอดสำหรับพัฒนาแผ่นดินทั้งหมด ๖ หมื่นล้านบาท ปีหนึ่งก็เฉลี่ย ราว ๆ ๑ หมื่น ๒ พันล้านบาท แต่นี่ขอให้เราดูว่าที่เราตั้งไว้นี้ กับที่เราตั้งเป้าหมายตั้งยอดงบประมาณออกมานั้นเป็นการถูกต้องเพียงไรหรือไม่ในปีนี้โครงการพัฒนานี้รวมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจ ศึกษา สาธารณสุข สาธารณูปโภคทั่วไปกับที่แยกประเภทไม่ได้รวม ๑๐๒,๕๒๑ ล้านบาท บรรดา โครงการต่าง ๆ ที่วางไว้นั้น ความจริงจะดีหรือไม่ดีนั้นมันอยู่ที่ผล เราตั้งงบประมาณมีเป้าหมาย ว่าเราจะได้เท่านั้นเท่านี้ จะมีผลผลิตเพิ่มขึ้นมา เพื่อจะส่งออกนอกประเทศ หรือทำให้สินค้า มีมากขึ้น ประชาชนจะได้ซื้อสิ่งของใช้ สิ่งของบริโภคได้ถูกขึ้น และใช้วัตถุดิบหนึ่งไปประกอบ การอุตสาหกรรม แต่ว่าเมื่อเราได้สร้างเขื่อนเจ้าพระยาขึ้นมาแล้ว ด้วยเงินจำนวนตั้งล้านร้อย ล้าน หรือเขื่อนยันฮีนเราสร้างเสร็จแล้วด้วยเงินหลายพันล้าน ทีนี้ผลที่ได้อยากจะทราบที่เรา ได้วิจัยกันบ้างหรือยังว่าเขื่อนเจ้าพระยานี้ได้ให้ผลผลิตต่อไร่อย่างไรบ้าง ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยานี้ ตามที่ตั้งแต่สมัยหม่อมราชาได้แถลงเอาไว้ว่าเมื่อสร้างเขื่อนเจ้าพระยาแล้วจะเพิ่มผลผลิต ผลผลิตข้าวไร่ละ ๕ ถึงจำนวน ๕ ล้านไร่ เท่านั้นมันเพิ่มขึ้นมาเป็นตามนั้นจริงหรือเปล่า แล้วก็

ที่เก็บกักเอาไว้ที่ได้มาจากเขื่อนเจ้าพระยานั้นมันเกิดประโยชน์ในคลองที่ส่งน้ำไปได้เพียงไร เท่าที่เราผ่านไปผ่านมาจะเป็นอ่างทอง สิงห์บุรี อุทัยธานี ที่อยู่บริเวณเหนือเขื่อนนี้ได้อาศัยน้ำ ทำประโยชน์นี้ รู้สึกว่าได้น้อยเหลือเกิน จะเห็นว่ามีการปลูกข้าวโพดเมื่อเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว นี่บ้างเล็กน้อย ปลูกถั่วบ้างเล็กน้อย ก็รู้สึกว่าจะไม่เป็นการคุ้มค่าที่เราจะได้ประโยชน์จากน้ำ เราลงทุนไปเป็นร้อยๆ ล้าน ถ้าเราเก็บเงินนั้นไว้ไม่ได้ทำเขื่อน เราก็จะได้ประโยชน์จากดอกเบี๋ย เช่นเดียวกัน ฉะนั้นการลงทุนเราไม่ได้นึกถึงดอกเบี๋ยก็จริง แต่เราก็ต้องรู้ว่าผลผลิตต่างๆ ที่มันจะได้จากน้ำที่เขื่อนกักเก็บเอาไว้มันได้ประโยชน์แค่ไหน เพียงไรนี้ อันนี้อยากจะให้ทาง รัฐบาลได้ชี้แจงให้ทราบด้วยว่า มันเพิ่มผลผลิตอย่างไร ทำไมรายได้ของประชาชนมันจึงไม่ เพิ่มขึ้นเท่าที่เราเห็นว่าควรจะเป็น เพราะว่าเท่าที่แสดงมาในรายการของงบประมาณนั้น รายได้ของประชาชนมันยังเพิ่มขึ้นน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ก็ทั้งนี้ก็อาจจะเป็นเพราะว่าการที่ เขียนโครงการต่างๆ ไว้เพื่อพัฒนานั้นยังไม่ผลิตดอกออกผลตามจำนวนเงินทุนที่ลงไป ทั้งๆ ที่เราต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่ธนาคารโลกและองค์การหรือส่วนต่างๆ ที่เราไปกู้เงินเขามา

อีกประการหนึ่ง รายรับที่เราได้รับนี้ รู้สึกว่าเราได้รับรายรับต่างๆ นี้ทั่วประเทศ เพียง ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทเท่านั้น แล้วรายรับนั้นเพิ่มขึ้นน้อยเกินไป อาจจะเป็นเพราะว่า การเก็บภาษีไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย หรือว่าการส่งเสริมผลผลิตไม่ได้ผล หรือการส่งสินค้าฯ ออกไม่ได้ผลอย่างนี้เป็นต้น อันนี้เป็นเรื่องที่จะประกอบให้พิจารณาถึงนโยบายของรัฐบาล ที่ได้แถลงไว้ต่อสภาของรัฐสภาว่า เราจะดำเนินการเพิ่มผลผลิตให้มีผลผลิตและส่ง ผลผลิตนั้นไปค้าขายเพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามา มากๆ จะได้เพิ่มความร่ำรวยของประชาชน ทั่วประเทศ แต่เดี๋ยวนี้ตลาดการขายข้าว แม้เราจะผลิตข้าวได้มาก แต่เราก็ขายได้น้อยลง เมื่อ สิ้นปี ๒๕๑๓ เราขายข้าวได้เพียง ๔ แสนกว่าตันเท่านั้น อันนี้ก็เป็นการผลิตอย่างมากว่า เราเสียตลาดต่างประเทศไป เมื่อข้าพเจ้าได้มีโอกาสผ่านไปทางฮ่องกงซึ่งเป็นตลาดข้าวรายใหญ่ ของเรารายหนึ่งซึ่งเราขายไปปีละประมาณ ๒ แสนตันนั้น เรา รู้สึกแปลกใจว่าเจ้าหน้าที่ของ กระทรวงเศรษฐกิจที่นั่นมีอยู่เพียง ๒ คนเท่านั้น ซึ่งเรารักษาตลาดอยู่ถึง ๒ แสนตันต่อปี ข้าพเจ้าได้ขอความกรุณาเขาให้พาไปดูชาวอเมริกันที่มาขายอยู่ในตลาดฮ่องกง กับชาวเงินแดง

เมล็ดเล็กที่ว่าดีนั้นมันเป็นอย่างไร แต่เมื่อไปดูที่ร้ายขายแล้วจะปรากฏว่าข้าวชั้นหนึ่ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศไทยนั้น กับข้าวอเมริกันก็ดี กับข้าวของจีนแดงก็ดี ขายในราคาเท่ากัน คือขายราคาเท่ากันทุกกิโลกรัมเลยทีเดียว เดิมปรากฏว่าข้าวอเมริกันนี้คนมีเงินในฮ่องกงนิยมบริโภคมากก็สั่งเข้ามาที่หลาย ๆ หมิ่นตัน เสร็จแล้วก็ขายไม่ได้เพราะคุณภาพข้าวนั้นเมล็ดสวยงามจริงแต่ว่ากินนั้นเหมือนกับข้าวเก็บไว้ค้างสัก ๒ ปี ฉะนั้นเรื่องนี้เราก็รู้สึกว่ามันไม่มีข้อนำวิตกอะไรที่ว่าอเมริกันจะส่งข้าวมาตีตลาดไทย แต่ข้าวของจีนแดงนั้นข้าวลักษณะเมล็ดเล็ก สีสวย แล้วก็กินพอ ๆ กับข้าวไทย แต่ออกเป็นข้าวเหนียวแบบของญี่ปุ่นหรือเกาหลี ข้าวอย่างนี้นิยมบริโภคสำหรับคนเกาหลีและญี่ปุ่นมาก แต่ของเรานั้นมันไม่มีรสเป็นข้าวเหนียว มันเป็นข้าวไทยที่มีรสจริง ๆ เพราะฉะนั้นการที่เราจะค้าขายเพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามาขณะนี้ มันก็อยู่ในสมรรถภาพของการขายด้วย เรื่องนี้มันก็จำเป็น ที่ข้าพเจ้าเอามาพูดนี้ก็เพราะรู้สึกว่าเราไม่ได้ส่งเสริมเพื่อรักษาตลาดหรือเพิ่มขยายตลาดเท่าที่ควรจะเป็น และก็ยังอยากจะฝากไว้ว่าเราก็มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจคนใหม่พูดภาษาจีนก็ได้ เขียนภาษาจีนก็ได้เหมือนกับคนจีน ดีกว่าคนเป็นจำนวนหลายล้านคน ก็ควรจะให้เขาไปเจรจากับพ่อค้าจีนที่นั่นดูบ้างว่า เราจะขยายการขายออกไปได้อย่างไร เพราะว่าความจริงตลาดที่สิงคโปร์กับฮ่องกงนั้น เราขายข้าวได้ปีละประมาณอย่างน้อยเดือนหนึ่งก็ ๘๐,๐๐๐ ตัน แต่เดี๋ยวนี้เราขายลดลงไปมาก อันนี้มันเกี่ยวกับสมรรถภาพในการขายด้วยที่พูดถึงสมรรถภาพในการขายนั้น ก็เพื่ออยากให้รัฐบาลได้ปรับปรุงเพื่อเราจะได้ส่งออกไปขายมาก เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน ซึ่งเป็นชาวนาและเพื่อจะให้มียาได้ภาษีมากยิ่งขึ้น เงินค่าพรีเมียมข้าวหรือค่าภาษีขาออกที่ได้วางไว้ตามอัตราของศุลกากร เพราะฉะนั้นการที่เราบอกกันว่า ของเรามันขาดดุลการค้า ขาดดุลการค้า ถ้ามันขาดอยู่อย่างนี้ทุก ๆ ปี แต่มันก็มากอยู่เหมือนกัน แต่เชื่อว่าโดยความสามารถของพระอาจารย์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้อย่างไรเสียดุลการค้าระหนึ่งของเราคงทำได้ คือหมายความว่าเม็ดเงินเรายังพอหมุนได้ก็ยังไม่น่าจะกลัวอะไร ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงว่าการตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ ๒๘,๖๔๕ ล้านบาทนี้ยังคิดว่าเรายังตั้งประหยัดไป ความจริงควรจะกำหนดหน้าในการทำงบประมาณให้มากกว่านี้ เราจะกลัวอะไรนักไม่ได้ เพราะมันต้องรีบพัฒนา แต่ว่านอกจากจะพัฒนาแล้ว เราต้องมีความสามารถว่าเมื่อข้าวทำได้มาก

ปอได้มาก ข้าวโพดผลิตได้มาก เราก็ควรจะหาตลาดขายให้มันกว้างขวางยิ่งขึ้นเพื่อว่ามันจะได้เอามาชดเชยกับการขายข้าวออกต่างประเทศที่มันน้อยไปนี้เพราะฉะนั้นก็คือว่าเมื่อจบประมาณปีที่ผ่านมาแล้วก็ขอให้ได้เอาใจใส่บ้าง เพื่อว่าเราจะได้มีรายรับนี้มากขึ้นกว่านี้ คือเราจะได้ภาษีอากรต่าง ๆ นั้นเอง และก็อีกประการหนึ่ง การขยายตลาดนี้ก็ให้ทราบว่ามีรัฐมนตรีต่างประเทศที่กำลังมีนโยบายจะให้กระทรวงเศรษฐกิจนี้ทำการค้ากับทุกประเทศในโลก อันนี้ก็เป็นที่ทางหนึ่งที่จะเพิ่มพูนรายได้หรือการขายให้แก่ประเทศของเรา ส่วนโครงการพัฒนานั้นที่บอกแล้วว่า เราสร้างเขื่อนเจ้าพระยาที่ดี เขื่อนยันฮีที่ดี เขื่อนอุบลรัตน์ที่ดี หรือเขื่อนต่าง ๆ ที่กำลังทำอยู่ก็ดี ก็ขอให้พิจารณาและวัดผลดูด้วยว่า เมื่อเราได้สร้างลงไปแล้วประโยชน์ที่มันเกิดขึ้น มันคุ้มค่าที่เราลงทุนไปหรือไม่ เราไม่จำเป็นต้องคิดถึงดอกเบี้ยหรืออก แต่ขอให้เราดูว่ามันได้ประโยชน์แท้จริงมีฉะนั้นแล้วการวางแผนงานของสภาเศรษฐกิจที่วางลงไปแล้ว มันจะไม่ได้ผลตามเป้าหมาย

ขอบคุณ

นายसानนท์ สายสว่าง : อะไร ๆ รัฐบาลก็ทราบที่อยู่แล้ว กระผมขอเสนอปิดอภิปราย ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท อัมพร จินตกานนท์ : ปรากฏว่ายังมีสมาชิกที่มีข้อข้องใจ ใครจะให้รัฐบาลได้ชี้แจงอีกบางท่าน ผมจึงขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นผมก็จำเป็นต้องขอมติที่ประชุมว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้วหรือว่าจะเปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะเปิดอภิปรายต่อไปขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ต่อไปนี้ผมก็ขอ
มติต่อที่ประชุมว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้วไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับ
หลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญหรือวิสามัญ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการ
สิทธิการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ
มีจำนวนกี่คน

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๑๕ คน

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอ ๑๕ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
มีจำนวน ๑๕ คน พิจารณา ของรัฐบาลจะเสนอกี่คน

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ของรัฐบาลเสนอ ๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ของรัฐบาลขอเสนอ ๗ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าของรัฐบาลเสนอ ๗ คน นอกนั้นสมาชิกเป็น
ผู้เสนออีก ๘ คน เชิญรัฐบาลเสนอได้

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : กรรมการที่ฝ่ายรัฐบาลเสนอ ๗
คน คือ ๑. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๒. นายถวิล สุนทรศารทูล ๓. นายบุญรอด บิณฑสันต์
๔. หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม ๕. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๖. พลโท พลพัฒน์ สุวรรณะชฎ
๗. พลตรี ชาญ อังคุโชติ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกเสนอ

นายसानนท์ สายสว่าง : กระผมขอเสนอ นายไอศก โกสิน ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพรหม สุตระสุนธ์ : กระผมขอเสนอ นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุรพงษ์ ตีร์รัตน์ : กระผมขอเสนอ นายประสิทธิ์ จุลละเกศ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

LIART

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสิวละล่อง บุนนาค : กระผมขอเสนอ หม่อมราชวงศ์ตึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พันโท ประเสริฐ สุตบรรทัด : กระผมขอเสนอ นายเผด็จ จิราภรณ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประสิทธิ์ จุลละภาค : กระผมขอเสนอ นายเล็ก วานิชอังกูร ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พันเอก อรุณ ทวาทสิน : กระผมขอเสนอ พลเอก ถนอม ปัทมานนท์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ยังเหลืออีกคนหนึ่งครับ เชิญครับ

พลโท อัมพร จินตกานนท์ : กระผมขอเสนอ พลโท บุญเรือน บัวจรรยา ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ครบ ๑๕ คนแล้วครับ จะมีท่านผู้ใดเสนอชื่ออีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเสนอชื่ออีก)

ประธานวุฒิสภา: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอชื่อต่อไปอีกแล้ว ก็เป็นอันว่าปิดการเสนอชื่อได้ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา): รายชื่อคณะกรรมการมาธิการวิสามัญ ๑๕ นาย มีดังนี้ ๑. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๒. นายถวิล สุนทรศารทูล ๓. นายบุญรอด บิณฑสันต์ ๔. หม่อมราชวงศ์ทองแดง ทองเกษม ๕. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๖. พลโท พลพัฒน์ สุวรรณชะฎ ๗. พลตรี ชาญ อังศุโชติ ๘. นายไอศย โกลสิน ๙. นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ ๑๐. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ ๑๑. หม่อมราชวงศ์ตึกฤทธิ ปราโมช ๑๒. นายเผด็จ จิราภรณ์ ๑๓. นายเล็ก วานิชอังกูร ๑๔. พลเอก ถนอม ปัทมานนท์ ๑๕. พลโท บุญเรือน บัวจรรณู

ประธานวุฒิสภา: กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา: รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา: ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างข้อบังคับว่าด้วยการจับสลากของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๔ ซึ่งเป็นบทบังคับไว้ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ทางสภานี้เลือกกรรมการที่จะพิจารณาข้อบังคับนี้

ที่ น.ว. ๓/๒๕๑๔

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

๑๕ มกราคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างข้อบังคับว่าด้วยการจับสลากของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๔

เรียน สมาชิกวุฒิสภา

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๔ วรรคสอง ได้บัญญัติว่า “ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสามปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งสมาชิกเป็นครั้งแรกให้มีการจับสลากเพื่อให้สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด และให้ถือว่าการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพโดยการจับสลากเป็นการออกตามวาระด้วย” ประธานวุฒิสภาจึงได้มีคำสั่งให้ร่างข้อบังคับวางวิธีการจับสลากขึ้นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ฉะนั้น จึงขอเสนอร่างข้อบังคับดังกล่าวมาเพื่อพิจารณา และเพื่อความเรียบร้อยขอได้โปรดตั้งคณะกรรมการวิชาการขึ้นพิจารณาอีกชั้นหนึ่งก่อน หากสมาชิกท่านใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมประการใดย่อมกระทำได้โดยเสนอคำแปรญัตติต่อคณะกรรมการวิชาการตามวิธีการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

(นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)

เลขาธิการรัฐสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างข้อบังคับว่าด้วยการจับสลากของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๙

หลักการ

ตั้งข้อบังคับกำหนดวิธีการจับสลากของสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๙ วรรคสองบัญญัติว่า "ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสามปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งสมาชิกเป็นครั้งแรก ให้มีการจับสลากเพื่อให้สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด และให้ถือว่าการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพโดยการจับสลากเป็นการออกตามวาระด้วย" จึงจำเป็นต้องมีข้อบังคับกำหนดวิธีการจับสลากขึ้น

ร่าง
ข้อบังคับว่าด้วยการจับสลาก
ของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
วุฒิสภาตั้งข้อบังคับว่าด้วยการจับสลากของสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเป็น
จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๗๔ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจับสลากตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๔
ให้กระทำในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตามกำหนดเวลาและ ณ สถานที่ซึ่งประธานวุฒิสภา
จะได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

ข้อ ๒ ให้สมาชิกที่มาชุมนุมในการจับสลากลงชื่อในสมุดลงชื่อซึ่งได้จัดไว้เฉพาะ
เพื่อการนี้

ข้อ ๓ ให้ประธานวุฒิสภาเป็นประธานที่ชุมนุมจับสลาก ถ้าประธานวุฒิสภาไม่
อยู่ในที่ชุมนุมให้รองประธานสภาคนที่ ๑ เป็นประธาน แต่ถ้ารองประธานสภาคนที่ ๑ ไม่อยู่
ในที่ชุมนุม ให้รองประธานสภาคนที่ ๒ เป็นประธาน ถ้าไม่อยู่ในที่ชุมนุมทั้งสองคน ให้สมาชิก
เลือกกันเองเป็นประธาน

ข้อ ๔ เมื่อเปิดการชุมนุม ให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อสมาชิกที่มาชุมนุม
เรียงตามลำดับอักษร และอ่านรายชื่อสมาชิกที่มีได้มาชุมนุม (ถ้ามี) แล้วให้ที่ชุมนุมเลือกตั้ง
สมาชิกมีจำนวนสามคนร่วมกับเลขาธิการรัฐสภาประกอบเป็นคณะกรรมการในการจับสลาก
ตามที่ปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้กรรมการผู้หนึ่งขานชื่อสมาชิกทุกคนที่มีตัวอยู่ในวันจับสลาก ไม่ว่าจะอยู่ในที่ชุมนุมหรือไม่ เรียงตามลำดับอักษร เมื่อกรรมการขานถูกชื่อสมาชิกผู้ใดที่อยู่ในที่ชุมนุม ก็ให้สมาชิกผู้นั้นเดินไปที่โต๊ะกรรมการ เพื่อจับสลากเลขที่ประจำตัวซึ่งจัดไว้มีเลขที่ตั้งแต่เลข ๑ เรียงลำดับไปจนถึงเลขที่เท่าจำนวนสมาชิกที่มีตัวในวันจับสลาก ถ้ากรรมการขานชื่อสมาชิกผู้ใดที่มีตัวอยู่ในที่ชุมนุมก็ให้ประธานที่ชุมนุมจับแทน

สมาชิกผู้ใดจับได้เลขประจำตัวเลขที่เท่าใด และประธานที่ชุมนุมจับแทนสมาชิกผู้ใด ได้เลขประจำตัวเลขที่เท่าใด ให้คณะกรรมการจดชื่อและเลขที่ประจำตัวไว้

ข้อ ๖ ในระหว่างเวลาจับสลากเลขที่ประจำตัวตามความในข้อ ๕ ถ้ามีสมาชิกมาชุมนุมเพิ่มขึ้นก็ให้สมาชิกที่มานั้นจับสลากเลขที่ประจำตัวได้ แต่ถ้ามาถึงที่ชุมนุมภายหลังที่ประธานที่ชุมนุมได้จับสลากแทนไปแล้ว ก็ให้ประธานมอบสลากที่จับแทนไว้นั้นให้แก่สมาชิกผู้นั้น

ข้อ ๗ เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ให้เริ่มดำเนินการจับสลากเพื่อให้สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๔ ต่อไปตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

ก. สลากที่จะจับให้ใช้เบี้ย มีรูปและขนาดอย่างเดียวกัน มีสีต่างกันเป็นสองสี คือ สีขาว และสีน้ำเงิน มีจำนวนเท่ากันซึ่งรวมกันแล้วเท่าจำนวนสมาชิกทั้งหมด แต่ถ้าในวันจับสลากมีตำแหน่งสมาชิกว่างอยู่เท่าใด ก็ให้ลดจำนวนเบี้ยสีขาวลงเท่าจำนวนตำแหน่งสมาชิกที่ว่างนั้น

ข. ก่อนลงมือจับสลาก ให้คณะกรรมการแสดงต่อที่ชุมนุมให้เห็นว่าในภาชนะที่จะใส่เบี้ย ไม่มีเบี้ยใด ๆ อยู่ แล้วนับเอาเบี้ยทั้งหมดนั้นใส่ในภาชนะที่ได้แสดงแล้วต่อหน้าทีบุคคลที่ละมับทั้งหมด แล้วให้สมาชิกภาชนะนั้นเพื่อให้เบี้ยคลุกเคล้ากัน แล้ววางภาชนะที่บรรจุเบี้ยนั้นไว้ ณ จุดใด ๆ ปรารถนา

LIRT

ภาชนะนั้นต้องที่มองเห็นเบียดไม่ได้จากภายนอก และให้มีช่องพอที่จะเอามือสอดลงไปหยิบเบียดขึ้นมาได้โดยผู้หยิบไม่สามารถเห็นเบียดก่อนออกจากภาชนะนั้น

ค. ให้กรรมการผู้หนึ่งขานชื่อสมาชิกเรียงตามลำดับเลขประจำตัวเมื่อถูกชื่อผู้ใดให้ผู้นั้นเดินไปที่โต๊ะกรรมการ แล้วหยิบเบียดออกมาจากภาชนะหนึ่งเบียดแล้วมอบให้คณะกรรมการ ให้กรรมการผู้หนึ่งชูเบียดและประกาศสีเบียดนั้นแสดงต่อที่ชุมนุม แล้วจดชื่อสมาชิก เลขประจำตัวและสีเบียดที่จับได้ไว้ ทำดังนี้ตามลำดับไปจนหมดเลขที่ประจำตัวที่จับไว้ตามข้อ ๕

ในกรณีที่กรรมการขานชื่อและเลขประจำตัวสมาชิกที่มีได้อยู่ในที่ชุมนุมให้ประธานที่ชุมนุมจับสลากแทน

ข้อ ๘ สมาชิกผู้ใดจับสลากได้เบียดสีน้ำเงิน ย่อมพ้นจากตำแหน่งตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๔ ทั้งนี้ไม่ว่าจะจับสลากเองหรือประธานที่ชุมนุมจับแทน

ข้อ ๙ เมื่อเสร็จสิ้นการจับสลากแล้ว ให้คณะกรรมการทำรายงานเสนอผลการจับสลากต่อประธานที่ชุมนุม และให้ประธานที่ชุมนุมอ่านรายชื่อบุคคลที่พ้นจากตำแหน่งในที่ชุมนุมทราบ

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการรัฐสภาแจ้งรายชื่อผู้ที่ออกจากสมาชิกภาพโดยวิธีจับสลากตามข้อบังคับนี้ต่อนายกรัฐมนตรี

ข้อบังคับนี้ตราไว้ ณ วันที่

ประธานวุฒิสภา

จะมีท่านผู้ใดเสนอสักกี่คน สำหรับผู้ที่จะเป็นกรรมการสามัญหรือวิสามัญ
อะไรไม่มีหลักการอะไร เราเอาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เป็นข้อบังคับภายใน เพราะ
ฉะนั้นก็ตั้งกรรมการได้เลย นี่ก็อยากจะเรียนถามที่ประชุมว่า จะตั้งกรรมการวิสามัญ
หรืออย่างไร

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ : ข้าพเจ้าขอเสนอตั้งกรรมการวิสามัญมีจำนวน ๗ คน
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ตั้งกรรมการวิสามัญจำนวน ๗ คนนะครับ

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ : ครับ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอตั้งกรรมการวิสามัญ จำนวน ๗ คน จะมีท่านผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นอันว่าที่ประชุม
นี้ลงมติให้ตั้งกรรมการวิสามัญ จำนวน ๗ คนพิจารณา ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอชื่อครับ

พลโท อัมพร จินตกานนท์ : กระผมขอเสนอ พระดุลยพากย์สุวัฒน์ทร์ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พันเอก อรุณ ทวาทคิน : กระผมขอเสนอ พลเอก วรรณ สุทธานินทร์ ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี เชิดชัย ทองสิงห์ : กระทบขอเสนอ นายมนูญ บริสุทธิ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายลีวละล่อง บุญภาค : กระทบขอเสนอ ดอกเตอร์ สมภาพ ไทตระกูลทิพย์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี เปรม ตีณสุลานนท์ : กระทบขอเสนอ นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท ผเชิญ นิมิบุตร : กระทบขอเสนอ นายประสิทธิ์ จุลละเกษ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ยังเหลืออีก ๑ ท่านครับ

พลโท ไสว ดวงมณี : กระทบขอเสนอ พลตรี สุนทร เข้มงกรณ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ครบ ๗ คนแล้ว จะมีท่านผู้ใดเสนอชื่อต่อไปอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอชื่ออีก)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

LIRT

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการที่สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้เสนอ ๑. พระคุณพากย์สุวัฒน์ ๒. พลเอก วิจารณ์ สุทธานินทร์ ๓. นายมนูญ บริสุทธิ์ ๔. นายสมภพ ไทตระกิตย์ ๕. นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ ๖. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ ๗. พลตรี สุนทร เข้มงกรณ์

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าครบ ๗ คนแล้ว กำหนดการแปรญัตติภายในก็วัน

(ไม่มีสมาชิกเสนอความเห็นประการใด)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอความเห็นเป็นประการใดแล้ว ก็ถือว่าที่ประชุมนี้กำหนดให้แปรญัตติตามข้อบังคับ

สำหรับวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๔๐ นาฬิกา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (๕ ธันวาคม ...)

พ.ศ. ๒๕๕๖

คณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้ง

[Dotted lines for text]

[Handwritten notes and signatures on the right side]

[Handwritten signatures and notes on the left side]

กรรมการการเลือกตั้ง

สภาการเลือกตั้ง

พ.ศ. ๒๕๕๖ (๕ ธันวาคม ...)

[Signature and stamp of the Election Commission]

[Signature and stamp]

[Signature and stamp]

[Signature and stamp]

[Handwritten note]

